

توصیه های گروه ویژه اقدام مالی

استاندارد های بین المللی در خصوص مبارزه با پولشویی

و نمایین مالی تروریسم و اشاعه سلاح های گسترده جمعی

مترجم:

دکتر حسین سبحانی

تهیه و تنظیم:

اندیشکده حکمرانی پولی دانشگاه امام صادق (ع)

پژوهشگاه امام صادق

توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی

استانداردهای بین‌المللی در خصوص مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم و اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی

ترجمه: حسین سبحانی

ناشر: پژوهشگاه دانشگاه امام صادق علیه‌السلام

مدیریت علمی: اندیشکده حکمرانی پولی

شماره مسلسل: ۴-۴-۱۴۰۲

تاریخ انتشار: دی ۱۴۰۲

ویرایش اول

تعداد صفحات: ۱۶۲

تهران، بزرگراه شهید چمران، پل مدیریت، دانشگاه امام صادق علیه‌السلام،

پژوهشگاه، اندیشکده حکمرانی پولی

درگاه های ارتباطی: ble.ir/moneygovernance

سایت: B2n.ir/j10380

تمامی حقوق برای اندیشکده حکمرانی پولی محفوظ است و استفاده از مطالب این گزارش با ذکر منبع مجاز است.

فهرست مطالب

مقدمه	۹
فصل اول: توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی	۱۵
الف) خط و مشی‌ها و هماهنگی‌های (در خصوص) ALM/CFT	۱۵
۱. ارزیابی کردن ریسک و اتخاذ رویکرد مبتنی بر ریسک	۱۵
۲. همکاری و هماهنگی (تعاون و تناسب) ملی (داخلی)	۱۶
۳. جرم پولشویی	۱۷
۴. مصادره و اقدامات موقت (محتاطانه)	۱۷
ب) تأمین مالی تروریست و تأمین مالی اشاعه دادن (سلاح کشتار جمعی)	۱۸
۵. جرم تأمین مالی تروریست	۱۸
۶. مجازات‌های (تحریم‌های) مالی هدفمند مربوط به تأمین مالی تروریست و تروریسم	۱۸
۷. مجازات‌ها (تحریم‌های) مالی مربوط به گسترش (اشاعه) (سلاح کشتار جمعی)	۱۹
۸. سازمان‌های غیر انتفاعی	۱۹
۹. قوانین اسرارداری نهادهای مالی	۲۰
۱۰. شناسایی کامل مشتری	۲۰
۱۱. نگهداری سوابق	۲۲
۱۲. اشخاص که در معرض (ریسک (خطر)) سیاسی هستند	۲۳
۱۳. بانکداری واسطه‌ای (به شکل کارگذاری)	۲۴
۱۴. خدمات انتقال دادن ارزش یا پول	۲۴
۱۵. تکنولوژی‌های جدید	۲۵
۱۶. نقل و انتقال الکترونیکی (وجوه)	۲۵
۱۷. کنترل‌های داخلی و شعبات و مؤسسه وابسته در خارج	۲۸
۱۸. کشورهای با ریسک شدیدتر	۲۸
۱۹. گزارش‌دهی معاملات مشکوک	۲۸

۲۰. افشا کردن و محرمانگی..... ۲۹
۲۱. مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین: شناسایی کامل مشتری..... ۲۹
۲۲. مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین: اقدامات دیگر..... ۳۱
۲۳. شفافیت و مالک منفعت (ذی نفع واقعی) اشخاص حقوقی..... ۳۱
۲۴. شفافیت و مالک منفعت (ذی نفع واقعی) ترتیبات حقوقی..... ۳۲
- پ) اختیارات و مسئولیت‌های مراجع ذی صلاح و دیگر اقدامات نهادی (سازمانی)..... ۳۲
۲۵. مقررہ‌گذاری و نظارت کردن (در خصوص) مؤسسات مالی..... ۳۳
۲۶. اختیارات ناظران..... ۳۳
۲۷. نظامند کردن و نظارت کردن مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین..... ۳۴
- ت) عملیاتی (اجرایی) و اجراء قانون..... ۳۵
۲۸. واحدهای اطلاعات مالی..... ۳۵
۲۹. مسئولیت مراجع اجرای قانون و تحقیق..... ۳۶
۳۰. اختیارات مراجع اجرایی قانون و تحقیقاتی..... ۳۶
۳۱. حاملان (ناقلان) پول نقد..... ۳۷
- ث) الزامات کلی..... ۳۸
۳۲. آمار..... ۳۸
۳۳. رهنمود و بازخورد..... ۳۸
- ج) مجازات‌ها..... ۳۸
۳۴. مجازات‌ها..... ۳۸
- چ) همکاری بین المللی..... ۳۹
۳۵. اسناد بین المللی..... ۳۹
۳۶. معاضدت قضایی (حقوقی) دو سوپه (متقابل)..... ۳۹
۳۷. معاضدت قضایی متقابل (دوسوپه): توقیف کلی و مصادره..... ۴۱
۳۸. استرداد (اشخاص)..... ۴۲
۳۹. دیگر اشکال همکاری بین المللی..... ۴۳
- فصل دوم: نگاهشده‌های تفسیری در توصیه‌های گروه اقدام مالی..... ۴۵**
- الف) نگاهشده تفسیری در خصوص توصیه شماره ۱ (ارزیابی ریسک و اتخاذ دیدگاه مبتنی بر ریسک)..... ۴۵
- ب) نگاهشده‌های تفسیری در خصوص توصیه شماره ۳ (جرم پولشویی)..... ۵۰

- پ) نگاهشده تفسیری در خصوص توصیه‌های شماره ۴ و ۳۸ (مصادره و اقدامات موقت) ۵۲
- ت) نگاهشده تفسیری در خصوص توصیه شماره ۵ (جرم تأمین مالی تروریسم) ۵۲
- ث) نگاهشده‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۶ (مجازات‌های مالی هدفمند مرتبط با تروریسم و تأمین مالی تروریسم) ۵۴
- ج) نگاهشده‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۷ (مجازات‌های مالی هدفمند مرتبط با گسترش سلاح کشتار جمعی) ۶۴
- چ) نگاهشده‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۸ (سازمان‌های غیرانتفاعی) ۷۲
- ح) نگاهشده‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۰ (شناسایی کامل مشتری) ۸۰
- خ) نگاهشده‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۲ (اشخاص در معرض ریسک (خطر) سیاسی) ۹۱
- د) نگاهشده‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۳ (کارگذاری بانکی) ۹۲
- ذ) نگاهشده‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۴ (خدمات انتقال پول یا ارزش) ۹۲
- ر) نگاهشده‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۶ (نقل و انتقال الکترونیکی وجوه) ۹۲
- ز) نگاهشده تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۷ (اتکاء به اعتماد به) اقدامات اشخاص ثالث) ۹۸
- ژ) نگاهشده تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۸ (کنترل‌های داخلی و شعب و مؤسسات تابعه در خارج) ۹۹
- س) نگاهشده تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۹ (کشورهای با ریسک شدیدتر) ۱۰۰
- ش) نگاهشده تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۰ (گزارش‌دهی معاملات مشکوک) ۱۰۱
- ص) نگاهشده تفسیری در خصوص توصیه‌های شماره ۲۲ و ۲۳ (مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین) ۱۰۲
- ض) نگاهشده تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۲ (شناسایی کامل مشتری - مشاغل و حرفه‌های غیر معین مالی) ۱۰۳
- ط) نگاهشده تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۳ (دیگر اقدامات - مشاغل و حرفه‌های غیر معین مالی) ۱۰۳
- ظ) نگاهشده‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۴ (شفافیت و ماکیت ذینفعانه اشخاص حقوقی) ۱۰۴
- ع) نگاهشده تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۵ (شفافیت و مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی ترتیبات حقوقی) ۱۱۰

- غ) نگاهشته تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۶ (قانون‌گذاری و نظارت کردن مؤسسات مالی) ۱۱۳
- ف) نگاهشته تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۸ (وضع مقررات و اعمال نظارت بر مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معین) ۱۱۴
- ق) نگاهشته تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۹ (واحد‌های اطلاعات مالی) ۱۱۵
- ک) نگاهشته تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۳۰ (مسئولیت‌های مراجع اعمال قانون و انجام تحقیقات) ۱۲۰
- گ) نگاهشته تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۳۲ (حاملان پول نقد) ۱۲۲
- ل) نگاهشته تفسیری در خصوص توصیه شماره ۳۸ معاضدت قضایی (حقوقی) چند جانبه ۱۲۶
- م) نگاهشته تفسیری در خصوص توصیه شماره ۴۰ (دیگر اشکال همکاری بین‌المللی) ۱۲۶
- لغتنامه مبتنی بر توصیه‌ها ۱۳۳**
- الف: (AML/CFT POLICIES AND COORDINATION)؛ السياسات والتنسيق في مجال مكافحة غسل الأموال وتمويل الإرهاب؛ خط و مشی‌ها و هماهنگی‌های (در خصوص) ALM/CFT ۱۳۳
- ب: (MONEY LAUNDERING AND CONFISCATION)؛ غسل الأموال والمصادرة؛ پولشویی و مصادره (اموال) ۱۳۵
- پ: (TERRORIST FINANCING AND FINANCING OF PROLIFERATION)؛ تمويل الإرهاب وتمويل انتشار التسلح؛ تأمین مالی تروریست و تأمین مالی اشاعه دادن (سلاح کشتار جمعی) ۱۳۷
- ت: (PREVENTIVE MEASURES)؛ التدابير الوقائية؛ اقدامات پیشگیرانه ۱۳۹
- ث: (CUSTOMER DUE DILIGENCE AND RECORD-KEEPING)؛ العناية الواجبة تجاه العملاء والاحتفاظ بالسجلات؛ شناسایی کامل مشتری و نگهداری سوابق ۱۳۹
- ج: (ADDITIONAL MEASURES FOR SPECIFIC CUSTOMERS AND ACTIVITIES)؛ تدابير إضافية لعملاء معينين وأنشطة محددة ۱۴۲
- چ: (RELIANCE, CONTROLS AND FINANCIAL GROUPS)؛ انکساء (اعتماد)، کنترل‌ها و گروه‌های مالی ۱۴۵
- ح: (REPORTING OF SUSPICIOUS TRANSACTIONS)؛ الإبلاغ عن العمليات المشبوهة؛ گزارش دهی معاملات مشکوک ۱۴۷

DESIGNATED NON-FINANCIAL BUSINESSES AND)خ:	
(PROFESSIONS)؛ الأعمال والمهنة غير المالية المحددة؛ مشاغل و حرفه‌های	
غير مالی معين.....	١٤٨
TRANSPARENCY AND BENEFICIAL OWNERSHIP OF LEGAL)د:	
(PERSONS AND ARRANGEMENTS)؛ الشفافية والمستفيدون الحقيقيون	
من الأشخاص الاعتبارية والترتيبات القانونية؛ شفافية و مالك منفعت (ذی نفع واقعی)	
اشخاص و ترتيبات حقوقی.....	١٥٠
POWERS AND RESPONSIBILITIES OF COMPETENT)ذ:	
(AUTHORITIES, AND OTHER INSTITUTIONAL MEASURES	
صلاحيات ومسئوليات السلطات المختصة والتدابير المؤسسية الأخرى؛ اختيارات و	
مسئولیت‌های مراجع ذی صلاح و دیگر اقدامات نهادی (سازمانی).....	١٥١
ر: (REGULATION AND SUPERVISION)؛ التنظيم والرقابة؛ مقرره‌گذاری و	
نظارت کردن.....	١٥١
ز: (OPERATIONAL AND LAW ENFORCEMENT)؛ السلطات التشغيلية	
وسلطات إنفاذ القانون؛ عملياتی (اجرائی) و اجراء قانون.....	١٥٣
ز: (GENERAL REQUIREMENTS)؛ متطلبات عامة؛ الزامات کلی.....	١٥٦
س: (SANCTIONS)؛ العقوبات.....	١٥٧
ش: (INTERNATIONAL COOPERATION)؛ التعاون الدولي؛ مکاری	
بين المللی.....	١٥٧

مقدمه

بهترین راه تحقق پیشگیری، شناخت هدف غائی مرتکب جرم از ارتکاب رفتار مجرمانه است؛ چرا که آنچه فرد را به ارتکاب جرم سوق می‌دهد سود و منفعت حاصل از فعل است - داعی - که به عنوان انگیزه، فرد را به خود جذب می‌کند و موجب می‌شود که فرد قوای خود را برای تحقق آن گسیل دارد؛ بنابر این اگر اصول و سیاست حاکم بر نظام حقوق کیفری بر کشف فرآیند ارتکاب در رسیدن به هدف غایی مجرمین بر اساس نوع جرم و نوع مجرمین واقع گردد در مقابل مبتنی بر فرآیند ارتکاب جرم در رسیدن به هدف غائی سیاست خود را با استفاده از مهندسی معکوس شکل دهد بدین نحو که ابتدا هدف غایی مجرمین از ارتکاب جرم را با توجه به فرآیند تحقق ارتکاب جرم، کشف و در مقابل سیاست خود را بر دشواری یا غیر قابل محقق شدن هدف غایی برای مجرمین تدوین نماید به هدف نظام حاکم بر حقوق کیفری فائق می‌آید بنابراین با توجه به اینکه مهمترین انگیزه ارتکاب جرم از منظر مجرمین جرایم اقتصادی، تحصیل عوائد و اموال از طریق ارتکاب جرم است لازم است که قلع هدف غایی مرتکب جرم از مهمترین اهداف نظام حقوق کیفری تعریف گردد. نظام‌های حقوقی دنیا با همین نگاه به بررسی فرآیند ارتکاب جرایم مالی پرداختند و دریافتند که مهمترین بخش فرآیند ارتکاب جرایم اقتصادی، پنهان نگاه داشتن منشأ ارتکاب جرم است تا از این طریق بتوانند پول حاصل از جرم را مشروع جلوه داده و در چرخه اقتصادی به اهداف غایی خود که بهره‌مندی از تمکن مالی است فائق آیند؛ در نتیجه

در نظام‌های حقوقی ملی فرآیند پنهان نگاه داشتن منشأ جرم به هدف مشروع جلوه دادن اموال حاصل از جرم به عنوان یک جرم مستقل از منشأ آن جرم انگاری شد؛ و عنوان پولشویی برای آن اتخاذ گردید بنابر این پولشویی فرایندی است که در پی آن اموال مرتبط با جرم (اموال نامشروع) ظاهری مشروع به خود می‌گیرند به طریقی که تشخیص منشأ نامشروع اموال حاصل از جرایم از طریق گردش، انتقال، تبدیل و... دشوار می‌شود و از این جهت مشروع جلوه می‌کنند؛ با ظهور جرایم سازمان یافته فراملی و فقدان برابری رژیم‌های کارآمد ملی مبارزه با پولشویی، مجرمین اقتصادی با سوء استفاده از ضعف رژیم‌های مبارزه با پولشویی در کشورهای در حال توسعه به ارتکاب جرم پولشویی پرداخته و با انتقال اموال حاصل از جرم به کشورهای توسعه یافته، ناکارآمدی رژیم‌های ملی مبارزه با پولشویی را آشکار نمودند از این رو ضرورت وجود رژیم‌های کارآمدی ملی با راهبردها و سیاست‌های کلان مشابه که بتوانند با وصف سازمان یافتگی جرم پولشویی که می‌توانست در چند کشور و توسط افراد با تابعان متعدد انجام شود، مبارزه کند بیش از پیش احساس می‌شد در این راستا گروه ویژه اقدام مالی در سال ۱۹۸۹ میلادی توسط گروه G7^۱ تشکیل شده؛ گروه ویژه اقدام مالی در سال ۱۹۸۹ توسط گروه G7^۲ برای بررسی و توسعه اقداماتی جهت مبارزه با پولشویی تأسیس شد بنابراین در ابتدا شامل کشورهای G7، کمیسیون اروپا و هشت کشور دیگر بود. گروه ویژه اقدام مالی مسئولیت بررسی تکنیک‌ها و روندهای پولشویی، بررسی اقدامات انجام شده در سطح ملی یا بین‌المللی و تعیین اقدامات لازم برای مبارزه با پولشویی را به عهده داشته است. در سال ۲۰۰۱، گروه ویژه اقدام

۱. گروه G7 متشکل از هفت کشور صنعتی جهان بوده که حدود ۶۵ درصد اقتصاد جهان را در اختیار دارند این

کشورها عبارتند از آمریکا، فرانسه، ایتالیا، انگلیس، ژاپن و آلمان.

۲. گروه هفت (G7) یک سازمان بین‌دولتی متشکل از کانادا، فرانسه، آلمان، ایتالیا، ژاپن، بریتانیا و ایالات متحده آمریکا به اضافه اتحادیه اروپا (عضو غیرشماره‌ای) است. این سازمان حول ارزش‌های مشترک کثرت‌گرایی، لیبرال دموکراسی و دولت نیابتی سازماندهی شده است. از سال ۲۰۲۰، اعضای جی-۷، اقتصادهای پیشرفته بزرگ صندوق بین‌المللی پول هستند و بیش از نیمی از دارایی خالص جهانی (بیش از ۲۰۰ تریلیون دلار)، [۴] تا ۴۳ درصد از تولید ناخالص داخلی جهانی (۱۰ درصد از جمعیت جهان ۷۷۰ میلیون نفر) را تشکیل می‌دهند [۵] و اعضای آن، روابط نزدیک دوجانبه سیاسی، اقتصادی، دیپلماتیک و نظامی در امور جهانی دارند.

مالی وظایف خود را برای مبارزه با تامین مالی تروریسم گسترش داد. از سال ۲۰۱۹، گروه مذکور پس از آن که در ابتدا تحت شرایطی به صورت موقت فعالیت می‌کرد، یک مأموریت دائمی یافت.

در آوریل ۱۹۹۰، کمتر از یک سال پس از تأسیس، گروه ویژه اقدام مالی گزارشی حاوی مجموعه‌ای از چهار توصیه را منتشر کرد. اینها با هدف ارائه یک برنامه جامع اقدام برای مبارزه با پولشویی بود. در اکتبر ۲۰۰۱، گروه ویژه اقدام مالی هشت توصیه ویژه در مورد تامین مالی تروریسم صادر کرد. در ژوئن ۲۰۰۳، گروه ویژه اقدام مالی به دلیل تداوم تکامل تکنیک‌های پولشویی، توصیه‌های خود را به طور جامع بازنگری کرد. در اکتبر ۲۰۰۴، گروه ویژه اقدام مالی نهمین توصیه ویژه‌ای را در مورد تامین مالی تروریسم منتشر کرد که استانداردهای گروه مذکور را بیشتر تقویت کرد (توصیه‌های ۹+۴۰) در فوریه ۲۰۱۲، گروه ویژه اقدام مالی توصیه‌های اصلاح شده‌ای را برای در برگیری موضوعاتی مانند تامین مالی سلاح‌های کشتار جمعی منتشر کرد. این توصیه‌های ویژه ۹+ در مورد تامین مالی تروریسم را با اقدامات ضد پولشویی ادغام کرد که منجر به مجموعه‌ای جامع از ۴۰ توصیه گروه ویژه اقدام مالی شد. از سال ۲۰۱۲، گروه ویژه اقدام مالی به اصلاح و تقویت توصیه‌ها ادامه داده است تا اطمینان حاصل شود که کشورها قوی‌ترین ابزار ممکن را برای مقابله با پولشویی، تامین مالی تروریسم و تامین مالی اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی در اختیار دارند. به ویژه، در ژوئن ۲۰۱۹، گروه ویژه اقدام مالی استانداردهای خود را به گونه‌ای بازنگری کرد که شامل اقدامات قاب اجرا، برای تنظیم و نظارت بر فعالیت‌ها و ارائه دهندگان خدمات مرتبط با دارایی‌های مجازی یا دارایی‌های رمزنگاری شده است. در سال ۲۰۲۲، گروه ویژه اقدام مالی قوانین مالکیت ذینفع جهانی در استانداردهای گروه ویژه اقدام مالی را بیشتر تقویت کرد تا مجرمان را از مخفی کردن فعالیت‌های غیرقانونی و پول‌های کثیف خود در پشت ساختارهای مخفی شرکت‌ها باز دارد.

حسب مأموریت تعریف شده برای گروه ویژه اقدام مالی، این گروه اقدامات جهانی را برای مقابله با پولشویی، تروریسم و تامین مالی اشاعه رهبری می‌کند. گروه مذکور درباره نحوه پولشویی و تامین مالی تروریسم تحقیق می‌کند، استانداردهای جهانی را برای کاهش خطرات ترویج می‌کند و ارزیابی می‌کند که آیا کشورها اقدامات

موثری انجام می‌دهند یا خیر.

گروه ویژه اقدام مالی به طور مداوم بر نحوه جمع‌آوری، استفاده و جابجایی وجوه جنایتکاران و تروریست‌ها نظارت می‌کند. از آنجایی که کشورها اقدامات موثری را برای پایان‌دهی به جریان‌های مالی غیرقانونی انجام می‌دهند، مجرمان باید راه‌های جایگزینی برای شستشوی پول‌های کثیف خود بیابند. گروه ویژه اقدام مالی به طور مرتب گزارش‌هایی را منتشر می‌کند که آگاهی را در مورد آخرین تکنیک‌های پولشویی، تأمین مالی تروریسم و تأمین مالی اشاعه سلاح کشتار جمعی را افزایش می‌دهد تا کشورها و بخش خصوصی بتوانند اقدامات لازم را برای کاهش این خطرات انجام دهند.

گروه ویژه اقدام مالی کشورها را برای اطمینان از اجرای کامل و مؤثر استانداردهای گروه ویژه اقدام مالی نظارت می‌کند. در مجموع، بیش از ۲۰۰ کشور و حاکمیت متعهد به اجرای استانداردهای گروه ویژه اقدام مالی شده‌اند و با کمک ۹ سازمان عضو وابسته گروه ویژه اقدام مالی و سایر شرکای جهانی، صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی ارزیابی می‌شوند. گروه ویژه اقدام مالی کشورهایی را که با استانداردهای گروه مذکور مطابقت ندارند، به کشورهای دیگر معرفی نموده تا آنها مورد بررسی قرار دهند و در مراودات خود با آنها، به جایگاه آنها توجه داشته باشند. اگر کشوری مکرراً استانداردهای گروه ویژه اقدام مالی را اجرا نکند، می‌توان آن را یک کشور تحت نظارت مشدد یا یک حوزه حکمرانی پرخطر نامید. اینها اغلب به عنوان «فهرست خاکستری و سیاه» شناخته می‌شوند.

وظیفه این گروه تدوین استانداردها و بهبود وضعیت اجرای تدابیر حقوقی، نظارتی و عملیاتی برای مبارزه با پولشویی، تأمین مالی تروریسم و تأمین مالی اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی و سایر تهدیدهای مرتبط با سلامت نظام مالی بین‌المللی تعریف شده است. همچنین گروه ویژه اقدام مالی با مشارکت سایر نهادهای بین‌المللی ذیربط و با هدف حفاظت از نظام مالی بین‌المللی در برابر سوء استفاده‌ها، نقاط آسیب‌پذیر کشورها در سطح ملی را مورد شناسایی قرار داده است. توصیه‌های گروه مزبور چارچوبی جامع و منسجم متشکل از مجموعه‌ای از تدابیر را به وجود آورده است که کشورها باید برای مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم و نیز تأمین

مالی اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی، به اجرا گذارند.

کشورها دارای چارچوب‌های حقوقی و اجرایی و عملیاتی مختلف و نظام‌های مالی متفاوتی هستند؛ از این رو نمی‌توانند برای مقابله با تهدیدهای مورد نظر تدابیر کاملاً مشابهی را اتخاذ کنند از این حیث توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی مجموعه‌ای از استانداردهای بین‌المللی را مشخص می‌کنند که کشورها باید از طریق اتخاذ تدابیری مطابق با شرایط خاص خویش آنها را به اجرا گذارند. از جمله این تدابیر می‌توان به شناسایی ریسک‌ها، تدوین خط و مشی‌ها، انجام هماهنگی‌های لازم در سطح ملی، اتخاذ تدابیر پیشگیرانه برای بخش مالی و سایر بخش‌های معین اشاره کرد که در قالب پیشنهادات ۴۰ گانه گروه ویژه اقدام مالی تشریح شده است، اشاره کرد.

توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی، یک واکنش هماهنگ جهانی را برای جلوگیری از جنایت سازمان یافته، فساد و تروریسم تضمین می‌کند. آنها به مقامات کمک می‌کنند تا پول جنایتکارانی را که در زمینه مواد مخدر غیرقانونی، قاچاق انسان و سایر جنایات معامله می‌کنند، جست و جو کشف کنند گروه ویژه اقدام مالی همچنین برای توقف کمک مالی به سلاح‌های کشتار جمعی تلاش می‌کند گروه ویژه اقدام مالی به طور مداوم استانداردهای جهانی خود را برای مقابله با خطرات جدید، مانند تنظیم دارایی‌های مجازی، که با عمومیت یافتن ارزهای دیجیتال گسترش یافته است، تقویت می‌کند.

استانداردهای چهل گانه ناظر به چندین بخش یا خرده نظام تدوین یافته‌اند که همه این خرده نظام‌ها در نهایت تشکیل دهنده رژیم مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریست هستند با بررسی استانداردها، می‌توان ادعان داشت که بخشی از این استانداردها به صورت عمومی و ناظر به همه خرده نظام‌ها پیشنهاد شده‌اند از جمله توصیه‌های ۱، ۲، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰ که به رویکرد مبتنی بر ریسک، همکاری و هماهنگی‌های ملی، همکاری و هماهنگی‌های بین‌المللی، توجه داشته‌اند البته لازم به ذکر است که رویکرد مبتنی بر ریسک (ریسک پایه) علاوه بر توصیه شماره ۱ که به طور خاص بدان پرداخته شده است در سایر توصیه‌ها نیز با توجه به موضوع خرده نظام مسئله ریسک پایه تشریح شده است؛ بخشی دیگر از استانداردها ناظر به مقررات حاکم بر خرده نظام اشخاص و مشاغل در معرض ریسک هستند که در توصیه‌های ۹،

۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، تدوین یافته‌اند؛ توصیه‌های ۸، ۲۴ و ۲۵، ناظر به خرده نظام مؤسسات و نهادهای حقوقی در معرض ریسک هستند؛ همچنین قسم چهارم این توصیه‌ها ناظر بر مقررات حاکم بر خرده نظام مجریان و ناظران می‌باشند که توصیه‌های ۶، ۷، ۱۹، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵ به آنها اختصاص یافته است و در نهایت مقررات ناظر بر خرده نظام اموال مرتبط با جرم به عنوان قسم پنجم که در توصیه‌های ۳، ۴، ۵ و ۳۸ تدوین یافته است.

در ادامه ترجمه‌ی سند «استانداردهای بین‌المللی در خصوص مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم و اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی» متشکل از توصیه‌ها و نگاشته‌های تفسیری گروه ویژه اقدام مالی به همراه ضمیمه‌ی پیشنهادی مترجم (لغتنامه) تقدیم می‌گردد. امید است که این اثر بتواند به اعتلای منابع جامع دانشگاهی در شناخت نظام‌های کیفری مالی مدرن در مبارزه با جرایم سازمان‌یافته پولشویی، تأمین مالی تروریسم و اشاعه سلاح و آشنایی با نظام‌های مالی مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم، کمک شایانی نماید.

حسین سبحانی
تهران - پاییز ۱۴۰۲

توصیه‌ها گروه ویژه اقدام مالی

الف) خط و مشی‌ها و هماهنگی‌های (در خصوص) ALM/CFT

۱. ارزیابی کردن ریسک و اتخاذ رویکرد مبتنی بر ریسک

کشورها می‌بایست ریسک‌های (خطرهای) پولشویی و تأمین مالی تروریسم در خصوص کشور را شناسایی، ارزیابی و بررسی کنند و می‌بایست اقداماتی مشتمل بر تعیین کردن یک مرجع یا سازوکاری جهت همکاری؛ اقداماتی جهت ارزیابی ریسک، انجام دهند و منابعی جهت اطمینان یافتن در خصوص اینکه ریسک‌ها (خطرها) به نحو مؤثری کاهش یافته است، به کار گیرند. مبتنی بر آن ارزیابی، کشورها می‌بایست یک رویکرد مبتنی بر ریسک کنند تا اطمینان یابند که جهت پیشگیری کردن یا کاهش دادن پولشویی و تأمین مالی تروریست، متناسب با ریسک‌های (خطرهای) شناخته شده می‌باشد. این رویکرد (نظریه) می‌بایست یک مبنای اساسی جهت تخصیص دادن کافی منابع در راستای سامانه (رژیم) مبارزه با پولشویی و مبارزه کردن با تأمین مالی تروریست (ALM/CFT) و اجرا کردن اقدامات مبتنی بر ریسک در تمام پیشنهادات FATF باشد. در جایی که کشورها ریسک‌های (خطرهای) شدیدتر را شناسایی می‌کنند آنها می‌بایست اطمینان یابند که سامانه (رژیم) مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریست، به طور کافی به چنین اقداماتی توجه داشته است. در جایی که

کشورها ریسک‌های (خطرهای) ضعیف‌تر را شناسایی کرده‌اند، آنها ممکن است که تصمیم به مجاز دانستن اقدامات مخففه در خصوص برخی از پیشنهادات FATF مبتنی بر اوضاع و احوال و شرایط معین، بگیرند.

کشورها می‌بایست مؤسسات مالی و مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین را به شناسایی، ارزیابی و به اتخاذ کردن اقدامات مؤثر در جهت کاهش دادن ریسک‌های (خطرهای) پولشویی‌شان و تأمین مالی تروریست، الزام کنند.^۱

۲. همکاری و هماهنگی (تعاون و تناسب) ملی (داخلی)

کشورها می‌بایست خط و مشی‌های ALM/CFT - که به وسیله (از) ریسک‌های شناخته شده، الهام گرفته شده است - داشته باشد که می‌بایست به صورت نظاممند (مرتباً) مورد بازبینی قرار گیرد و می‌بایست یک مرجع تعیین کنند، یا یک همکاری (تعاون) یا دیگر سازوکارهایی که مسئول چنین خط و مشی‌هایی هستند، داشته باشند. کشورها می‌بایست اطمینان یابند که سیاست‌گذاران - واحد اطلاعات مالی، مراجع اجرایی قانون، ناظران و دیگر مراجع ذی‌صلاح مرتبط، در (خصوص) سیاستگذاری کردن و سطوح عملیاتی (وظیفه‌ای) - سازوکارهایی مؤثر متناسب با حالتی دارند که آنها را به همکاری کردن و، در جایی که مناسب (مقتضی) است، هماهنگ کردن (متناسب کردن)، تبادل اطلاعات کردن در داخل کشور با هر (نوع) ترقی (گسترش) و پیاده سازی خط و مشی‌ها و فعالیت‌ها، جهت مبارزه با پولشویی، تأمین مالی تروریست و گسترش صلاح کشتار جمعی قادر می‌سازد. این خود می‌بایست مشتمل باشد بر همکاری، هماهنگی (تناسب) بین مراجع مرتبط جهت اطمینان یافتن از مطابقت پذیری الزامات ALM/CFT با حفاظت از داده و قوانین حریم خصوصی و دیگر مقررات مشابه (به عنوان مثال امنیت / بومی سازی اطلاعات).^۲

1. THE FATF RECOMMENDATIONS A. AML/CFT POLICIES AND COORDINATION

* Assessing risks and applying a risk-based approach

2. National cooperation and coordination

ب) پولشویی و مصادره (اموال)

۳. جرم پولشویی

کشورها می‌بایست پولشویی را مبتنی بر کنوانسیون وین و کنوانسیون پالمو، جرم‌انگاری نمایند. کشورها می‌بایست جرم پولشویی را با توجه به دربرگیری دامه وسیعی از جرایم منشأ، به همه جرایم شدید تسری دهند.^۱

۴. مصادره و اقدامات موقت (محتاطانه)

کشورها می‌بایست اقداماتی شبیه به آنهایی که در کنوانسیون وین، کنوانسیون پالمو و کنوانسیون تأمین مالی ترورست، بیان شده است از جمله اقدامات قانون‌گذاری، را اتخاذ کنند تا مراجع ذی‌صلاح خودشان را به توقیف کلی، توقیف جزئی، و مصادره (اموال) ذیل، بدون تعدی به حقوق اشخاص ثالث قادر سازند (این اموال عبارتند از):

الف: اموال (موضوع پول‌شویی) واقع شده،

ب: اموال تحصیل شده یا اسناد استفاده شده یا به قصد استفاده شدن در پولشویی یا جرایم منشأ (کشف شده)،

پ: اموالی که حاصله از یا استفاده شده در یا مقصود به یا تخصیص یافته به استفاده شدن در تأمین مالی ترورست، فعالیت‌های تروریستی یا سازمان‌های تروریستی،

ت: اموال با ارزش معادل.

چنین اقداماتی می‌بایست اختیار (مجوز انجام فعالیت‌های ذیل را) شامل شود:

الف: شناسایی کردن، ردیابی کردن و ارزش‌گذاری کردن اموال موضوع مصادر واقع شده؛

ب: انجام دادن اقدامات احتیاطی (موقت)، همانند توقیف کلی و توقیف جزئی کردن، ممانعت کردن از معامله کردن، انتقال دادن یا واگذار کردن چنین اموالی؛

پ: انجام دادن گام‌هایی که پیشگیری و ممانعت می‌کند از اقداماتی که توانایی کشور را در توقیف کلی یا جزئی کردن یا بازگرداندن اموالی که موضوع مصادره است، را نقض می‌کند؛

ت: انجام هر گونه اقدامات تحقیقاتی متن - اسب.

کشورها می‌بایست اتخاذ کردن اقداماتی که اجازه می‌دهند بدون نیاز به محکومیت کیفری (مبتنی بر مصادره فاقد محکومیت) یا بدون نیاز به (بودن) یک مجرم که منشأ غیر قانونی بودن اموال ادعائی که قابل مصادره باشد را نشان دهد، تا آن حدی که چنین الزاماتی هماهنگ با اصول حقوق داخلی شان باشد، چنین اموال یا اسنادی مصادره شوند.^۱

ب) تأمین مالی تروریست و تأمین مالی اشاعه دادن (سلاح کشتار جمعی)

۵. جرم تأمین مالی تروریست

کشورها می‌بایست تأمین مالی تروریست را مبتنی بر کنوانسیون تأمین مالی تروریست جرم‌انگاری کنند و می‌بایست نه تنها تأمین مالی اعمال (فعالیت‌های) تروریستی را بلکه همچنین تأمین مالی سازمان‌های تروریستی و تروریست‌های انفرادی حتی با (وجود) عدم ارتباط با یک فعل یا افعالی تروریستی خاص، را جرم‌انگاری کنند. کشورها می‌بایست اطمینان حاصل کنند که چنین جرایمی به عنوان جرایم منشأ (جرم) پولشویی تعیین شده‌اند.^۲

۶. مجازات‌های (تحریم‌های) مالی هدفمند مربوط به تأمین مالی تروریست و تروریسم

کشورها می‌بایست سامانه (رژیم) مجازات‌های (تحریم‌های) مالی هدفمند را مطابق با قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد در خصوص پیشگیری (ممانعت) و سرکوب تأمین مالی تروریسم و تروریست، اجرا کنند. قطعنامه‌ها کشورها را به توقیف کلی بدون وقفه اموال یا دیگر دارایی‌ها و اطمینان یافتن از اینکه هیچ اموال یا دارایی دیگری مستقیم یا غیر مستقیم در اختیار یا به نفع آنها در دسترس (موجودی) نیست الزام می‌کنند، (این افراد عبارتند از): هر شخص یا نهادی که الف: از سوی شورای امنیت سازمان ملل تحت یا در ذیل صلاحیت آن شورا؛ ذیل فصل هفتم منشور سازمان

1. Confiscation and provisional measures*

2. C. TERRORIST FINANCING AND FINANCING OF PROLIFERATION 5. Terrorist financing offence*

ملل متحد، مشتمل بر تطابق با قطعنامه ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) و قطعنامه‌های متعاقب آن تعیین شود یا ب: توسط آن کشور مطابق با قطعنامه ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) تعیین شود.^۱

۷. مجازات‌ها (تحریم‌های) مالی مربوط به گسترش (اشاعه) (سلاح کشتار جمعی)

کشورها می‌بایست مجازات‌های (تحریم‌های) مالی هدفمند را مطابق با قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد در خصوص پیشگیری (ممانعت)، سرکوب و امحاء اشاعه کشتار سلاح جمعی و تأمین مالی آن، اجرا کنند. این قطعنامه‌ها کشورها را به توقیف کلی بدون وقفه اموال یا دیگر دارایی‌ها و اطمینان یافتن از اینکه هیچ اموال یا دارایی دیگری مستقیم یا غیر مستقیم در اختیار یا به نفع هر شخص یا نهاد تعیین شده به وسیله شورای امنیت سازمان ملل یا در ذیل صلاحیت آن شورا؛ ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد سازمان ملل، تعیین شده‌اند، در دسترس (موجود) نیست، الزام می‌کند.^۲

۸. سازمان‌های غیر انتفاعی

کشورها می‌بایست کفایت (کافی بودن) قانون و مقررات که مربوط به سازمان‌های غیر انتفاعی که کشور به عنوان اینکه در (معرض) آسیب‌پذیری سوء استفاده تأمین مالی تروریست هستند را شناسایی کرده‌اند را بازنگری کنند. کشورها باید اقدامات متمرکز و متناسب، مطابق با رویکرد مبتنی بر ریسک، برای چنین سازمان‌های غیرانتفاعی برای محافظت از آن‌ها در برابر سوء استفاده از تأمین مالی تروریسم اعمال کنند، از جمله (این نوع سوء استفاده شدن، عبارتند از):

الف: به وسیله سازمان‌های تروریستی به عنوان نهاد مشروع (قانونی) جلوه گر شوند
ب: با بهره‌برداری از نهادهای مشروع (قانونی) به عنوان مجرای مالی برای تأمین مالی تروریست، از جمله (به) هدف فرارکردن از اقدامات توقیف کلی اموال (مرود استفاده قرار گیرند) و؛

1. Targeted financial sanctions related to terrorism and terrorist financing*

2. Targeted financial sanctions related to proliferation*

پ: پنهان کردن یا مبهم کردن انحراف پنهانی وجوه مورد نظر برای اهداف مشروع به سمت سازمان‌های تروریستی.^۱
ت: اقدامات پیشگیرانه

۹. قوانین اسرار‌داری نهادهای مالی

کشورها می‌بایست اطمینان یابند که قوانین اسرار‌داری مؤسسات مالی اجرای پیشنهادات FATF را ممنوع نمی‌کند.^۲
شناسایی کامل مشتری و نگهداری سوابق

۱۰. شناسایی کامل مشتری

مؤسسات مالی می‌بایست از نگهداری کردن (داشتن) حساب‌های بی‌نام یا حساب‌هایی (که) آشکارا با نام‌های جعلی (هستند)، ممنوع شوند.
مؤسسات مالی می‌بایست به انجام دادن اقدامات شناسایی کامل مشتری (CDD) ملزم شوند؛ در زمان:

- ۱- برقرار سازی روابط تجاری (کاری)
 - ۲- انجام دادن معاملات موردی ۱: بیش از سقف (مقرر) تعیین شده مناسب (مقتضی) (USD/EUR ۱۵'۰۰۰); یا ۲: نقل و انتقال الکترونیکی (وجوه) در اوضاع و احوال و شرایطی که به وسیله نگاشته تفسیری در مورد پیشنهاد شماره ۱۶، پوشش داده می‌شود (دربرگرفته می‌شود)
 - ۳- وجود داشتن یک ظن بر پولشویی یا تأمین مالی تروریست؛ یا
 - ۴- مؤسسات مالی در خصوص صحت (سقم) و کفایت اطلاعاتی که قبلاً (از) شناسایی مشتری به دست آورده‌اند شک دارند.
- اقداماتی که (درخصوص) شناسایی مشتری باید اتخاذ شوند عبارتند از:
الف: شناسایی کردن مشتری و احراز کردن اینکه هویت مشتری با استفاده از منابع، اسناد، دیتا، یا اطلاعات قابل اعتماد و مستقل (انجام می‌شود).

1. Non-profit organisations*
2. D. PREVENTIVE MEASURES
9. Financial institution secrecy laws

ب: شناسایی کردن مالک منفعت (ذی نفع واقعی) و انجام دادن اقدامات معقولانه جهت احراز کردن هویت مالک منفعت (ذی نفع واقعی) به طوری که مؤسسه مالی اقناع شود از اینکه می‌داند مالک منفعت (ذی نفع واقعی) چه کسی است. در خصوص اشخاص و ترتیبات حقوقی این (شناسایی کردن) می‌بایست مشتمل (بر اینکه) مؤسسات مالی ساختار کنترلی و مالکیت مشتری را بدانند (بررسی کنند)، شود.

پ: دانستن و در صورت لزوم، به دست آوردن اطلاعات در خصوص هدف و ماهیت قصد شده از روابط تجاری (کاری) (هدف غایی روابط تجاری)

ت: انجام دادن مراقبت کامل مستمر در خصوص روابط تجاری و موشکافی معاملات انجام شده در سراسر دوره آن روابط (تجاری) جهت اطمینان یافتن از اینکه معاملاتی که انجام می‌شود مطابق با شناخت مؤسسه مالی از مشتری، (روابط) تجاری‌شان و پروفایل ریسک مشتمل بر - در جایی که ضروری است - منبع سرمایه‌ها هستند.

مؤسسات مالی می‌بایست به انجام دادن هر یک از اقدامات شناسایی کامل مشتری مبتنی بر بند الف تا ت فوق الزام شونده؛ اما می‌بایست دامنه چنین اقداماتی را (با) استفاده کردن از یک رویکرد مبتنی بر ریسک، مطابق با نگاه‌های تفسیری این پیشنهاد و با پیشنهاد شماره ۱، تعیین نمایند.

مؤسسات مالی می‌بایست ملزم شوند که هویت مشتری و مالک منفعت (ذی نفع واقعی) در مورد مشتریان موردی (غیر دائمی) را قبل یا در حین دوره برقراری یک رابطه تجاری (کاری) یا انجام دادن معاملات احراز کنند. کشورها ممکن است که به مؤسسات مالی در جایی که ریسک‌های (خطرهای) پولشویی و تأمین مالی تروریست به نحو مؤثری مدیریت شده و در جایی که ضروری است که انجام روابط تجاری عادی مختل نشود، تکمیل کردن احراز کردن (هویت مشتری) را به محض اینکه (در شرایطی که) در عمل معقولانه (باشد) پس از برقراری روابط (کاری)، اجازه دهد. در جایی که مؤسسه مالی قادر به تطابق با الزامات متناسب مبتنی بر پاراگراف (الف) تا ت فوق الأشعار (موضوع اصلاح متناسب دامنه اقدامات در خصوص یک رویکرد مبتنی بر ریسک) نیست، می‌بایست به عدم باز کردن حساب، (عدم) شروع کردن روابط کاری یا (عدم) انجام معامله ملزم شوند؛ یا می‌بایست ملزم به پایان دادن

روابط تجاری (کاری) شوند؛ و می‌بایست یک گزارش معامله مشکوک را در رابطه با مشتری مزبور تنظیم کنند (طراحی کنند).

این الزامات می‌بایست نسبت به همه مشتری‌های جدید اجرا کنند هر چند که مؤسسات مالی می‌بایست همچنین این پیشنهاد را نسبت به مشتریان موجود (نیز) مبتنی بر جنبه‌های مادی و ریسک (خطر) اجرا کنند، و می‌بایست شناسایی کامل مشتری را در خصوص چنین روابط موجود در زمان مناسب (مقتضی) انجام دهند.^۱

۱۱. نگهداری سوابق

مؤسسات مالی می‌بایست که ملزم شوند حداقل ۵ سال سوابق (بایگانی) معاملات - هم داخلی و هم بین‌المللی - را نگهداری کنند؛ تا آن‌ها بتوانند به سرعت با درخواست‌های مراجع ذی‌صلاح موافقت کنند. این چنین سوابقی (بایگانی) می‌بایست جهت تطابق اصل با فرع معاملات فردی (مشمول بر مقدار و انواع ارزهای دخیل شده (در هر معامله)) به صورت کافی باشند؛ به طوری که در صورت ضرورت اسنادی جهت تعقیب کردن فعل کیفری ارائه دهند.

مؤسسات مالی می‌بایست که همه سوابقی که از طریق اقدامات شناسایی کامل مشتری (برای مثال کپی یا بایگانی (سوابق) اسناد شناسایی رسمی مانند پاسپورت، کارت شناسایی، گواهی‌نامه رانندگی یا اسناد مشابه)، به دست می‌آورند؛ فایل‌های حساب و مکاتبات کاری مشتمل بر نتایج حاصله از تحلیل‌های انجام شده، (برای مثال تحقیق می‌کند تا سابقه و اهداف پیچیده معاملات حجیم غیرعادی را مشخص کند) را برای حداقل ۵ سال بعد از اینکه روابط تجاری (کاری) اتمام یافته است یا بعد از تاریخ معامله موردی، نگهداری کنند.

مؤسسات مالی می‌بایست به وسیله قانون به نگهداری کردن سوابق در خصوص معاملات و اطلاعاتی که از طریق اقدامات شناسایی کامل مشتری، به دست آورده‌اند، ملزم شوند.

اطلاعات شناسایی کامل مشتری و سوابق معامله می‌بایست بر اساس اختیار

متناسب در دسترس (موجود) مراجع ذیصلاح داخلی (واقع) شود.^۱
اقدامات تکمیلی در خصوص مشتریان و فعالیت‌های خاص

۱۲. اشخاص که در معرض (ریسک (خطر)) سیاسی هستند

مؤسسات مالی می‌بایست ملزم شوند که در رابطه با اشخاص خارجی در معرض (ریسک (خطر)) سیاسی (خواه به عنوان مشتری و خواه به عنوان مالک منفعت (ذی نفع واقعی)) علاوه بر انجام دادن شناسایی کامل مشتری به صورت معمولی (رایج)، موارد ذیل را نیز انجام دهند):

الف: داشتن سامانه‌های مدیریت ریسک متناسب جهت تعیین کردن اینکه آیا مشتری یا مالک منفعت (ذی نفع واقعی) یک شخصی در معرض (خطر (ریسک)) است یا خیر؟

ب: رضایت مدیر ارشد در خصوص برقراری (یا ادامه دادن درباره مشتریان موجود) چنین روابط تجاری (کاری)

پ: انجام دادن اقدامات معقوله جهت تصدیق کردن منبع ثروت و منبع دارایی؛ و
ت: پایش مستمر مشدده در خصوص رابطه تجاری (کاری) انجام دهند.

مؤسسات مالی می‌بایست ملزم شوند که اقدامات معقوله‌ای به‌کارگیرند تا تعیین نمایند که آیا یک مشتری یا یک مالک منفعت (ذی نفع واقعی) یک شخص در معرض (ریسک) سیاسی داخلی است یا یک مقام برجسته به وسیله یک سازمان بین‌المللی (در حال حاضر) یک وظیفه (به وی) سپرده شده یا (قبلاً) به وی محول شده بوده است. در موارد یک رابطه تجاری (کاری) (با) ریسک شدیدتر در خصوص چنین افرادی، مؤسسات مالی می‌بایست ملزم به اجرا کردن اقدامات اشاره شده در پاراگراف (ب)، (پ) و (ت)، شوند.

الزامات در خصوص همه انواع اشخاص در معرض (ریسک (خطر)) سیاسی همچنین می‌بایست نسبت به اعضای خانواده یا بستگان نزدیک چنین اشخاص در معرض (ریسک (خطر)) سیاسی، اجرا شود.^۲

1. Record-keeping

2. ADDITIONAL MEASURES FOR SPECIFIC CUSTOMERS AND ACTIVITIES

۱۳. بانکداری واسطه‌ای (به شکل کارگذاری)

مؤسسات مالی می‌بایست ملزم شوند در ارتباط با بانکداری واسطه‌ای (کارگذاری) برون مرزی و دیگر روابط مشابه، اضافه بر انجام دادن اقدامات شناسایی کامل مشتری معمولی (رایج)، (لازم است که موارد ذیل نیز انجام دهند):

الف: اطلاعات کافی در خصوص یک مؤسسه درخواست‌کننده (خدمات کارگذاری) جهت آگاهی کامل از ماهیت روابط (کاری) (مؤسسه‌ی) درخواست‌کننده (خدمات کارگذاری) و مشخص کردن از طریق اطلاعات قابل دسترس عمومی شهرت یافته از مؤسسه و کیفیت نظارت، - از جمله - اینکه آیا (مؤسسه مزبور) موضوع تحقیقات و فعالیت‌های نظارتی پولشویی و تأمین مالی تروریسم واقع شده است (یا خیر؟)، جمع‌آوری کنند؛

ب: ارزیابی کنترل‌های ALM/CFT مؤسسه‌ی درخواست‌کننده (خدمات کارگذاری)؛

پ: کسب رضایت (اجازه) از مدیر ارشد قبل از برقراری روابط واسطه‌ای جدید؛

ت: به صورت واضح مسئولیت مرتبط هر مؤسسه را بداند؛

ث: با توجه به «حساب‌های از طریق پی‌بال»، اقناع شود که بانک درخواست‌کننده (خدمات کارگذاری) شناسایی کامل مشتری در خصوص مشتری‌هایی که دسترسی مستقیم به حساب‌های بانک درخواست شده (خدمات کارگذاری) دارند، انجام داده است و اینکه آن می‌تواند که اطلاعات شناسایی کامل مشتری مرتبط را مبتنی بر درخواست بانک درخواست شده (خدمات کارگذاری)، مهیا نماید.^۱

۱۴. خدمات انتقال دادن ارزش یا پول

کشورها می‌بایست اقداماتی را انجام دهند جهت اطمینان یافتن از اینکه اشخاص حقوقی و حقیقی‌ای که خدمات انتقال ارزش یا پول را فراهم می‌کنند (ارائه می‌دهند) دارای مجوز (هستند) یا ثبت شده‌اند و تابع (موضوع) سیستم‌های مؤثر در خصوص پایش کردن و اطمینان یافتن از تطابق با اقدامات مربوطه بیان شده در پیشنهادات

12. Politically exposed persons *
1. Correspondent banking *

FATF، هستند. کشورها می‌بایست اقداماتی را جهت شناسایی کردن اشخاص حقوقی و حقیقی که خدمات انتقال ارزش یا پول را بدون یک مجوز یا ثبت مهیا می‌کنند (ارائه می‌دهند) انجام دهند و مجازات‌های متناسبی (مقتضی) را (در خصوص آنها) اجرا کنند.

هر شخص حقیقی یا حقوقی که به عنوان یک نماینده (آژانس) می‌بایست توسط مرجع ذی صالح مجوز داشته یا ثبت شده باشد. مهیاکنندگان (ارائه‌دهندگان) خدمات انتقال ارزش یا پول می‌بایست یک لیست جاری از نمایندگانشان (به صورت) قابل دسترس در اختیار مراجع ذی‌صلاح در کشوری که مهیاکنندگان (ارائه‌دهندگان) خدمات انتقال پول یا ارزش و نمایندگانشان فعالیت می‌کنند، قرار دهند. کشورها می‌بایست اقداماتی انجام دهند که اطمینان یابند که مهیاکنندگان (ارائه‌دهندگان) خدمات انتقال پول یا ارزش، که از نماینده‌ها استفاده می‌کنند آنها را (نمایندگان خود را) در برنامه‌های ALM/CFT خود، دخیل می‌کنند و آنها را جهت انطباق با این برنامه‌ها پایش می‌کنند.^۱

۱۵. تکنولوژی‌های جدید

کشورها و مؤسسات مالی می‌بایست خطرهای (ریسک‌های) پولشویی و تأمین مالی تروریست که ممکن است در رابطه با الف: توسعه محصولات جدید و شیوه‌های کسب و کاری جدید و ب: استفاده جدید یا تکنولوژی‌های در حال توسعه در خصوص هردو محصول جدید یا محصول (که از) پیش موجود (بوده) ظاهر شوند، شناسایی و ارزیابی کنند. در مورد مؤسسات مالی، چنین ارزیابی ریسک باید قبل از راه‌اندازی محصولات جدید، شیوه‌های کسب‌وکار و یا استفاده از فن‌آوری‌های جدید یا در حال توسعه انجام شود. آنها می‌بایست اقدامات مناسبی (مقتضی) را جهت کنترل کردن و کاهش دادن آن ریسک‌ها (خطرها) انجام دهند.^۲

۱۶. نقل و انتقال الکترونیکی (وجوه)

کشورها می‌بایست اطمینان یابند که (اطلاعات) مؤسسات مالی، اطلاعات لازم و

1. Money or value transfer services *
2. New technologies

دقیق مؤسس (فرستنده وجوه) و اطلاعات لازم ذی‌نفع (دریافت‌کننده وجوه) در خصوص انتقالات الکترونیکی (وجوه) و پیام‌های مرتبط را در برمی‌گیرند و اینکه اطلاعات مذکور همراه با نقل و (انتقال) الکترونیکی (وجوه) یا پیام‌های مرتبط (در) سراسر زنجیره پرداخت باقی می‌ماند.

کشورها می‌بایست اطمینان حاصل کنند که مؤسسات مالی نقل (و انتقال) الکترونیکی (وجوه) را به هدف پیدا کردن (آن‌هایی که) فاقد اطلاعات الزامی مؤسس (انتقال‌دهنده وجوه) یا ذی‌نفع (دریافت‌کننده وجوه) (هستند)، پایش می‌کنند و اقدامات مناسب (مقتضی) را انجام می‌دهند.

کشورها می‌بایست اطمینان یابند که در زمینه پردازش کردن نقل (و انتقال) الکترونیکی وجوه، مؤسسات مالی اقدام توقیف کلی اموال را انجام می‌دهند و می‌بایست از معاملات با اشخاص و نهادهای تعیین شده مطابق با تعهدات مندرج در قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد، همانند قطعنامه ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) و قطعنامه‌های متعاقبش، و قطعنامه ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) مربوط به پیشگیری و سرکوب کردن تروریسم و تأمین مالی تروریست، ممنوع شوند.^۱

اتکاء (اعتماد)، کنترل‌ها و گروه‌های مالی

اتکاء (اعتماد) به اشخاص ثالث

کشورها ممکن است که به مؤسسات مالی اجازه دهند که به اشخاص ثالث جهت انجام دادن ارکان (موارد) الف تا ج اقدامات شناسایی کامل مشتری که در پیشنهاد شماره ۱۰ بیان شده یا جهت معرفی کردن تجارت (حرفه؛ پیشه)، اتکاء (اعتماد) کنند مشروط بدان که با ملاک بیان شده در ذیل مطابق باشد.

در جایی که چنین اتکائی مجاز شمرده می‌شود، مسئولیت نهایی درخصوص اقدامات شناسایی کامل مشتری با (برعهده) مؤسسه مالی اتکاء‌کننده بر شخص ثالث، باقی می‌ماند.

معیارهایی که باید رعایت شوند عبارتند از:

الف: مؤسسه مالی اتکاء‌کننده بر یک شخص ثالث می‌بایست اطلاعات لازم مربوط به عناصر (الف) تا (پ) اقدامات شناسایی کامل مشتری بیان شده در پیشنهاد

1. Wire transfers *

شماره ۱۰، به دست بیاورد.

ب: مؤسسات مالی می‌بایست گام‌هایی کافی در جهت اقناع کردن خودشان (اطمینان یافتن) در مورد اینکه کپی‌ها (نسخه‌های کپی) اطلاعات شناسایی (هویت) و دیگر اسناد مربوط به الزامات شناسایی مشتری از جانب شخص ثالث در زمان تقاضا بدون وقفه، در دسترس (موجود) خواهد بود، طی کنند.

پ: مؤسسه مالی می‌بایست خودش را قانع کند که شخص ثالث به صورت نظاممند، نظارت یا پایش می‌شود و (مؤسسه مالی) اقدامات به جا، جهت تطابق با الزامات شناسایی کامل مشتری و نگهداری سوابق مطابق پیشنهاد شماره ۱۰ و ۱۱ دارد.

ت: در زمان تعیین اینکه شخص ثالثی که با شرایط مطابقت می‌کند (واجد شرایط است)، می‌تواند در کدام کشور مستقر باشد، کشورها باید به اطلاعات قابل دسترسی مبتنی بر سطح ریسک (خطر) کشور، توجه نمایند.

در زمانی که یک مؤسسه مالی بر یک شخص ثالثی که عضوی از همان گروه مالی است اتکاء (اعتماد) می‌کند:

۱. آن گروه مالی الزامات شناسایی کامل مشتری و نگهداری سوابق را مطابق پیشنهاد شماره ۱۰، ۱۱ و ۱۲ و برنامه‌های علیه پولشویی و تأمین مالی تروریست را مطابق پیشنهاد شماره ۱۸، اجرا می‌کند

۲. در جایی که اجرای مؤثر این الزامات شناسایی کامل مشتری و نگهداری سوابق و برنامه‌های ALM/CFT به وسیله یک مرجع ذی‌صلاح در یک سطح گروهی مورد نظارت واقع می‌شود؛

در این صورت (در موارد فوق) مراجع ذی‌صلاح مرتبط ممکن است مورد توجه قرار بدهند که مؤسسه مالی اقدامات ذیل (بند) «ب و پ» فوق (الذکر) از طریق برنامه‌های گروهی‌اش، را اجرا کند، و ممکن است تصمیم بگیرند که (بند) «د» (به عنوان) پیش شرط جهت اعتماد کردن (به شخص ثالث)، در زمانی که ریسک کشور شدیدتر به اندازه کافی به وسیله خط و مشی‌های ALM/CFT کاهش یافته، لازم نباشد.^۱

۱۷. کنترل‌های داخلی و شعبات و مؤسسه وابسته در خارج

مؤسسات مالی می‌بایست ملزم شوند که برنامه‌های علیه پولشویی و تأمین مالی تروریست را اجرا کنند. گروه‌های مالی می‌بایست ملزم شوند که برنامه‌های عمومی گروهی علیه پولشویی و تأمین مالی تروریست مشتمل بر خط و مشی‌ها و فرایندها جهت به اشتراک گذاشتن (شیرکردن) اطلاعات در گروه در خصوص اهداف ALM/CFT را اجرا کنند.

مؤسسات مالی می‌بایست ملزم شوند که اطمینان یابند که شعبه‌های خارجی‌شان و مؤسسات وابسته خارجی‌شان با مالکیت بیشترین سهام (در آنها)، اقدامات ALM/CFT را مطابق با کشور داخلی؛ (مطابق با) الزامات اجرایی پیشنهادات FATF از طریق برنامه‌های علیه پولشویی و تأمین مالی تروریست گروه مالی، اجرا می‌کنند.^۱

۱۸. کشورهای با ریسک شدیدتر

مؤسسات مالی می‌بایست ملزم شوند که اقدامات شناسایی کامل مشتری مشدده در خصوص روابط تجاری (کاری) و معاملات با اشخاص حقیقی و حقوقی و مؤسسات مالی متعلق کشورهایی که توسط FATF ذکر می‌شوند، اجرا کنند. نوع اقدامات شناسایی کامل مشتری اجراشده، می‌بایست با خطرها (ریسک‌ها) متناسب و مؤثر باشد.

کشورها باید در صورت فراخواندن FATF، اقدامات مقابله‌ای، مناسبی (مقتضی) را اعمال کنند. کشورها همچنین باید قادر به استفاده از اقدامات مقابله‌ای، مستقل از هر گونه فراخوان FATF باشند. چنین اقدامات مقابله‌ای، باید مؤثر بوده و متناسب با خطرات (ریسک‌ها) باشد.^۲

گزارش‌دهی معاملات مشکوک

۱۹. گزارش‌دهی معاملات مشکوک

اگر یک مؤسسه مالی مظنون شود یا ادله معقولانه جهت مظنون شدن بدینکه اموال حاصله از یک فعالیت مجرمانه است یا مربوط به تأمین مالی تروریست است، می‌بایست توسط قانون ملزم شود که فوراً ظن خود را به واحد اطلاعات مالی گزارش دهد.^۳

1. Internal controls and foreign branches and subsidiaries *

2 19. Higher-risk countries *

3 REPORTING OF SUSPICIOUS TRANSACTIONS

۲۰. افشا کردن و محرمانگی

مؤسسات مالی، مدیران، کارمندان و مستخدمینشان، می‌بایست، الف: به وسیله قانون از مسئولیت کیفری و مدنی در خصوص نقض هر محدودیت (ممنوعیت) در خصوص افشاء اطلاعاتی که به وسیله قرارداد یا هر مقررات قانونی اداری یا انتظامی (که به عدم افشاء) الزامی شده است، محفوظ بماند (مصون باشد) مشروط بدینکه آنها ظنون خود را با حسن نیت به واحد اطلاعات مالی گزارش کنند، حتی اگر آنها دقیقاً ندانند (اینکه) چه فعالیتی انجام شده است و صرف نظر از (اینکه) آیا فعالیت (رفتار) حقوقی ارتکاب یافته است یا خیر؟؛ و ب: به وسیله قانون از افشاء کردن (فاش کردن) این موضوع که یک گزارش معامله مشکوک یا اطلاعات مرتبط به وسیله واحد اطلاعات مالی پرونده شده است (فایل شده است)، ممنوع شوند. مقصود از این مقررات بازدارندگی کردن از اشتراک‌گذاری (شیر کردن) اطلاعات مبتنی بر پیشنهاد شماره ۱۸، نیست.^۱

مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معین

۲۱. مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین: شناسایی کامل مشتری

الزات شناسایی کامل مشتری و نگهداری سوابق، بیان شده در پیشنهادات ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۵ و ۱۷، نسبت به مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معین (مشروط به) شرایط ذیل اجرا می‌شود:

الف: قمارخانه‌ها - در زمانی که مشتری در یک معامله (به میزان) معادل یا بیش از سقف تعیین شده مناسب (مقتضی)، شرکت می‌کند.

ب: بنگاه‌های املاکی - زمانی که در معاملات مربوط به خرید و فروش املاک و مستغلات برای مشتری خود وارد می‌شوند (شرکت می‌کنند).

پ: معامله‌کنندگان فلزات گرانبه‌ها و معامله‌کنندگان سنگ‌های گران بهاء - زمانی که آنها در هر معامله نقدی یا (با) یک مشتری معادل یا بیش از سقف مقرر شده (تعیین شده) متناسب (مقتضی) وارد می‌شوند

* 20. Reporting of suspicious transactions
1. Tipping-off and confidentiality

ت: وکلاء، سردفتران دیگر مشاغل حقوقی مستقل و حسابداران- در زمانی که آنها معامله‌ای را در خصوص مشتریان مربوط (به) فعالیت‌های ذیل انجام می‌دهند یا آماده می‌کنند:

- خرید و فروش املاک (و مستغلات)
 - اداره پول مشتری، اوراق بهادار، یا دیگر اموال؛
 - اداره حساب‌های بانکی، پس انداز یا اوراق بهادار؛
 - سازماندهی هم‌کاری برای ایجاد، بهره‌برداری و یا مدیریت شرکت‌ها؛
 - ایجاد، بهره‌برداری یا مدیریت اشخاص حقوقی، و خرید و فروش نهادهای تجاری.
- ث: تراست و مهیاکنندگان (ارائه دهندگان) خدمات شرکت- زمانی که آنها معاملاتی در خصوص یک مشتری مرتبط (به) فعالیت‌های ذیل انجام می‌دهند یا آماده می‌کنند (ارائه می‌دهند):
- به عنوان یک نماینده تشکیلات اشخاص حقوقی فعالیت می‌کنند
 - فعالیت کردن به عنوان (یا ترتیب دادن یک شخص دیگر به این عنوان) یک مدیر یا منشی یک شرکت، یا شریک یک شرکت، یا موقعیت مشابه در رابطه با افراد حقوقی دیگر؛
 - مهیا کردن یک دفتر کار، آدرس تجاری یا امکانات و آدرس پستی یا آدرس برای انجام امور اجرایی که به ثبت رسیده باشد، برای یک شرکت یا شراکت یا هر نوع شخص یا ترتیبات حقوقی دیگر،
 - فعالیت کردن به عنوان (یا ترتیب دادن یک شخص دیگر به این عنوان) یک تراست صریح یا انجام دادن فعالیت مشابه در خصوص شکل دیگری (از) ترتیبات حقوقی؛
 - فعالیت کردن به عنوان (یا ترتیب دادن یک شخص دیگر به این عنوان) یک سهامدار اسمی (صوری) برای شخص دیگری.^۱

۲۲. مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین: اقدامات دیگر

الزامات بیان شده در پیشنهاد شماره ۱۸ تا ۲۱ نسبت به همه مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین، تابع شرایط ذیل، اجرا می‌شوند:

الف: وکلاء، سردفتران، دیگر حرفه‌های حقوقی مستقل و حسابداران می‌بایست ملزم شوند که معاملات مشکوک را زمانی که به نمایندگی یا برای یک مشتری، در یک معامله مشکوک مربوط به فعالیت‌هایی که در پاراگراف «پ» پیشنهاد شماره ۲۲، توصیف شده است، وارد می‌شوند، گزارش دهند. کشورها شدیداً تشویق می‌شوند که الزام کردن به گزارش دادن را به بقیه فعالیت‌های حرفه‌ای حسابداران از جمله حسابرسی را گسترش دهند.

ب: معامله‌کنندگان فلزهای گرانبها و معامله‌کنندگان سنگ‌های قیمتی می‌بایست ملزم شوند که معاملات مشکوک را زمانی که آنها در هر معامله پول نقدی با یک مشتری (بامبلغ) معادل یا بیش از سقف تعیین شده مناسب، (مقتضی) داخل می‌شوند (شرکت می‌کنند)، گزارش کنند.

پ: تراست و مهیاکنندگان (ارائه دهندگان) خدمات شرکت می‌بایست ملزم شود که در خصوص یک مشتری زمانی که به نمایندگی یا برای یک مشتری، در یک معامله مربوط به فعالیت‌هایی که در پاراگراف «ث» پیشنهاد شماره ۲۲ توصیف شده، وارد می‌شوند، معاملات مشکوک را گزارش کنند.^۱

ث: شفافیت و مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) اشخاص و ترتیبات حقوقی

۲۳. شفافیت و مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) اشخاص حقوقی

کشورها می‌بایست اقداماتی را انجام دهند که ممانعت کنند از سوء استفاده شدن اشخاص حقوقی جهت پولشویی یا تأمین مالی تروریست. کشورها می‌بایست اطمینان یابند که اطلاعات کافی، دقیق و به موقعی در مورد مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) و کنترل اشخاص حقوقی وجود دارد که می‌توانند به وسیله مراجع ذی‌صلاح، تحصیل بشوند یا در یک روش به موقع‌ای در دسترس (مراجع ذی‌صلاح) واقع شوند. به خصوص کشورهایی که اشخاص حقوقی‌ای، دارا هستند که (آن اشخاص

1. DNFBPs: Other measures *

حقوقی) می‌توانند سهام بی‌نام یا اسناد سهام بی‌نام صادر کنند، یا (کشورهایی) که سهامداران اسمی (صوری) یا مدیران بی‌نام (صوری) را مجاز می‌شمارند، می‌بایست اقدامات مؤثری را انجام دهند که اطمینان یابند که آنها مورد سوء استفاده جهت پولشویی و تأمین مالی تروریست قرار نمی‌گیرند. کشورها می‌بایست اقداماتی را جهت تسهیل کردن دسترسی به اطلاعات مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) و کنترل، (برای) مؤسسات مالی و مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معینی که الزامات بیان شد در پیشنهادات شماره ۱۰ تا ۲۲، را انجام می‌دهند، موردامعان نظر قرار دهند.^۱

۲۴. شفافیت و مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) ترتیبات حقوقی

کشورها می‌بایست اقداماتی را انجام دهند که ممانعت کند از سوء استفاده اشخاص حقوقی در جهت پولشویی یا تأمین مالی تروریست. کشورها می‌بایست اطمینان یابند که اطلاعات کافی، دقیق و به موقعی در مورد تراست صرح، از جمله اطلاعات د رخصوص امانت گذار، تراستی، و ذی‌نفعان، موجود هستند که می‌توانند به وسیله مراجع ذی‌صلاح، تحصیل بشوند یا در یک روش به موقع ای در دسترس (مراجع ذی‌صلاح) باشند.

کشورها می‌بایست اقداماتی را جهت تسهیل کردن دسترسی به اطلاعات مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) و کنترل، (برای) مؤسسات و مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معینی که الزامات بیان شد در پیشنهادات شماره ۱۰ تا ۲۲، را انجام می‌دهند، مورد نظر قرار دهند.^۲

پ) اختیارات و مسئولیت‌های مراجع ذی‌صلاح و دیگر اقدامات نهادی (سازمانی) مقررگذاری و نظارت کردن

1. E. TRANSPARENCY AND BENEFICIAL OWNERSHIP OF LEGAL PERSONS AND ARRANGEMENTS

Transparency and beneficial ownership of legal persons *
 2. Transparency and beneficial ownership of legal arrangements *
 Countries should take measures to prevent the misuse of legal arrangements for money laundering or

۲۵. مقررہ گذاری و نظارت کردن (در خصوص) مؤسسات مالی

کشورها می‌بایست اطمینان یابند که مؤسسات مالی تابع مقررات و نظارت کافی بوده و به نحو مؤثری پیشنهادات FATF را اجرا می‌کنند. مراجع ذیصلاح و ناظران مالی می‌بایست اقدامات مقرراتی و حقوقی لازمی جهت ممانعت کردن مجرمین و اقوامشان از داشتن یا مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) بودن، (از داشتن) منفعت مهم یا کنترل‌کننده یا داشتن یک وظیفه مدیریتی، یک مؤسسه مالی، انجام دهند. کشورها نمی‌بایست اجازه تأسیس یا ادامه فعالیت بانک‌های پوسته‌ای را اجازه دهند.

در خصوص مؤسسات مالی تابع اصول مرکزی^۱، اقدامات نظاممند و نظارتی که برای اهداف احتیاطی اجرا می‌شوند و همچنین مواردی که مربوط به پولشویی و تأمین مالی تروریستی هستند، می‌بایست در یک شیوه مشابهی برای اهداف ALM/CFT اجرا شود. این می‌بایست مشتمل بر اجرا کردن نظارت گروهی یکپارچه جهت اهداف ALM/CFT باشد.

دیگر مؤسسات مالی می‌بایست با توجه به خطر پولشویی یا تأمین مالی تروریسم در آن بخش، مجوز داشته یا ثبت شوند و به صورت کافی نظامند و موضوع (تابع) نظارت یا پایش (واقع) شوند. حد اقل در جایی که مؤسسات مالی یک خدمت انتقال پول یا ارزش یا تبادل پول یا ارز را مهیا می‌کنند (ارائه می‌دهند)، آنها می‌بایست مجوز داشته یا ثبت شوند و موضوع (تابع) سیستم‌های مؤثر در خصوص پایش کردن و اطمینان یافتن (درباره) تناسب (داشتن) با الزامات ALM/CFT، (واقع) شوند.^۲

۲۶. اختیارات ناظران

ناظر می‌بایست اختیارات کافی جهت نظارت یا پایش کردن (داشته باشند) و

1. Core Principles refers to the Core Principles for Effective Banking Supervision issued by the Basel Committee on Banking Supervision, the Objectives and Principles for Securities Regulation issued by the International Organization of Securities Commissions, and the Insurance Supervisory Principles issued by the International Association of Insurance Supervisors.

2. F. POWERS AND RESPONSIBILITIES OF COMPETENT AUTHORITIES, AND OTHER INSTITUTIONAL MEASURES REGULATION AND SUPERVISION

Regulation and supervision of financial institutions *

درخصوص تناسب (داشتن) مؤسسات مالی با الزاماتی که (با) پولشویی و تأمین مالی تروریست مقابله می‌کنند (نیز)، از جمله اختیار داشتن در خصوص بازرسی، (اختیار کافی) داشته باشند. آنها می‌بایست (این) اختیار را داشته باشند که ارائه هر اطلاعاتی از جانب مؤسسات مالی را که مربوط به پایش کردن چنین تناسبی (با الزامات) باشد را الزامی کنند و (اختیار داشته باشند که) در راستای پیشنهاد شماره ۳۵ برای کوتاهی (نقض) تناسب (داشتن) با الزامات، الزام به مجازات کنند. ناظران می‌بایست اختیاراتی جهت الزام کردن یک طیفی از مجازات‌های توییحی یا مالی از جمله اختیار در خصوص لغو کردن، محدود کردن، تعلیق کردن مجوز مؤسسات مالی در جایی که مناسب (مقتضی) (باشد)، داشته باشند.^۱

۲۷. نظامند کردن و نظارت کردن مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معین

مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین می‌بایست موضوع (تابع) اقدامات نظامندی و نظارت بیان شده در ذیل باشند:

الف: قمارخانه‌ها می‌بایست تابع یک رژیم (نظام) نظامندی و نظارت جامع (یکپارچه) بدین صورت که اطمینان می‌دهد که آنها به صورت مؤثری اقدامات ضروری ALM/CFT اجرا کرده‌اند. حداقل:

- قمارخانه‌ها می‌بایست مجوز داشته باشند؛
 - مراجع ذیصلاح می‌بایست اقدامات حقوقی یا نظامند ضروری را جهت ممانعت کردن مجرمین یا خویشاوندانشان از دارا شدن یا مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) بودن، منفعت کنترل‌کننده یا مهم (داشتن)، داشتن یک نقش مدیر یا بودن یک متصدی (گرداننده) یک قمارخانه، انجام دهند؛ و
 - مراجع ذیصلاح می‌بایست اطمینان یابند که قمارخانه‌ها به نحو مؤثری در جهت تناسب با الزامات ALM/CFT، مورد نظارت واقع می‌شوند.
- ب: کشورها می‌بایست اطمینان یابند که دیگر مجموعه‌های مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین، به نحو مؤثری تابع سیستم‌هایی (نظام‌هایی) جهت پایش کردن و اطمینان یافتن (از) تناسب (داشتن) با الزامات ALM/CFT، هستند. این (خود)

می‌بایست مبتنی بر یک پایه‌ی ریسک حساس، انجام شود. این ممکن است به وسیله الف: یک ناظر یا ب: به وسیله یک نهاد خود نظارتی متناسب (مقتضی) انجام شود مشروط بدینکه این چنین نهاد (خود نظارتی) بتواند اطمینان یابد که اعضایش از تعهداتشان در خصوص مقابله کردن با پولشویی و تأمین مالی تروریست، تبعیت می‌کنند.

ناظران یا نهادهای خود کنترلی می‌بایست الف: اقدامات حقوقی یا نظامند ضروری را جهت ممانعت کردن مجرمین یا خویشاوندانشان از اعتبار داشتن به صورت حرفه‌ای یا دارا شدن یا مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) بودن، منفعت کنترل‌کننده یا مهم (داشتن)، داشتن یک نقش مدیر انجام دهند برای مثال از طریق ارزیابی اشخاص مبتنی بر یک آزمون صلاحیت و شناسایی؛ و (ب) در راستای پیشنهاد شماره ۳۵، مجازات‌های مؤثر، متناسب و بازدارند، در دسترس (موجود) برای مقابله با عدم انطباق با الزامات AML / CFT، داشته باشند.^۱

ت) عملیاتی (اجرایی) و اجراء قانون

۲۸. واحدهای اطلاعات مالی

کشورها می‌بایست یک واحد اطلاعات مالی تأسیس کنند که به عنوان ی مرکز ملی در جهت دریافت و تحلیل (و بررسی) : الف: گزارشات معاملات مشکوک و ب: دیگر اطلاعات مربوط به پولشویی جرایم منشأ مرتبط و تأمین مالی تروریست و انتشار دادن نتیجه تحلیل (و بررسی)ها، خدمت ارائه دهد.

واحد اطلاعات مالی می‌بایست قادر باشد که اطلاعات تکمیلی از نهادهای گزارش‌کننده به دست بیاورد و می‌بایست به صورت به موقع به اطلاعات مالی، اداری و اجرایی قانون که جهت انجام دادن وظیفه خود به نحو مناسب (مقتضی) لازم است، دسترسی داشته باشد.^۲

1. Regulation and supervision of DNFBPs *
2. OPERATIONAL AND LAW ENFORCEMENT
Financial intelligence units *

۲۹. مسئولیت مراجع اجرای قانون و تحقیق

کشورها می‌بایست اطمینان یابند که مراجع اجرایی قانون تعیین شده، در خصوص تحقیقات پولشویی و تأمین مالی تروریست در یک چارچوب خط و مشی‌های (سیاست‌های) ALM/CFT ملی مسئولیت دارند. حداقل در همه موارد مربوط به جرایم عمده درآمدزا، این مراجع اجرایی قانون، تحقیقات مالی پیشدستانه موازی در زمانی که پولشویی، جرایم منشأ مرتبط و تأمین مالی تروریست را تعقیب می‌کنند، توسعه دهند (به‌کار گیرند). این (خود) می‌بایست مواردی که در آنجا جرایم منشأ مرتبط خارج از حوزه صلاحیت قضایی رخ می‌دهد را شامل شود. کشورها می‌بایست اطمینان یابند که مراجع ذی‌صلاح در خصوص شناسایی، ردیابی و انجام اقدامات توقیف کلی و توقیف جزئی اموالی که موضوع مصادره هستند یا ممکن است که باشند یا مظنون به اموال حاصل از جرم بودن هستند، مسئولیت دارند. کشورها می‌بایست همچنین در شرایط ضروری، از گروه‌های چند گانه، موقت یا دائمی که در خصوص تحقیقات مالی یا دارایی تخصص دارند، استفاده کنند. کشورها می‌بایست اطمینان یابند که در شرایط ضروری، تحقیقات مشترک با مراجع ذی‌صلاح صلاحیت‌دار در دیگر کشورها برگزار می‌شود (انجام می‌شود).^۱

۳۰. اختیارات مراجع اجرایی قانون و تحقیقاتی

در زمان انجام دادن تحقیقات (جرم) پولشویی، جرایم منشأ مرتبط و تأمین مالی تروریست، مراجع ذی‌صلاح می‌بایست قادر باشند که دسترسی به همه اسناد و اطلاعات ضروری را جهت استفاده کردن در این تحقیقات، و در تعقیبات (کیفری) و اقدامات مرتبط، به دست بیاورند، این باید شامل اختیارات جهت به‌کار گیری اقدامات قهری، جهت برآمدهای (نتایج) سوابق ثبت‌شده توسط موسسات مالی، مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین و سایر اشخاص حقوقی و حقیقی، جهت بازرسی اشخاص و اماکن، جهت گرفتن اظهارات شهود، جهت توقیف جزئی و (جهت) به دست آوردن اسناد، باشد.

کشورها می‌بایست اطمینان یابند که مراجع ذی‌صلاح انجام‌دهنده تحقیقات،

1. Responsibilities of law enforcement and investigative authorities *

قادر هستند که یک گستره وسیعی از تکنیک‌های تحقیقاتی متناسب با (فرآیند) تحقیقات (جرم) پولشویی، جرایم منشأ مرتبط و تأمین مالی تروریست به‌کار گیرند. این تکنیک‌های تحقیقاتی مشتمل است بر: عملیات مخفی، شنیدن (استراق سمع)، دسترسی به سیستم‌های کامپیوتری و تحویل کنترل شده. به اضافه (اینکه)، کشورها می‌بایست سازوکارهای مؤثری به هدف دانستن اینکه (شناسایی کردن اینکه) در یک شیوه به موقع، آیا اشخاص حقیقی یا حقوقی حساب‌ها را نگهداری یا کنترل می‌کنند یا خیر. آنها می‌بایست همچنین سازوکارهایی داشته باشند که اطمینان یابند که مراجع ذی‌صلاح یک فرآیند جهت شناسایی اموال بدون اخطار (آگاهی) قبلی به مالک، دارند. در زمان انجام دادن تحقیقات پولشویی و جرایم منشأ مرتبط و تأمین مالی تروریست، مراجع ذی‌صلاح می‌بایست قادر باشند که همه اطلاعات نگهداری شده توسط واحد اطلاعات مالی را تقاضا کنند.^۱

۳۱. حاملان (ناقلان) پول نقد

کشورها می‌بایست اقداماتی در جهت کشف کردن انتقال برون مرزی فیزیکی ارز و اسناد قابل معامله بی‌نام از جمله از طریق یک سیستم اعلان و/یا سیستم افشاء، داشته باشند. کشورها می‌بایست اطمینان یابند که مراجع ذی‌صلاحشان اختیار قانونی جهت متوقف کردن یا محدود کردن ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نام که مظنون به مرتبط بودن با تأمین مالی تروریست، پولشویی یا جرایم منشأ هستند یا اینکه به نحو کاذبانه‌ای اعلام یا افشاء شده اند، دارند.

کشورها می‌بایست اطمینان یابند که مجازات‌های مؤثر متناسب و بازدارنده‌ای در مورد اشخاصی که اعلام (های) یا افشاء (های) کاذبانه انجام می‌دهند وجود دارند. در جایی که ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نام مرتبط با تأمین مالی تروریست، پولشویی یا جرایم منشأ هستند، کشورها می‌بایست همچنین اقداماتی از جمله اقدامات تقنینی مطابق با پیشنهاد شماره ۴، اتخاذ کنند که مصادره چنین ارزها یا اسناد را ممکن سازد.^۲

1. Powers of law enforcement and investigative authorities
2. Cash couriers *

ث) الزامات کلی

۳۲. آمار

کشورها می‌بایست آمارهای جامعی در خصوص مسائل مرتبط در خصوص اثر بخشی و کارایی سیستم‌های ALM/CFT خودشان، نگهداری کنند (داشته باشند). این (خود) شامل آمارهای در مورد گزارشات معاملات مشکوک دریافت شده و منتشر شده؛ در مورد تحقیقات، تعقیبات و (احکام) محکومیت‌های پولشویی و تأمین مالی تروریست، در مورد اموال توقیف کلی، توقیف جزئی و مصادره شده و در مورد معاضدت‌های قضائی چند جانبه یا دیگر درخواست‌های بین‌المللی جهت همکاری، می‌شود.^۱

۳۳. رهنمود و بازخورد

مراجع ذی‌صلاح، ناظران و نهادهای خود کنترلی، می‌بایست رهنمودهایی را ایجاد و بازخورد (آن) را ارائه دهند که به مؤسسات مالی و مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معین د اجرای اقدامات مالی برای مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریست و به خصوص در کشف کردن و گزارش دادن معاملات مشکوک، کمک خواهد کرد.^۲

ج) مجازات‌ها

۳۴. مجازات‌ها

کشورها می‌بایست اطمینان یابند که یک طیف مجازات‌های مؤثر، متناسب و بازدارنده خواه کیفری، مدنی یا اداری در مورد اشخاص حقیقی و حقوقی که به وسیله پیشنهادات شماره ۶، و ۸ تا ۲۳ در برگرفته می‌شوند (بدین جهت) که در تطابق با الزامات ALM/CFT کوتاهی کرده‌اند، وجود دارد. مجازات‌ها می‌بایست نه تنها برای مؤسسات مالی و مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معین قابل اجرا باشد بلکه نسبت به مدیران و مدیران ارشد نیز قابل اجرا (قابل اعمال) باشند.^۳

1. GENERAL REQUIREMENTS 3 Statistics
2. Guidance and feedback
3. SANCTIONS

چ) همکاری بین‌المللی

۳۵. اسناد بین‌المللی

کشورها می‌بایست گام‌های اولیه در خصوص (اینکه) عضو بشوند و به طور کامل کنوانسیون وین ۱۹۸۸؛ کنوانسیون پالمو، ۲۰۰۰؛ کنوانسیون سازمان ملل علیه فساد ۲۰۰۳، و کنوانسیون تأمین مالی تروریست، ۱۹۹۹، را اجرا کنند، طی نمایند. در جایی که قابلیت اجرایی (دارد) کشورها همچنین تشویق می‌شوند که دیگر کنوانسیون‌های بین‌المللی مرتبط را از جمله کنوانسیون شورای اروپا پیرامون جرایم سایبری ۲۰۰۱، کنوانسیون بین‌المللی آمریکا علیه تروریست ۲۰۰۲؛ و کنوانسیون شورای اروپا در مورد تطهیر، جستجو، توقیف جزئی و مصادره اموال حاصل از جرم و در مورد تأمین مالی تروریست ۲۰۰۵، تصویب و اجرا کنند.^۱

۳۶. معاضدت قضایی (حقوقی) دو سویه (متقابل)

کشورها می‌بایست به سرعت، ساختارمند و به نحو مؤثری دامنه‌ای تا حد امکان گسترده در خصوص معاضدت قضایی دو سویه (متقابل) در خصوص تحقیقات پولشویی، جرایم منشأ مرتبط و تأمین مالی تروریست، تعقیبات (قضایی) و اموال مرتبط، مهیا کنند (ارائه دهند). کشورها می‌بایست یک بنیاد حقوقی کافی در خصوص ارائه دادن معاضدت (قضایی) داشته باشند و در جایی که مناسب (مقتضی) باشد، می‌بایست مواردی (مثل) معاهده، توافقات یا دیگر سازوکارها، جهت افزایش دادن همکاری داشته باشند. به خصوص کشورها می‌بایست:

الف: شرایط غیر منطقی و یا بی جهت محدودکننده در زمینه، مقررات معاضدت حقوقی چندجانبه را قرا ندهند یا منع نکنند.

ب: اطمینان یابند از اینکه آنها فرآیندهایی کارآمد و شفاف جهت اولویت بندی به موقع و اجرای درخواست‌های معاضدت قضایی متقابل (چندجانبه) دارند. کشورها می‌بایست جهت انتقال و اجرای مؤثر درخواست‌های (معاضدت قضایی)

یک مرجع مرکزی یا دیگر سازوکار اداری تأسیس شده، را به کارگیرند. به جهت نظارت بر پیشرفت درخواست‌ها می‌بایست یک سیستم مدیریت پرونده‌ها، وجود داشته باشد.

پ: از اجرای یک درخواست برای معاضدت قضایی متقابل به تنها دلیل که جرم شامل مسائل مالی نیز در نظر گرفته می‌شود، امتناع نکنند.

ت: از اجرای یک درخواست جهت معاضدت قضایی متقابل بدین دلیل که قانون مؤسسات مالی یا مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معین را الزام می‌کند که محرمانگی یا سری بودن را حفظ کنند، نباید امتناع کنند (به جز در جایی که اطلاعات مرتبط که مورد نظر است در اوضاع و احوالی قرار داشته باشد که در آن شرایط امتیاز حقوقی حرفه‌ای یا محرمانگی (اسرار) حقوقی حرفه‌ای (شغلی) اجرا می‌شود).

ث: (جنبه) محرمانگی درخواست‌های معاضدت قضایی متقابل را که آنها دریافت می‌کنند و اطلاعاتی مشتمل بر آنها (اطلاعات محرمانه) را مطابق با اصول بنیادین قوانین داخلی به هدف حفاظت از درستی تحقیقات یا استعلامات، حفظ نمایند. اگر کشور مورد درخواست واقع شده، نتواند مطابق الزامات محرمانگی (عمل کند) آن می‌بایست فوراً به کشور درخواست‌کننده اطلاع دهد.

کشورها می‌بایست معاضدت قضایی متقابل را صرف‌نظر از فقدان (شرط) مجرمیت دوگانه (متقابل)، مشروط بدینکه معاضدت مشتمل بر اقدامات اجباری نباشد، انجام دهند. کشورها باید در موارد امکان ضرورت، اتخاذ موارد چنین اقداماتی را ملاحظه قرارکنند تا بتوان آن‌ها را قادر به ارائه یک طیف گسترده‌ای از مساعدت در (صورت) فقدان مجرمیت دوگانه (متقابل) نماید.

در جایی که مجرمیت دوگانه (متقابل) جهت معاضدت قضایی دو سویه (متقابل) الزامی است صرف‌نظر از اینکه آیا هر دو کشور جرم مزبور را در یک (نوع) مشابهی (از) دسته جرم قرار داده‌اند یا خیر یا جرم را با همان اصطلاح (عنوان واحد) بیان می‌کنند یا خیر، مشروط بدینکه هر دو کشور انجام دادن ارتکاب جرم مزبور را جرم انگاری کرده باشند، این الزام باید (انجام شده) تلقی شود.

کشورها می‌بایست اطمینان یابند که اختیارات و تکنیک‌های تحقیقاتی الزامی شده مبتنی بر پیشنهاد شماره ۳۱، و هراختیار و تکنیک تحقیقاتی دیگری در اختیار مراجع

ذی صلاحشان وجود دارد (قرار دارد):

الف: همه آن‌های مربوط به تهیه، تحقیق و توقیف اطلاعات، اسناد و مدارک (از جمله سوابق مالی) از موسسات مالی یا اشخاص دیگر و اخذ اظهارات شهود؛ و
ب: یک دامنه گسترده‌ای از دیگر اختیارات و تکنیک‌های تحقیقاتی
همچنین جهت به‌کارگیری در پاسخ به تقاضای معاضدت قضایی متقابل (دوسویه) و - مشروط بدانکه با چارچوب حقوق داخلی‌شان مطابق باشد- در پاسخ به تقاضای مستقیم از مراجع اجرایی قانون یا قضایی خارجی به هم‌تایان داخلی‌شان، (موارد مذکور در فوق می‌بایست) موجود باشند.
برای اجتناب از تعارض صلاحیت‌ها (محلی و ذاتی)، باید به تدوین و اعمال سازوکارهایی جهت تعیین مناسب (مقتضی) ترین حوزه صلاحیت دادگاه برای تعقیب کردن کیفری متهمان به نفع عدالت در مواردی که (متهمان) در بیش از یک کشور در معرض تعقیب کیفری قرار دارند، اختصاص داده شود.
کشورها در زمان درخواست دادن معاضدت‌های قضایی متقابل (دوسویه) می‌بایست بهترین (نوع) تلاش از جمله نیاز به ضرورت، را جهت ارائه کردن کامل شرح موقوف و اطلاعات حقوقی که اجرای کارآمد و به موقع اجرای درخواست‌ها اجازه می‌دهد را به‌کار گیرند و باید درخواست‌ها را با استفاده از ابزارهای سریع (الارسال) بفرستند.
مراجع مسئول معاضدت قضایی متقابل (دوسویه) (برای مثال یک مرجع مرکزی) می‌بایست، با منابع مالی، انسانی و تکنیکال کافی، تجهیز شوند. کشورها می‌بایست فرآیندهایی در دسترسی (موجودی) را داشته باشند که تا از اینکه کارمندان این مراجع استانداردهای حرفه‌ای مشدده مشتمل بر اینکه استانداردهای مرتبط با محرمانگی را دارند و می‌بایست با سلامت کافی باشند و به صورت مناسب (مقتضی) ماهرانه باشند، اطمینان یابند^۱

۳۷. معاضدت قضایی متقابل (دوسویه): توقیف کلی و مصادره

کشورها می‌بایست اطمینان یابند که آنها اختیاراتی جهت انجام اقدامات سریع در پاسخ دادن به درخواست‌های کشورهای خارجی مبنی بر شناسایی کردن، توقیف کلی

وتوقیف جزئی و مصادره اموال تطهیر شده؛ اموال حاصل از پولشویی، جرمی و منشأ و تأمین مالی تروریست، وسایل استفاده شده، قصد مورد استفاده واقع شدن در ارتکاب این جرایم (مذکور)؛ یا اموال با ارزش معادل، دارند. این اختیار می‌بایست قادر بودن در پاسخ دادن به درخواست مبتنی بر مصادر اموال بدون محکومیت و اقدامات موقت مرتبط را شامل شود مگر اینکه با اصول اساسی حقوق داخلی‌شان متعارض باشد. کشورها می‌بایست سازوکارهایی جهت اداره کردن این چنین اموال، وسایل یا اموال با ارزش معادل و ترتیباتی جهت هماهنگ کردن توقیف جزئی و مصادر اموالی که مشتمل بر به اشتراک گذاشتن دارایی‌های مصادره شده می‌باشد، داشته باشند.^۱

۳۸. استرداد (اشخاص)

کشورها می‌بایست به نحو ساختارمند و مؤثری تقاضاهای استرداد در رابطه با پولشویی و تأمین مالی تروریست، بدون وقفه ناروا، اجرا کنند؛ کشورها می‌بایست همچنین همه اقدامات ممکن جهت اطمینان یافتن از اینکه آنها بهشت امنی برای مجرمین که با تأمین مالی تروریسم، فعالیت‌های تروریستی یا سازمان‌های تروریستی تقویت می‌شوند، فراهم نمی‌کنند. به خصوص کشورها می‌بایست:

الف: اطمینان یابند که پولشویی و تأمین مالی تروریست جرایم قابل استرداد هستند؛
ب: اطمینان یابند که آنها فرآیندهای شفاف و کارآمدی جهت اجرای درخواست‌های استرداد به صورت به موقع از جمله اولویت بندی در جایی که لازم است، دارند. جهت پایش کردن پیشرفت درخواست‌ها، یک سیستم مدیریت پروندها می‌بایست وجود داشته باشد؛

پ: شرایط غیر عقلانه یا محدودکننده ناروا نسبت به اجرای درخواست‌ها قرار ندهند؛

ت: اطمینان یابند که آنها یک چارچوب حقوقی کافی جهت استرداد دارند. هر کشور می‌بایست تبعه خویش را یا استرداد نماید یا در جایی که یک کشوری صرفاً به دلیل تابعیت، انجام ندهد، آن کشور می‌بایست در خصوص درخواست کشوری که خواهان استرداد است، بدون وقفه ناروا مورد را به مراجع ذیصلاح جهت اهداف

1. Mutual legal assistance: freezing and confiscation *

تعقیب (کیفری) جرایم، بیان شده در درخواست، تسلیم کند. این مراجع می‌بایست تصمیمات و اجرای دادرسی خویش را در یک شیوه مشابه مواردی که (برای) هر جرم با ماهیت شدید دیگری (وجود دارد) مبتنی بر قانون داخلی آن کشور، انجام دهند. کشورهای مرتبط به خصوص در خصوص جوانب دادرسی و (ادله) اثباتی، با یکدیگر همکاری کنند تا در مورد کارآیی چنین تعقیبات (کیفری) اطمینان حاصل کنند.

در جایی که مجرمیت دوسویه (متقابل) جهت استرداد (مجرمین) الزامی است، صرف‌نظر از اینکه آیا هر دو کشور جرم مزبور را در یک (نوع) مشابهی (از) دسته جرم قرار داده‌اند یا خیر یا جرم را با همان اصطلاح (عنوان واحد) بیان می‌کنند یا خیر، مشروط بدینکه هر دو کشور انجام دادن ارتکاب جرم مزبور را جرم انگاری کرده باشند، این الزام باید (انجام شده) تلقی شود

مطابق با اصول اساسی حقوق داخلی، کشورها می‌بایست سازوکارهای استرداد (مجرمین) به نحو تسهیل شده داشته باشند همانند مجاز شمردن انتقال مستقیم درخواست‌ها جهت بازداشت موقت در بین مراجع ذیصلاح، استرداد کردن اشخاص تنها بر اساس حکم دستگیری یا محکمه (باشد) یا یک استرداد تسهیل شده‌ای در خصوص اشخاص رضایت‌دهنده (نسبت به استرداد) که از فرآیندهای رسمی استرداد چشم‌پوشی می‌کنند (نمی‌خواهند فرآیندهای رسمی نسبت به استرداد آنها اعمال شوند با اینکه به مسترد شدن رضایت دارند). مراجع مسئول استرداد، می‌بایست با منابع مالی، انسانی و تکنیکال کافی تجهیز شوند. کشورها می‌بایست فرآیندهایی در دسترسی (موجودی) را داشته باشند که اطمینان یابند تا از اینکه کارمندان این مراجع استانداردهای حرفه‌ای مشخصه مشتمل بر اینکه استانداردهای مرتبط با محرمانگی را دارند و می‌بایست با سلامت کافی باشند و به صورت مناسب (مقتضی) ماهرانه باشند، اطمینان یابند.^۱

۳۹. دیگر اشکال همکاری بین‌المللی

کشورها می‌بایست به سرعت، ساختارمند و به نحو مؤثری دامنه‌ای گسترده در خصوص همکاری بین‌المللی در مورد پولشویی، جرایم منشأ مرتبط و تأمین مالی

تروریست مهیا کنند (ارائه دهند). کشورها می‌بایست (کار مزبور را) هم به صورت خود به خودی و هم بر اساس تقاضا انجام دهند و می‌بایست یک پایه‌ی حقوقی (قانونی) جهت فراهم ساختن همکاری وجود داشته باشد. کشورها می‌بایست مراجع صالح خود را در خصوص به‌کارگیری کارآمدترین ابزارها جهت همکاری؛ ذی‌صلاح شمارند. هر گاه یک مرجع ذی‌صلاح به توافقات یا ترتیبات دوجانبه یا چندجانبه از جمله یادداشت تفاهم (MOU)، نیاز داشته باشد؛ اینها می‌بایست در یک شیوه‌ای به موقع با دامنه‌ی گسترده‌ای از هم‌تایان خارجی مورد مذاکره قرار بگیرد و امضاء شود. مراجع ذی‌صلاح می‌بایست مجاری یا سازوکارهایی شفاف جهت انتقال و اجرای مؤثر درخواست مبنی بر اطلاعات یا دیگر انواع معاضدت (قضایی)، به‌کار گیرند. مراجع ذی‌صلاح می‌بایست فرآیندهای شفاف و کارآمدی جهت اولیت بندی و اجرای به موقع درخواست‌ها و جهت حفاظت (از) اطلاعات دریافت شده، داشته باشند.^۱

1. Other forms of international cooperation *

نگاشته‌ها تفسیر در توصیه‌ها گروه اقدام مالی

الف) نگاشته تفسیری در خصوص توصیه شماره ۱ (ارزیابی ریسک و اتخاذ دیدگاه مبتنی بر ریسک)

۱. دیدگاه مبتنی بر ریسک، یک شیوه مؤثر در خصوص مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم است. در خصوص تعیین چگونگی اجرای رویکرد مبتنی بر ریسک در یک بخش کشورها باید ظرفیت و تجارب بخش مربوطه ضد پولشویی و مبارزه با تأمین مالی تروریسم را مورد توجه قرار دهند. کشورها باید بررسی کنند که اختیارات اعطاء شده و مسئولیت‌های تفویض شده مؤسسات مالی و حرفه‌ها و مؤسسات غیر مالی تعیین شده، از حیث ظرفیت و تجارب CFT و ALM در آن بخش‌ها، در خصوص رویکرد مبتنی بر ریسک مناسبتر هستند، در این خصوص نباید که مؤسسات مالی و حرفه‌ها و مؤسسات غیر مالی معین از الزام به اجرای اقدامات مشدده زمانی که سناریو ریسک شدیدتر را تشخیص دهند، استثنا شوند.

در خصوص اتخاذ رویکرد مبتنی بر ریسک مراجع قضایی، مؤسسات مالی و حرفه‌ها و مؤسسات غیر مالی معین می‌بایست مطمئن شوند که اقدامات باهدف پیشگیری یا کاهش پولشویی و تأمین مالی تروریسم هماهنگ (منطبق) با ریسک‌های شناخته شده است و و آنها را متمکن می‌سازد تا اینکه در خصوص چگونگی تخصیص

منابعشان به مؤثرترین وجه، تصمیم اتخاذ کنند

۲. در زمان اجرای رویکرد مبتنی بر ریسک مؤسسات مالی و حرفه‌ها و مؤسسات غیر مالی معین می‌بایست که فرآیندهای تشخیص ارزیابی، پوشش، کنترل و کاهش ریسک‌های پولشویی و تأمین مالی تروریسم را داشته‌باشند. اصول عمومی رویکرد مبتنی بر ریسک این است که جایی که ریسک‌های شدیدتر وجود دارد کشورها باید مؤسسات مالی و حرفه‌ها و مؤسسات غیر مالی معین را به انجام اقدامات فزاینده به هدف کنترل و کاهش این ریسک‌ها ملزم کنند؛ و اینکه در مقابل جایی که ریسک‌های ضعیف تر هستند اقدامات ساده شده (مخففه) می‌تواند تجویز شود (اجازه داده شود). اقدامات ساده شده (مخففه) در جایی که ظن به ارتکاب پولشویی و تأمین مالی تروریسم وجود دارد نباید اجازه داده شود (مجاز شناخته شود)

توصیه‌های خاصی به صورت دقیقتری در مورد اینکه این اصل کلی نسبت به الزامات خاص (شرایط خاص) چگونه اجرای می‌شود را بیان می‌کند.

کشورها ممکن است همچنین، در اوضاع و احوال محدود و مضیق و در جایی که ریسک ضعیف پولشویی و تأمین مالی تروریسم اثبات شده است تصمیم به عدم اجرای توصیه‌های خاص نسبت به نوع خاصی از مؤسسات مالی یا فعالیت مالی یا مؤسسات و حرفه‌های غیر معین مالی (درپایین می‌بینید) بگیرند. به همان اندازه اگر کشورها در میان ارزیابی ریسک‌هایشان دریابند که انوعی از مؤسسات، فعالیت‌ها تجارتهای یا حرفه‌های که در معرض خطر سوء استفاده از تأمین مالی تروریسم و پولشویی و اون مؤسساتی که تحت تعریف مؤسسه مالی یا مؤسسه و حرفه‌های غیر مالی قرار نمی‌گیرند آنها می‌بایست که اجرای الزامات نظام حقوقی CFT و ALM را نسبت به این بخش‌ها مورد توجه قرار دهند.

الف: الزامات و تصمیم‌های کشورها

۳. ارزیابی ریسک - کشورها کی بایست گام‌هایی مناسب در خصوص تشخیص و ارزیابی ریسک‌های پولشویی و تأمین مالی تروریسم برای کشور را به شیوای مستمر اتخاذ کنند تا اینکه:

الف: تغییرات بالقوه نسبت به نظام CFT و ALM که شامل تغییر در قوانین و مقررات و دیگر اقدامات می‌شود را اطلاع دهند.

ب: در خصوص تخصیص و اولیت بندی منابع CFT و ALM به وسیله مراجع قضایی (مراجع صلاحیت دار) کمک نمایند.

ج: اطلاعات رسانی قابل دسترس در خصوص ارزیابی ریسک CFT و ALM که به وسیله مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی معین انجام شده است را انجام دهند. کشورها می‌بایست ارزیابی‌ها را به روز رسانی کنند و باید مکانیزم‌های به جهت مهیا کردن اطلاعات مناسب در خصوص نتایج همه مراجع صلاحیت‌دار مرتبط و نهادهای خود نظارتی، مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی معین را داشته باشند.

۴. ریسک شدیدتر - وقتی که کشورها ریسک‌های شدیدتر را مورد شناسایی قرار می‌دهند آنها می‌بایست مطمئن شوند که نظام CFT و ALM این ریسک‌ها را مورد توجه قرار داده‌اند و بدون پیش‌داوری (تبعیض) در خصوص دیگر اقدامات انجام شده به وسیله سایر کشورها به هدف کاهش این ریسک‌ها، خواه تجویز کنند که مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی معین اقدامات فزاینده‌ای به جهت کنترل و کاهش ریسک‌های مزبور اتخاذ کنند یا اینکه اطمینان یابند که این اطلاعات در میان ارزیابی‌های ریسک که به وسیله مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی معین انجام شده، به هدف کنترل و کاهش ریسک‌ها به نحو مناسبی گنجانده شده است. جایی که توصیه‌های FATF فعالیت‌های با ریسک شدیدتر را شناسایی کنند برای این اقدامات خاص یا فزاینده الزامی است، همه این اقدامات می‌بایست انجام شود اگرچه محدوده این اقدامات ممکن است مثبتی بر سطح خاص ریسک تغییر یابد.

۵. ریسک ضعیف‌تر - کشورها ممکن است تصمیم بگیرند که اقدامات ساده شده برای چندی از توصیه‌های FATF را تجویز کنند و مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی معین به انجام اقدامات مشخصی ملزم می‌شوند مشروط بدینکه یک ریسک ضعیف‌تر شناسایی شده و این بستگی به ارزیابی کشور در خصوص ریسک‌های پولشویی و تأمین مالی تروریسم که در پاراگراف سوم اشاره شده است، دارد.

صرف‌نظر از هر تصمیمی در خصوص مشخص کردن مجموعه ریسک ضعیف‌تر در خطوط پاراگراف قبلی، کشورها ممکن است که همچنین به مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی معین اجازه دهند که اقدامات شناسایی کامل مشتری

را به صورت ساده انجام دهند مشروط بدینکه الزاماتی که در بخش ب در پایین (الزامات و تصمیمات بر مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی معین) و آنچه در پاراگراف ۷ در پایین است هماهنگ باشد

ب: استثناءات:

۶. کشورها ممکن است که تصمیم به عدم اجرای چندی از توصیه‌های FATF که مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی معین را به اقداماتی خاص ملزم می‌کنند، بگیرند مشروط بدینکه

الف: یک ریسک ضعیف در خصوص پولشویی و تأمین مالی تروریسم که به اثبات رسیده وجود داشته باشد این در اوضاع و احوال و شرایطی کاملاً محدود و توجیه شده (موجه) اتفاق می‌افتد و این به یک نوعی خاص از مؤسسات یا فعالیت‌های مالی یا مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی مربوط است یا

ب: یک فعالیت مالی (به غیر از انتقال پول یا ارزش) به وسیله یک شخص حقوقی یا حقیقی به ندرت (گاه گاه) یا در یک شرایط بسیار محدود انجام می‌شود (با توجه داشتن به ملاک و معیار اطلاق و کمیت) بدین صورتکه یک ریسک ضعیف پولشویی و تأمین مالی تروریسم وجود داشته باشد.

درحالی که اطلاعات جمع‌آوری شده ممکن است مبتنی بر سطح ریسک تغییر یابد الزامات توصیه (۱۱) در مورد محافظت از اطلاعات باید انجام شود صرف نظر از اینکه کدام نوع از اطلاعات جمع‌آوری شده است.

۷. نظارت و پویش ریسک - ناظران (یا ادارات خود کنترلی برای بخش‌های مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی) می‌بایست اطمینان یابند که مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی که به صورت مؤثری در حال انجام الزامات (تکالیف) بیان شده در ذیل هستند. زمان انجام این وظایف، ناظران و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی می‌بایست - در صورت نیاز، ضرورت، با توجه به نگاه‌های تفسیری پیشنهادات ۲۶ و ۲۷- پروفایل ریسک پولشویی و تأمین مالی تروریسم و ارزیابی‌های ریسکی که به وسیله مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی تهیه شده است بازدید نماید و نتیجه بازبینی شده را مورد توجه دقت قرار دهد.

۸. ارزیابی ریسک - مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی می‌بایست به

برداشتن گام‌هایی مناسب جهت شناسایی و ریسک‌های پولشویی و تأمین مالی تروریسم خود (برای مشتریان، کشورها یا مناطق جغرافیایی و محصولات خدمات و انتقالات یا محل‌های تحویل کالا) ملزم شوند؛ آنها می‌بایست این ارزیابی‌های خود را به هدف توانمند بودن در جهت نشان دادن منشأ و مبدأ آنها، به روزکردن این ارزیابی‌ها و داشتن ساز و کاری مناسب به جهت مهیا کردن اطلاعات ارزیابی ریسک برای مراجع ذی‌صلاح (مراجع قضایی) و نهادهای خود کنترلی، مستند کنند. دامنه و ماهیت هر یک از ارزیابی ریسک‌های پولشویی و تأمین مال تروریسم می‌بایست می‌بایست با مقدار و ماهیت کسب و کار تناسب داشته باشد. مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی می‌بایست همیشه ریسک‌های پولشویی و تأمین مالی خود را بررسی کنند اما مراجع ذی‌صلاح (مراجع قضایی) و ادارات خود کنترلی ممکن است که ریسک فردی مستند شده را لازم ندانند در جایی که ریسک‌هایی خاص نسبت به بخش‌هایی خاص به صورت آشکارشناسایی و بررسی شده باشد.

۹. کنترل و کاهش ریسک - مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی می‌بایست به داشتن سیاست‌ها، کنترل‌ها و فرآیندهایی که آنها را به کاهش و کنترل مؤثر ریسک‌هایی که شناسایی شده (خواه به وسیله کشور یا به وسیله مؤسسه مالی یا به وسیله مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی) مستعد می‌کند، ملزم شوند. آنها می‌بایست به پوشش انجام این کنترل‌ها و افزایش آنها در مواقع ضروری، ملزم بشوند. سیاست‌ها، کنترل‌ها و فرآیندها می‌بایست به وسیله مدیر ارشد بهبود یابد و اقداماتی که به جهت کنترل و کاهش ریسک‌ها (خواه ریسک شدیدتر و خواه ضعیف‌تر) انجام می‌شوند می‌بایست با الزامات ملی و با راهنمایی‌های مراجع ذی‌صلاح و نهادهای خود کنترلی هماهنگ باشد.

۱۰. ریسک شدیدتر - در جایی که ریسک‌های شدیدتر شناسایی شده، مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی می‌بایست ملزم به اقدامات فزاینده به جهت کنترل و کاهش ریسک‌ها بشوند

۱۱. ریسک ضعیف‌تر - در جایی که ریسک‌های ضعیف‌تر شناسایی شده، کشورها ممکن است که به مؤسسات و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی مجاز به، به‌کارگیری اقدامات ساده شده‌ای در جهت کنترل و کاهش این ریسک‌ها، شمارند.

۱۲. در زمان ارزیابی کردن ریسک، مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی باید همه عناصر ریسک مرتبط را قبل از تعیین اینکه سطح ریسک کلی و سطح ریسک مناسب کاهش یافته اجرا شده، چه میزان است، می‌بایست مورد توجه قرار دهد. مؤسسات مالی و مؤسسات و حرفه‌های غیر مالی ممکن است در خصوص دامنه اقدامات مبتنی بر نوع و سطح ریسک برای انواع عناصر ریسک تفاوت قائل شوند (فرق بگذارند) (برای مثال در شرایط خاص آنها می‌توانند شناسای کامل مشتری به شیوه نرمال را برای مشتریانی با اقدامات قبول شده را اجرا کنند اما برای نظارت مستمر شناسایی فزاینده یا بر عکس اعمال کنند).

ب) نگاشته‌های تفسیری در خصوص توصیه شماره ۳ (جرم پولشویی)

۱. کشورها می‌بایست پولشویی را مبتنی بر کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه قاچاق غیرقانونی در خصوص مواد مخدر و مواد روان گردان مصوب ۱۹۸۸ (کنوانسیون وین) و نیز کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان یافته بین‌المللی مصوب ۲۰۰۰ (کنوانسیون پالمو)
۲. کشورها باید جرم پولشویی را نسبت به همه جرایم شدید با این امعان نظر که شامل طیف گسترده‌ای از جرایم منشأ بشود، تسری بدهند. جرایم منشأ ممکن است همه جرایم به عنوان جرم منشأ توصیف شوند؛ یا به مجموعه از جرایم شدید محدود شوند یا به جرایم حبس دار نسبت به جرایم منشأ (رویکرد حد محور) یا اینکه به یک لیست تعیین شده از جرایم منشأ ترکیبی از این رویکردها.
۳. در مواردی که کشورها رویکرد حد محور را اجرا می‌کنند جرایم منشأ باید - حد اقل - همه جرایمی که مبتنی بر حقوق داخلی خود در مجموعه جرایم شدید جرایم قرار دارند را دربر گیرند یا می‌بایست جرایمی که حداکثر مجازات آنها بیش از یک سال حبس است را شامل شوند یا کشورهایی که حدود حداقلی را برای جرایم درسیستم حقوقی خود دارند جرایم منشأ باید شامل همه جرایمی که حداقل مجازات آنها بیشتر از شش ماه است را شامل شوند.
۴. هر کدام از رویکردها که اتخاذ شود هر کشوری باید حداقل طیفی از جرایمی که در هر مجموعه تعیین شده از جرایم، شامل شود. جرم پولشویی باید هر نوع مال،

صرف‌نظر از ارزش آن که به صورت مستقیم یا غیر مستقیم نشان‌دهنده اموال مرتبط با جرم است، را شامل شود. کشورها باید وقتی که اثبات شود که اموال حاصل از جرم است دیگر نباید لازم باشد که آن شخص به جرم منشأ هم محکوم شود.

۵. جرم منشأ برای جرم پولشویی می‌تواند به رفتاری که در کشور دیگری نیز اتفاق می‌افتد در صورتی که در آن کشور جرم محسوب شود نیز سرایت یابد و آن باید به عنوان یک جرم منشأ به حساب آمده باشد اگر جرم منشأ در آن کشور اتفاق افتاده باشد. کشورها ممکن است کشورها می‌توانند تنها یک شرط را بدین صورت مقرر کنند که آن رفتار که به عنوان جرم منشأ محسوب می‌شود باید در داخل کشور اتفاق افتاده باشد.

۶. کشورها می‌توانند مقرر دارند که جرم پولشویی نسبت به شخصی که مرتکب جرم منشأ می‌شود اجرا نمی‌شود این مسئله در جایی است که به وسیله اوصال حقوق داخلی آنها الزامی باشد.

۷. کشورها باید اطمینان حاصل کنند که:

الف: قصد و علم الزام شده جهت اثبات جرم پولشویی ممکن است از اوضاع و احوال حقیقی، عینی برداشت می‌شود

ب: مجازات‌های کیفری مؤثر، متناسب و بازدارنده می‌بایست نسبت به اشخاص حقیقی محکوم به جرم پولشویی اجرا شود.

ج: مجازات‌ها و مسئولیت کیفری در جایی که امکان ندارد (بخاطر قوانین اساسی داخلی)، مجازات‌ها و مسئولیت اداری و مدنی می‌بایست نسبت به اشخاص حقوقی اعمال شود این نباید مانع از اجرای فرآیند اداری، مدنی و کیفری شود با توجه به اینکه اشخاص حقوقی در کشورها بیش از یک شکل از انواع مسئولیت رادارا هستند. این اقدامات می‌بایست بدون نقض مسئولیت کیفری اشخاص حقوقی باشد. همه مجازات‌ها می‌بایست مؤثر، متناسب و بازدارنده باشد.

د: می‌بایست جرمی جانبی مناسبی در خصوص جرم پولشویی که شامل مشارکت، همکاری، تبانی جهت انجام، تحریک، کمک و تطمیع کردن، تسهیل کردن و مشورت دادن جهت انجام جرم، مگر اینکه از جانب اصول اساسی حقوق داخلی مجاز شمرده نشده باشد.

پ) نگاه‌سته تفسیری در خصوص توصیه‌های شماره ۴ و ۳۸ (مصادره و اقدامات موقت)

کشورها می‌بایست سازوکارهایی طراحی کنند که مراجع ذیصلاح (مراجع قضایی) را به نحو مؤثری در کنترل و در شرایط ضروری نابود کردن اموال که توقیف کلی یا توقیف معین یا مصادره شده است، توانمند نمایند. این سازوکارها می‌بایست برای هر دو زمینه اعم از فرآیندهای داخلی و پیگیری درخواست‌های کشورهای خارجی مناسب باشد.

ت) نگاه‌سته تفسیری در خصوص توصیه شماره ۵ (جرم تأمین مالی تروریسم)

الف: اهداف:

۱. پیشنهاد شماره پنج با هدف حصول اطمینان بدینکه کشورها ظرفیت حقوقی به جهت تعقیب و اجرای مجازات‌های کیفری نسبت به اشخاصی که به تأمین مالی تروریسم می‌پردازند داشته باشند تحریر شد. وجود ارتباط نزدیک بین تروریست بین‌المللی و از جمله، پولشویی سبب شد که از دیگر اهداف پیشنهاد شماره پنج این باشد که با تأکید بر این ارتباط، کشورها را به شامل دانستن جرایم تأمین مالی تروریسم به عنوان جرایم منشأ برای جرم پولشویی متعهد می‌کنند.

ب: اوصاف (ویژگی‌های) جرم تأمین مالی تروریسم:

۲. جرایم تأمین مالی تروریسم می‌بایست به هر شخصی که عمداً اقدام به مهیا کردن یا جمع کردن اموال یا دیگر دارایی‌ها به هر وسیله‌ای مستقیماً یا غیر مستقیم با هدف غیر قانونی بدین صورت که آنها می‌بایست استفاده بشوند یا آگاه است بدینکه آنها استفاده می‌شوند به طور کامل یا بخشی:

الف: جهت انجام فعالیت تروریستی،

ب: توسط سازمان تروریستی،

ج: توسط یک تروریست شخصی.

۳. تأمین مالی تروریست شامل تأمین مالی مسافرت افرادی است که به منظور انجام برنامه ریزی، تهیه و یا مشارکت در اقدامات تروریستی یا ارائه یا پذیرش آموزش

تروریستی به کشور دیگری از کشورهای اقامت یا یا به کشور تابع خود، سفر می‌کنند.
۴. جرم‌انگاری تأمین مالی تروریسم تنها مبتنی بر کمک کردن، مشارکت کردن، تحریک کردن یا تبانی جهت تبعیت از این پیشنهاد کافی نیست.
۵. جرایم تأمین مالی تروریسم می‌بایست به اموال یا دیگر دارایی‌ها خواه از یک منبع مشروع قانونی باشد خواه از یک منبع غیر قانونی باشد؛ تسری یابد.
۶. جرایم تأمین مالی تروریسم لازم نیست که مستلزم این امر باشد که اموال یا دیگر دارایی‌هایی که:

الف: واقعاً جهت انجام یا تحریک فعالیت تروریستی بوده باشد،
ب: به یک فعالیت (های) تروریستی خاص مربوط باشد.
۷. کشورها باید اطمینان حاصل کنند که الزامی است که قصد و علم جهت اثبات جرم تأمین تروریسم ممکن است از اوضاع و احوال حقیقی عینی برداشت شود.
۸. مجازات‌های کیفری مؤثر، مناسب و بازدارنده می‌بایست نسبت به اشخاص حقیقی که به تأمین مالی تروریسم محکوم شده‌اند اجرا شود.
۹. مجازات‌ها و مسئولیت کیفری در جایی که (به دلیل اصول اساسی حقوق داخلی) امکان اجرا ندارد، ضمانت اجراهای مدنی اداری می‌بایست در خصوص آنها اجرا کرد. در ضمن نباید به این دلیل که در آن کشور بیش از یک شکل از مسئولیت وجود ندارد، مانع اقدامات موقت جنایی، مدنی یا اداری نسبت به اشخاص حقوقی شد. این اقدامات می‌بایست بدون نقض مسئولیت کیفری اشخاص حقیقی باشد. همه مجازات‌ها می‌بایست مؤثر، متناسب و بازدارنده باشد
۱۰. همچنین می‌بایست شروع به ارتکاب جرم تأمین مالی تروریسم یک جرم محسوب شود.

۱۱. در ضمن می‌بایست ورود در هر یک از انواع فعالیت ذیل جرم محسوب شود:
الف: مشارکت کردن به عنوان شریک در یک جرم که در پاراگراف ۲ و ۹ این نگاه‌ها تفسیری بیان شد؛
ب: سازماندهی یا هدایت دیگر افراد به ارتکاب یک جرم که در پاراگراف ۲ و ۹ این نگاه‌ها تفسیری بیان شد؛
ج: مساعدت جهت ارتکاب یک یا چند جرم - که در پاراگراف ۲ و ۹ این نگاه‌ها

تفسیری بیان شد؛ - به وسیله یک گروه افراد با یک هدف مشترک فعالیت می‌کنند این مساعدت می‌بایست تعمدی باشد و می‌بایست الف: با هدف ارتقاء فعالیت جنایی یا اهداف جنایی گروه، که در آن چنین فعالیتی یا هدف مستلزم اعمال یک جرم مالی تروریستی است، انجام شود؛ یا ب: عالماً به قصد گروه که تأمین مالی تروریستی انجام می‌دهند، انجام شود.

۱۲. جرایم تأمین مالی تروریسم می‌بایست اجرا شود صرف‌نظر از اینکه آیا شخص ادعا کرده که جرم (ها) انجام داده است در یک کشور یا در چند کشور از جانب یک سازمان تروریستی یا تروریست واقع شده یا فعالیت تروریستی افتاده یا خواهد افتاد.

ث) نگاه‌ته‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۶ (مجازات‌های مالی هدفمند مرتبط با تروریسم و تأمین مالی)

تروریسم)

الف: هدف

۱. توصیه شماره ۶ هر کشوری را به اجرای مجازات‌های مالی هدفمند مبتنی بر قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد ملزم می‌کند بدین صورت که کشورها را الزام به توقیف کلی بدون وقفه اموال و دیگر دارایی‌ها و اطمینان از اینکه هیچ اموال و دارایی در دسترس نیست یا برای منفعت الف: شخص یا نهادی که توسط شورای امنیت سازمان ملل متحد در فصل هفتم منشور ملل متحد تعیین شده مبتنی بر قطعنامه شماره ۱۲۶۷ (مصوب سال ۱۹۹۹) شورای امنیت و قطعنامه‌های متعاقب آن یا ب: شخص یا سازمانی که توسط آن کشور در پی قطعنامه شماره ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) تعیین شده است.

۲. می‌بایست مورد تأکید قرار گیرد که هیچ یک از تعهدات (الزامات) توصیه شماره ۶، به هدف اینکه که جایگزین دیگر اقدامات یا الزاماتی که در خصوص رسیدگی به اموال و سایر دارایی‌ها مربوط به تحقیقات یا فرآیندهای کیفری، مدنی یا اداری که به وسیله توصیه شماره ۴ الزام شده‌اند شوند (ضبط و اقدامات موقتی) نمی‌باشند. اقدامات مندرج در توصیه شماره ۶ ممکن است جهت تکمیل اقدامات کیفری علیه شخص یا نهاد تعیین شده و یا بوسیله مقام صلاحیتدار (مراجع قضایی) یا یک دادگاه اتخاذ شوند

اما در خصوص این اقدامات مذکور نمی‌باشند؛ در مقابل تأکید توصیه شماره ۶ در خصوص اقدامات پیشگیری که لازم و منحصر به توقیف اموال و دیگر دارایی‌های گروه تروریستی و اموال و دیگر دارایی‌هایی که توسط گروه تروریستی مورد استفاده قرار می‌گیرند، می‌باشد. در خصوص اتخاذ محدودیت، ایجاد حمایت گسترده و نظام مبارزه با تأمین مالی تروریسم کشورها می‌بایست به حقوق بشر و اصل حاکمیت قانون و به رسمیت شناختن حقوق اشخاص ثالث بی‌گناه را محترم بشمارند.

ب: شناسایی کردن و معین کردن اشخاص و نهادهایی که فعالیت‌های تروریستی را تأمین مالی یا حمایت می‌کنند

۳. در رابطه با قطعنامه شماره ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) و قطعنامه‌های متعاقب آن، تعیین‌های مربوط به القاعده توسط کمیته شماره ۱۲۶۷ و تعیین‌های مربوط به طالبان و تهدیدهای ذریعاً به افغانستان توسط کمیته شماره ۱۹۹۸ انجام یافت.

هر دو کمیته طبق احکام فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد عمل نموده‌اند. در رابطه با قطعنامه شماره ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) تعیین‌ها در سطح ملی یا فراملی توسط کشور یا کشورهای که بر پایه تصمیم خویش یا مبتنی بر تقاضای کشور دیگر عمل می‌کنند انجام یافته است هر گاه کشور در خواست شونده مطابق با اصول حقوقی اجرایی رضایت دهد که تشخیص تقاضا شده مبتنی بر دلایل معقول یا مبنای معقول برای این ظن یا باور است که شخص تعیین شده با معیارهایی که جهت تعیین در قطعنامه شماره ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) و حسب بخش (ج) این یادداشت می‌باشد، مطابقت دارد.

۴. کشورها نیاز است که مراجع و فرآیندها یا سازوکارهای مؤثر داشته باشند تا به شناسایی و پیشنهاد دادن برای تعیین اشخاص و نهادها که به وسیله قطعنامه شماره ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) و قطعنامه‌های متعاقب آن و مطابق با الزامات بیان شده در این قطعنامه‌های شورای امنیت پردازند. چنین اختیار و فرآیندها یا سازوکارها برای پیشنهاد اشخاص و نهادها به شورای امنیت برای معین کردن آنها مطابق برنامه‌های فهرستی شورای امنیت طبق قطعنامه‌های شورای امنیت ضروری است. کشورها همچنان باید اختیار و فرآیندها یا سازوکارهای مؤثر برای شناسایی و آغاز تشخیص اشخاص و نهادها مطابق به س/ریس/۱۳۷۳ (۲۰۰۱) مبتنی بر الزاماتی که در آن قطعنامه شورای امنیت بیان شده است. چنین اختیار و فرآیندها یا سازوکارها جهت شناسایی اشخاص

و نهادهایی که با معیارهای شناسایی شده در قطعنامه شماره ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) و حسب بخش (ج) این یادداشت هم خوانی دارد، ضروری است. نظام یک کشور جهت اجرای قطعنامه شماره ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) و قطعنامه‌های متعاقب آن، و قطعنامه شماره ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) می‌بایست عناصر ضروری ذیل را در شامل شود:

الف: کشورها باید یک مرجع صالح یا یک دادگاه را جهت انجام مسئولیت‌های ذیل تعیین کنند:

۱- پیشنهاد دادن اشخاص و نهادهایی که با معیار خاص برای تعیین که در قطعنامه شماره ۱۹۸۹ (۲۰۱۱) شورای امنیت (درباره القاعده) و قطعنامه‌های ذیربط بیان شده، مطابق داشته، به کمیته ۱۲۶۷ هرگاه آن مرجع تصمیم بگیرد که به شکل مزبور فعالیت کند و معتقد باشد که دلایل کافی برای تأیید کردن معیارهای تعیین دارد؛

۲- پیشنهاد اشخاص و سازمانهای واجد معیارهای مشخص تشخیص به کمیته شماره ۱۹۸۸، مندرج قطعنامه شماره ۱۹۸۸ (۲۰۱۱) شورای امنیت (درباره طالبان و آنانگه با طالبان در تهدید نمودن صلح، ثبات امنیت افغانستان همدست اند)، هرگاه آن اداره لازم داند که این کار را انجام دهد و معتقد باشد که دلایل کافی برای معیارهای تشخیص در اختیار دارد؛ و

۳- تعیین کردن اشخاص و نهادهای که ملاک خواص جهت تعیین در قطعنامه ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) بیان شده خواه مبتنی بر خواست خود کشور و خواه پس از ارزیابی و بررسی تاثیر آن در صورت مناسب بودن مبتنی بر درخواست کشور دیگر اگر کشور دریافت کننده درخواست مبتنی بر اصول حقوقی کاربردی (اجرای) که تعیین درخواست شده به وسیله دلایل عقلانی یا یک مبنای عقلایی مورد تایید قرار بگیرد، رضایت دهد که ظن یا باور بدین که شخص تعیین شده، با ملاکی که در قطع نامه ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) همانطور که بیان شده در بخش ج، هم خوانی دارد

ب: کشورها می‌بایست سازو کارهای جهت تعیین اهداف برای تشخیص مبتنی بر ملاک تشخیصی که در قطعنامه ۱۹۸۸ (۲۰۱۱) و قطعنامه ۱۹۸۹ (۲۰۱۱) و قطعنامه‌های مرتبط و قطعنامه ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) (نگاه کنید به بخش ج جهت ملاک تشخیصی خواص مرتبط با شورای امنیت) بیان شده است، داشته باشند این

خودشامل داشتن اختیار و فرآیندهای یا ساز کارهای جهت ارزیابی و در صورت لزوم پذیرش فعالیت‌های آغازین در خصوص سازو کارهای توقیف کلی دیگر کشورهای مطابق ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) می‌باشد. جهت اطمینان از اینکه همکاری مؤثر در میان کشورها توسعه یافته است کشورها می‌بایست اطمینان یابند که در زمان دریافت درخواست فوراً تصمیم می‌گیرند که آیا آنها مبتنی بر اصول (فرا) ملی اجرایی که در خواست به وسیله دلایل عقلی یا مبنای عقلی جهت ظن یا باور بدینکه شخص تعیین شده پیشنهادی با ملاک تعیین شده در قطعنامه ۱۳۷۳ (۲۰۱۱)، همان طور که در بخش ج بیان شده، تطابق دارد، رضایت می‌یابند؟

ت: مراجع صلاحیتدار باید دارای اختیارات حقوقی، فرآیندها یا سازوکارهای مناسب جهت جمع‌آوری یا جلب هر چه بیشتر اطلاعات از تمام منابع مرتبط به هدف شناسایی اشخاص و مؤسسات مبتنی بر ادله عقلایی یا یک مبنای تعقلی جهت تحقق این ظن یا باور که آنها با ملاک تعیین موجود در قطعنامه‌های مرتبط شورای امنیت تطابق دارند.

ث: در زمان تصمیم بر ارائه یا عدم ارائه (پیشنهاد جهت) تعیین کشورها می‌بایست یک استاندارد شواهدی مبتنی بر ادله عقلایی یا مبنای تعقلی اجرا کنند جهت تعیین‌های مندرج در قطعنامه‌های ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) مراجع صالح هر کشور استانداردهای حقوقی نظام حقوقی خود را با توجه به نوع و اندازه ادله اثبات جهت تصمیم در خصوص اینکه ادله عقلایی یا مبنای تعقلی جهت تصمیم‌گیری برای تعیین کردن یک شخص یا نهاد سپس آغاز به اقدام جهت یک سازو کار توقیف کلی، موجود است به اجرا خواهند گذاشت. این کار صرف نظر از اینکه تعیین پیشنهاد شده مبتنی بر خواست خود کشور مربوطه بوده یا در قبال درخواست کشور دیگری بوده است انجام می‌شود. اینچنین (پیشنهادات برای) تعیین کردن‌ها نمی‌بایست مشروط بر موجود بودن یک فرآیند کیفری باشد.

ج: در زمان پیشنهاد دادن نام‌ها به کمیته ۱۲۶۷ جهت گنجانیدن لیست مجازات‌های القاعده، مطابق قطعنامه ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) و قطعنامه‌های متعاقب آن، کشورها می‌بایست:

۱- از فرآیندها و اشکال استاندارد جهت لیست کردن، که به وسیله کمیته ۱۲۶۷ تصویب شده، متابعت نمایند

۲- اطلاعات مربوطه هر چه بیشتر، در خصوص نام پیشنهاد شده، به خصوص اطلاعات شناسایی کردن کافی جهت تجویز برای شناسایی مثبت و دقیق افراد، گروه‌ها، تعهدات و نهادها و در حد امکان، اطلاعاتی که برای پلیس بین‌المللی (اینترپول) جهت صادر کردن یک یادداشت خاص نیاز دارد، فراهم کنند.

۳- بیان مسئله که شامل هر چه بیشتر جزئیات جهت امکان مبنای لیست کردن می‌باشند مهیا کنند که از قرار: اطلاعات خاص تأییدکننده یک تصمیم که شخص یا نهاد با ملاک مرتبط با تعیین (به بخش ج ملاک تعیین قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت مشاهده کنید (مراجعه کنید) مطابقت دارد. ماهیت اطلاعات؛ اطلاعات تأییدکننده یا مستندات می‌تواند اثبات کنند و جزئیات هر ارتباط بین تعیین شده پیشنهادی و هر شخص یا نهاد تعیین شده فعلی؛ این بیان مسئله باید مبتنی بر تقاضا به کمیته ۱۲۶۷ قابل ارائه باشد مگر در خصوص بخش‌های یک مشور محرمانه بودن آن را تشخیص داده باشد.

۴- معلوم کنند که آیا کشورشان به عنوان یک کشور تعیین کنند می‌تواند شناخته شوند.

ح: در زمان پیشنهاد دادن نام‌ها به کمیته ۱۹۸۸ جهت گنجاندن در لیست مجازات‌های طالبان مطابق قطعنامه ۱۹۸۸ (۲۰۱۱) و قطعنامه‌های متعاقب، کشورها می‌بایست:

۱- از فرآیندها جهت لیست کردن، که به وسیله کمیته ۱۹۸۸ تصویب شده، متابعت نمایند

۲- اطلاعات مربوطه هر چه بیشتر، در خصوص نام پیشنهاد شده، به خصوص اطلاعات شناسایی کردن کافی جهت تجویز برای شناسایی مثبت و دقیق افراد، گروه‌ها، تعهدات و نهادها و در حد امکان، اطلاعاتی که برای پلیس بین‌المللی (اینترپول) جهت صادر کردن یک یادداشت خاص نیاز دارد، فراهم کنند. و

۳- بیان مسئله که شامل هر چه بیشتر جزئیات جهت امکان مبنای لیست کردن می‌باشند مهیا کنند که از قرار: اطلاعات خاص تأییدکننده یک تصمیم که شخص یا نهاد با ملاک مرتبط با تعیین (به بخش ج ملاک تعیین قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت مشاهده کنید (مراجعه کنید) مطابقت دارد. ماهیت اطلاعات؛ اطلاعات تأییدکننده یا مستندات می‌تواند اثبات کنند و جزئیات

هر ارتباط بین تعیین شده پیشنهادی و هر شخص یا نهاد تعیین شده فعلی؛ این بیان مسئله باید مبتنی بر تقاضا به کمیته ۱۹۸۸ قابل ارائه باشد مگر در خصوص بخش‌های یکه مشور محرمانه بودن آن را تشخیص داده باشد.

خ: در هنگام در خواست از کشور دیگری به دلیل پذیرش اقداماتی که مبتنی بر سازوکارهای توقیف کلی ایجاد شده بدین صورت که مطابق قطعنامه ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) به اجرا در آمده است؛ کشور آغازکننده می‌بایست حزئیات هر چپشتر را هر چه بیشتر از قرار ذیل فراهم کند: نام پیشنهاد شده، بخصوص اطلاعات شناسایی کافی که شناسایی مثبت و دقیق اشخاص و نهادها را تجویز می‌کند و اطلاعات خاص تأییدکننده یک تصمیم که عبارت است از اینکه شخص یا مؤسسه با ملاک تعیینی مربوطه (به بخش ج ملاک تعیین قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت مشاهده کنید (مراجعه کنید) تطابق دارد.

د: کشورها می‌بایست فرایندهایی را داشته باشند که بتوانند به صورت یک جانبه علیه یک شخص یا مؤسسه‌ای که شناسایی شده و (پیشنهادش برای) تعیین شدن مورد توجه قرار گرفته اقدام کنند.

ت: توقیف کامل و منع معاملات اموال یا سایر اشخاص و مؤسسات تعیین شده؛

۵. یک الزام برای تمامی کشورها وجود دارد وقتی که این کمیته‌ها مبتنی بر اختیار فصل هفتم منشور سازمان ملل اقدام می‌کنند، مجازات‌های مالی هدفمند را بدون وقفه علیه اشخاص و مؤسسات تعیین شده توسط کمیته ۱۲۶۷ و کمیته ۱۹۸۸ (در خصوص قطعنامه ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) و قطعنامه‌های متعاقب آن) اجرا کنند.

در خصوص قطعنامه ۱۳۷۳ (۲۰۰۱)، الزام کشورها مبنی بر اقدام توقیف کردن کلی و ممنوعیت از معامله اموال و سایر دارایی‌های اشخاص و نهادها بدون وقفه، به وسیله یک تعیین در سطح (فرا) ملی خواه به خواست خود کشور و خواه به درخواست کشور دیگری انجام می‌شود اگر کشور در خواست شونده مطابق با اصول حقوقی اجرایی رضایت دهد که تشخیص تقاضا شده مبتنی بر دلایل معقول یا مبنای معقول برای این ظن یا باور است که شخص تعیین شده با معیارهایی که جهت تعیین در قطعنامه شماره ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) و حسب بخش (ج) این یادداشت می‌باشد، مطابقت دارد.

۶. کشورها می‌بایست مراجع حقوقی مورد نیاز را تأسیس کنند و مراجع صالح داخلی

مسئول اجرای و انجام مجازات‌های مالی هدفمند را مطابق استانداردهای و فرآیندهای ذیل شناسایی کنند:

الف: کشورها می‌بایست همه اشخاص حقیقی و حقوقی موجود در کشور را بدون وقفه و بدون اخطار قبلی ملزم به توقیف کلی اموال و دیگر دارایی‌های اشخاص و نهادهای تعیین شده نمایند. این الزام می‌بایست تسری یابد به همه اموال و دیگر دارایی‌های که اشخاص و نهادهای تعیین شده مالک هستند یا آنها را کنترل می‌کنند؛ و فقط به فعالیت، دسیسه یا تهدید تروریستی خاص محدود نشود؛ آن اموال و دیگر دارایی‌هایی که کلاً یا مشاعاً اشخاص یا نهادهای تعیین شده مالک هستند یا مستقیماً یا غیر مستقیم تحت کنترل دارند اموال و دیگر دارایی‌هایی که از اموال و دیگر دارایی‌هایی که اشخاص یا نهادهای تعیین شده مالک هستند یا به صورت مستقیم یا غیر مستقیم به دست آمده یا ایجاد شده است؛ همین طور اموال و دیگر دارایی‌های اشخاص یا نهادهایی که به نمایندگی یا تحت هدایت اشخاص و نهادهای تعیین شده فعالیت می‌کنند.

ب: دولت‌ها می‌بایست اتباع خود را یا همه اشخاص و نهادهایی که در صلاحیتش هستند، از ایجاد هر مال یا دیگر دارایی، منابع اقتصادی یا مالی یا دیگر خدمات مرتبط، موجود، مستقیماً یا غیر مستقیم تماماً یا مشاعاً جهت منفعت اشخاص و نهادهای تعیین شده؛ نهادهایی که مالکیت یا کنترل مستقیم یا غیر مستقیم آنها به وسیله اشخاص و نهادهای تعیین شده انجام می‌شود و اشخاص و نهادهایی که به نمایندگی یا تحت هدایت اشخاص و نهادهای تعیین شده فعالیت می‌کنند مگر اینکه مبتنی بر قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت (مراجعه شود به بخش (ج) پایین) دارای گواهی نامه یا اجازه نامه بوده یا طور دیگری اطلاع داده شده باشد.

ت: کشورها می‌بایست از سازوکارهایی جهت مرادده و ارتباط اشخاص تعیین شده با بخش مالی و اشخاص و حرفه‌های غیر مالی معین فوراً مبتنی بر انجام اینچنین اقدامات داشته باشند و راهنمایی‌های روشنی به خصوص برای مؤسسات مالی و دیگر اشخاص و نهادهای شامل اشخاص حرفه‌های غیر مالی معین - که ممکن است اموال مورد هدف یا دیگر دارایی‌ها را نگهداری کنند - می‌شوند، در مورد تعهداتشان مبنی بر انجام اقداماتی در خصوص سازوکارهای توقیف کلی،

مهیا نمایند.

ث: کشورها می‌بایست مؤسسات و اشخاص و حرفه‌های غیرمالی معین را به ارائه گزارش به مراجع ذی‌صلاح درخصوص هر گونه اموال توقیف شده کلی یا اقدامات انجام شده مطابق با الزامات ممنوعه مرتبط با قطعنامه‌های شورای امنیت که شامل معاملات شروع شده و اطمینان‌یابنده که این چنین اطلاعات به نحو مؤثری توسط مراجع ذی‌صلاح مورد استفاده قرار می‌گیرد، ملزم نمایند.

ج: کشورها می‌بایست در زمانی که الزامات مربوط به پیشنهاد شماره ۶ را اجرا می‌کنند اقدامات مؤثری که حقوق اشخاص ثالث با حسن نیت و به شیوه مناسب فعالیت می‌کنند، را اتخاذ کنند.

ث: از فهرست حذف کردن، رفع توقیف کلی کردن و مهیاکردن دسترسی به اموال و دیگر دارایی‌های توقیف کلی شده؛

۷. کشورها می‌بایست فرآیندهای شناخته شده عمومی را مبنی بر حذف کردن از لیست براساس درخواست‌های ارائه شده به شورای امنیت درخصوص اشخاص و نهادهای تعیین شده مطابق با قطعنامه ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) و قطعنامه‌های متعاقب آن، مبتنی بر نظر کشور که با ملاک تعیین همخوانی ندارد باند داشته، ایجاد و اجرا کنند. در صورتی که کمیته ۱۲۶۷ یا ۱۹۸۸ یک شخص یا نهادی را از لیست خارج کند، الزام مبنی بر توقیف کلی دیگر موجود نمی‌باشد؛ درخصوص تقاضاهای خروج از لیست، مرتبط با القاعده، اینچنین اقدامات و ملاک می‌بایست مطابق با فرآیندهای اتخاذ شده به وسیله کمیته ۱۲۶۷ مبنی بر قطعنامه‌های ۱۷۳۰ (۲۰۰۶) ۱۷۳۵ (۲۰۰۶)، ۱۸۲۲ (۲۰۰۸)، ۱۹۰۴ (۲۰۰۹)، ۱۹۸۹ (۲۰۱۱)، و هر قطعنامه متعاقب باشد. درخصوص درخواست‌های مبتنی بر خروج از لیست، مرتبط با طالبان و تهدیدهای مرتبط با صلح امنیت و ثبات افغانستان اینچنین اقدامات و ملاک باید مطابق با فرآیندهای اتخاذ شده به وسیله کمیته ۱۹۸۸ مبتنی بر قطعنامه‌های ۱۷۳۰ (۲۰۰۶) ۱۷۳۵ (۲۰۰۶)، ۱۸۲۲ (۲۰۰۸) ۱۹۰۴ (۲۰۰۹)، ۱۹۸۸ (۲۰۱۱)، و هر قطعنامه متعاقب، باشد.

۸. در خصوص اشخاص و نهادهای تعیین شده مطابق با قطعنامه ۱۳۷۳ (۲۰۰۱)، کشورها می‌بایست اختیارات حقوقی متناسب و فرآیندها یا سازوکارهایی در جهت خروج از لیست و رفع توقیف کلی اموال و سایر دارایی‌های اشخاص و نهادهایی که

دیگر با ملاک تعیین شدن مطابق نمی‌کنند داشته‌باشند. کشورها می‌بایست همچنین اقداماتی در خصوص اجازه دادن، مبنی بر درخواست، تجدید نظر خواهی از تصمیم تعیین شدن، مقابل دادگاه یا دیگر مراجع ذیصلاح مستقل، را داشته‌باشند

۹. در خصوص اشخاص و نهادهایی با نام‌هایی یکسان یا شبیه به هم که به عنوان اشخاص و نهادهای تعیین شده هستند کسانی که به صورت سهوی از یک مکانیزم توقیف کلی (برای مثال مثبت کاذب)، متضرر شده‌اند، کشورها می‌بایست فرایندهای شناخته شده عمومی در خصوص رفع توقیف کلی اموال و سایر دارایی‌ها این چنین اشخاص یا نهادها به صورت به موقع، مبتنی بر تحقیق و تأیید در خصوص اینکه شخص یا نهاد شامل شده یک شخص یا نهاد معین شده نیست، ایجاد و پیاده سازی کنند.

۱۰. در جایی که کشورها تصمیم می‌گیرند که اموال و دیگر دارایی‌های اشخاص و نهادهای تعیین شده توسط شورای امنیت یا یکی از کمیته‌های مرتبط با مجازات‌ها و هر قطعنامه متعاقب، برای نیازهای اولیه، برای پرداخت نوع خاصی از هزینه‌ها، هزینه‌ها و هزینه‌های خدمات یا جهت هزینه‌های فوق‌العاده ضروری است، کشورها می‌بایست اختیار دسترسی به اموال یا دیگر دارایی‌ها را مطابق فرآیندهای بیان شده در قطعنامه ۱۴۵۲ (۲۰۰۲) و هر قطعنامه متعاقب، را دهند. بر همین اساس کشورها می‌بایست اختیار دسترسی به اموال یا دیگر دارایی‌ها زمانی که اقدامات توقیف کردن کلی اجرامی شود نسبت به اشخاص و نهادهایی که به وسیله یک (مرجع) فراملی تعیین شده‌اند کشور می‌بایست مطابق قطعنامه ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) و همانطور که در قطعنامه ۱۹۶۳ (۲۰۱۰) بیان شده، را بدهند.

۱۱. کشورها می‌بایست یک سازو کاری را فراهم نمایند در این خصوص که یک شخص یا نهاد تعیین شده بتواند نسبت به تعیین شدنش اعتراض کند، باین نظر که آن به وسیله یک مرجع ذیصلاح یا یک دادگاه مورد تجدید نظر قرار گیرد. در خصوص تعیین شدگان لیست مجازات القاعده، کشورها باید اشخاص و نهادهای تعیین شده از موجود بودن دفتر بازرسی سازمان ملل مطابق قطعنامه ۱۹۰۴ (۲۰۰۹)، در جهت پذیرش درخواست حذف از لیست، مطلع کنند.

۱۲. کشورها می‌بایست سازوکارهایی در خصوص مطلع شدن در خصوص حذف از لیست و رفع توقیف کلی توسط بخش مالی و اشخاص و نهادهای غیرمالی که مبتنی

بر اینچنین اقدامات انجام می‌شود، داشته باشند و راهنمایی‌های کافی در خصوص مؤسسات و دیگر اشخاص یا نهادهای مالی که شامل اشخاص و مؤسسات غیر مالی می‌شوند - که اموال و دیگر دارایی‌های مشخص را ممکن است نگهداری کنند-، در جهت تعهد داشتن در خصوص یک فعالیت رفع توقیف کلی یا حذف کردن از لیست، می‌بایست مهیا کنند.

ج: معیار تشخیص (تعیین کردن) سازمان ملل متحد

۱۳. معیار جهت تعیین کردن که در قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت تصریح شده عبارتند از:

یک. قطعنامه‌های ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) ۱۹۸۹ (۲۰۱۱) و قطعنامه‌های متعاقبشان:

۱- هر شخص یا نهاد شرکت‌کننده در تامین مالی، برنامه ریزی، تسهیل، تهیه و یا اعمال اقدامات یا فعالیت‌های مرتبط با، با نام، از طرف یا در حمایت از؛ تهیه، فروش و یا انتقال اسلحه و مواد مربوطه؛ استخدام برای؛ یا در غیر اینصورت حمایت از اعمال یا فعالیت‌های القاعده، یا هر گروه سلولی، وابسته، گروه انشعاب یا مشتقات آن، ۹؛ یا

۲- هر اداره‌ای که از جانب یک شخص یا سازمان مندرج بخش ۱۳ فقره (الف) بند (۱) به شکل مستقیم یا غیر مستقیم یا از جانب اشخاصی که به نمایندگی یا هدایت آنها عمل می‌کنند تصاحب یا اداره شود.

دو. قطعنامه‌های ۱۲۶۷ (۱۹۹۹)، ۱۹۸۸ (۲۰۱۱) و دیگر قطعنامه‌های متعاقبشان:

۱- هر شخص یا نهاد شرکت‌کننده در تامین مالی، برنامه ریزی، تسهیل، تهیه و یا اعمال اقدامات یا فعالیت‌های مرتبط با، با نام، از طرف یا در حمایت از؛ تهیه، فروش و یا انتقال اسلحه و مواد مربوطه؛ استخدام برای؛ یا در غیر این صورت حمایت از اعمال یا فعالیت‌های افراد و گروه‌ها، شرکت‌ها و اشخاص وابسته به طالبان را در ایجاد تهدید برای صلح، ثبات و امنیت افغانستان حمایت می‌کند؛

۲- هر شرکتی که مستقیماً یا غیر مستقیم متعلق به یا کنترل شده توسط هر شخص یا نهاد تعیین شده در بند ۱۳ (i) (b) این بخش یا توسط اشخاصی که از جانب طرف آنها یا در جهت آنها عمل می‌کند.

سه. قطعنامه ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) شورای امنیت:

- ۱- هر فرد یا سازمان که متعهد یا متعهد به انجام اقدامات تروریستی است یا کسی که در انجام اقدامات تروریستی شرکت می‌کند یا تسهیل می‌کند.
- ۲- هر موجودی که مستقیماً یا غیرمستقیماً متعلق به آن بوده یا توسط هر شخص یا نهاد تعیین شده تحت بند ۱۳ (i) (c) این بخش؛ یا
- ۳- هر شخصی یا نهادی که به نمایندگی یا در جهت هر شخص یا نهادی که تحت بند ۱۳ (i) (c) این بخش متمرکز شده است عمل می‌کند.

ج) نگاه‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۷ (مجازات‌های مالی هدفمند مرتبط با گسترش سلاح کشتار

جمعی))

۱. پیشنهاد شماره ۷ کشورها را به انجام مجازات‌های هدفمند مالی مطابق با قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل که ملزم می‌کند کشورها به توقیف کلی بدون وقفه، اموال و دیگر دارایی‌ها و اطمینان یافتن از اینکه هیچ اموال و دیگر دارایی‌ها که در دسترس نمی‌باشد و برای منفعت و هر شخص یا نهاد تعیین شده به وسیله شواری امنیت ملی سازمان ملل مبتنی بر فصل هفتم از منشور ملل، مطابق با قطعنامه‌های شورای امنیت که در خصوص پیشگیری و مقابله با فساد تأمین مالی گسترش سلاح کشتار جمعی.
۲. می‌بایست مورد تأکید قرار گیرد که هیچ یک از تعهدات (الزامات) توصیه شماره ۷، به هدف اینکه که جایگزین دیگر اقدامات یا الزاماتی که در خصوص رسیدگی به اموال و سایر دارایی‌ها مربوط به تحقیقات یا فرآیندهای کیفری، مدنی یا اداری که به وسیله معاهدات بین‌المللی یا قطعنامه‌های شورای امنیت در خصوص عدم گسترش سلاح‌های کشتار جمعی است شود نمی‌باشند. تأکید پیشنهاد شماره ۷ بر پیشگیری از اقداماتی است که لازم و منحصر در زمینه بازدارندگی جریان اموال و دیگر دارایی‌های گستردهندگان سلاح یا گسترش دادن سلاح‌های کشتار جمعی و استفاده از اموال یا دیگر دارایی‌ها توسط گسترش دهندگان یا استفاده شدن در جهت گسترش دادن سلاح کشتار جمعی که توسط شورای امنیت سازمان ملل الزام شده است.

ب: تعیین‌ها

تعیین‌ها توسط شورای امنیت در ضمیمه قطعنامه‌های مرتبط انجام شده است، یا به وسیله کمیته شورای امنیت که مطابق با این قطعنامه‌ها تأسیس شده است. الزام خاصی بر کشورهای عضو سازمان ملل در جهت ارائه پیشنهادات برای تعیین‌ها، به شورای امنیت یا کمیته (های) مربوطه شورای امنیت، موجود نمی‌باشد. با این حال، در عمل، شورای امنیت یا کمیته‌های مربوطه در درجه اول به درخواست‌ها جهت تعیین توسط کشورهای عضو بستگی دارد. قطعنامه شماره ۱۷۱۸ (۲۰۰۶) شورای امنیت مقرر می‌دارد کمیته مرتبط می‌بایست ارشاداتی که لازم و ضروری جهت تسهیل کردن اجرای اقداماتی که به وسیله این قطعنامه و قطعنامه‌های متعاقب الزامی شده، می‌باشد. قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) تصریح می‌کند که شورای امنیت می‌بایست ترتیبات اجرایی لازم برای انجام مستقیم وظایف مرتبط با اجرای قطعنامه، ایجاد کند.

کشورها می‌توانند تأسیس مرجع و فرآیندها و سازوکارهای مؤثر جهت پیشنهاد دادن اشخاص و نهادها به شورای امنیت جهت تعیین مطابق با قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت که مجازات‌های مالی هدفمند در زمینه تأمین مالی گسترش سلاح کشتار جمعی الزام می‌کنند، مورد توجه قرار دهند. در این راستا کشورها می‌توانند عناصر ذیل را مورد توجه قرار دهند:

الف: شناسایی کردن یک مرجع (های) ذی صلاح خواه اجرایی و خواه قضایی باشد، که مسئول:

۱- پیشنهاد به کمیته مجازات‌های ۱۷۱۸ جهت تعیین کردن به نحو شایسته، اشخاص و نهادهایی که با ملاک خاص جهت تعیین ککه در قطعنامه ۱۷۱۸ (۲۰۰۶) و قطعنامه‌های متعاقب مطابقت دارد، زمانی که آن مرجع تصمیم به انجام دادن می‌گیرد و معتقد است که این جهت تأیید ملاک تعیینی (بینید بخش ج جهت ملاک تعیین خاص مرتبط با قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت)؛ ادله کافی دارد.

۲- پیشنهاد دادن به شورای امنیت جهت تعیین کردن به نحو شایسته، اشخاص و نهادهایی که با ملاک خاص جهت تعیین که در قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) و هر قطعنامه متعاقب در آینده، مطابقت دارد، زمانی که آن مرجع تصمیم به انجام

دادن می‌گیرد و معتقد است که این جهت تأیید ملاک تعیینی (ببینید بخش ج جهت ملاک تعیین خاص مرتبط با قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت)؛ ادله کافی دارد.

ب: داشتن یک سازوکار (ها) جهت شناسایی هدف‌ها به قصد تعیین شدن، مبتنی بر ملاک تعیین شدن بیان دشه در قطعنامه ۱۷۱۸ (۲۰۰۶) ۲۲۳۱ (۲۰۱۵)، و قطعنامه متعاقبشان و هر قطعنامه متعاقب مستقبل (ببینید بخش ج جهت ملاک تعیین خاص مرتبط با قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت). این چنین فرآیندها می‌بایست مایه اطمینان در تصمیم مبتنی بر اصول (فرا) ملی مناسب شود؛ بدین صورت که آیا ادله معقول یا یک مبنای تعقلی جهت پیشنهاد دادن یک تعیین موجود است؟.

ت: داشتن صلاحیت حقوقی متناسب و فرآیندها یا سازوکارها جهت جمع‌آوری یا استخراج کردن هر چه بیشتر اطلاعات ممکن از همه منابع مربوطه جهت شناسایی افراد و نهادهای مربوطه، که - مبتنی بر ادله معقول یا یک مبنای عقلایی جهت ظن یا اعتقاد بدینکه - با ملاک جهت تعیینی در قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت مطابقت دارد.

ث: در زمان تصمیم بر اینکه آیا انجام یا عدم پیشنهاد یک تعیین، در یک محاسبه ملاک در بخش ج این نگاشته تفسیری به‌کار گرفته می‌شود. جهت پیشنهاد اشخاص تعیین شده، مرجع ذی‌صلاح هر کشور استاندارد حقوقی نظام حقوقی خود را با امعان نظر به حقوق بشر، احترام به قاعده حاکمیت قانون، و با رسمیت شناختن حقوق اشخاص ثالث با حسن نیت بی‌تقصیر، اجرا خواهد کرد

ج: در زمان پیشنهاد دادن نام‌ها به کمیته مجازات‌های ۱۷۱۸، مطابق با قطعنامه ۱۷۱۸ (۲۰۰۶) و قطعنامه‌های متعاقب یا مطابق با شورای امنیت هماهنگ با قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) و هر قطعنامه متعاقب مستقبل که مشتمل بر هر چه بیشتر جزئیات در حد امکان زیر:

- ۱- نام پیشنهاد شده به خصوص اطلاعات شناسایی کافی جهت اجازه دادن برای شناسایی مثبت و دقیق اشخاص و نهادهای و
- ۲- اطلاعات خاص تأییدکننده یک تصمیم که شخص یا نهاد با ملاک مربوطه

برای تعیین کردن (نگاه کنید به بخش ج جهت ملاک تعیین خاص مربوط به قطعنامه‌های مربوطه به شورای امنیت)

ه: داشتن فرایندهایی برای قادر بودن، در صورت لزوم، برای انجام کاری در برابر یک فرد یا سازمان که شناسایی شده است و پیشنهادش برای تعیین شدن در نظر گرفته شده است.

ت: توقیف کلی و ممانعت از در خرید و فروش اموال و دیگر دارایی‌های اشخاص و نهادهای تعیین شده

۵. یک الزام برای کشورها وجود دارد که مجازات‌های هدفمند، بدون وقفه، علیه اشخاص و نهادهای تعیین شده اجرا کنند:

الف: در خصوص قطعنامه ۱۷۱۸ (۲۰۰۶) و قطعنامه‌های متعاقبش به وسیله شورای امنیت در ضمیمه قطعنامه‌های مرتبط یا به وسیله کمیته مجازات‌های ۱۷۱۸ شورای امنیت؛

ب: در خصوص قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) و هر قطعنامه متعاقب به وسیله شورای امنیت در زمان اجرای فعالیت مبتنی بر اختیارات ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد.

۶. کشورها می‌بایست اختیارات حقوقی لازم (مراجع حقوقی لازم) را اعطاء کنند (تأسیس کنند) و مراجع ذیل صلاح داخلی را جهت مسئول بودن برای اجر کردن و انجام دادن مجازات‌های مالی هدفمند مبتنی بر استانداردها و فرآیندهای ذیل شناسایی کنند

الف: کشورها باید همه اشخاص حقیقی و حقوقی درون کشور بدون وقفه و بدن اخطار قبلی ملزم به توقیف کلی اموال یا دیگر دارایی‌های اشخاص و نهادهای تعیین شده، نمایند. این الزام می‌بایست به همه اموال یا دیگر دارایی که شخص یا نهاد مالک آن است یا به وسیله او کنترل می‌شود و تنها منحصر نشود در یک فعل، دسیسه یا تهدید به گسترش سلاح کشتار جمعی خاص، آن اموال و دیگر دارایی‌هایی که کلاً یا مشاعاً اشخاص یا نهادهای تعیین شده مالک هستند یا مستقیماً یا غیر مستقیم تحت کنترل دارند اموال و دیگر دارایی‌هایی که از اموال و دیگر دارایی‌هایی که اشخاص یا نهادهای تعیین شده مالک هستند یا به صورت مستقیم یا غیر مستقیم به دست آمده یا ایجاد شده است؛ همین طور اموال و دیگر دارایی‌های اشخاص یا نهادهایی که به نمایندگی یا تحت هدایت اشخاص و

نهادهای تعیین شده فعالیت می‌کنند.

ب: دولت‌ها می‌بایست اطمینان حاصل کنند که از دسترسی به هر مالی یا دیگر دارایی به وسیله اتباعش یا هر شخص یا نهاد درون تروریستش یا جهت منفعت اشخاص یا نهادهای تعیین شده مگر اینکه مبتنی بر قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت (مراجعه شود به بخش (ج) پایین) دارای گواهی نامه یا اجازه نامه بوده یا طور دیگری اطلاع داده شده باشد، ممانعت (جلوگیری) شده است.

ت: کشورها می‌بایست از سازوکارهایی جهت مرادده و ارتباط اشخاص تعیین شده با بخش مالی و اشخاص و حرفه‌های غیر مالی معین فوراً مبتنی بر انجام اینچنین اقدامات برخوردار باشند و راهنمایی‌های روشنی به خصوص برای مؤسسات مالی و دیگر اشخاص و نهادها که شامل اشخاص حرفه‌های غیر مالی معین - که ممکن است اموال مورد هدف یا دیگر دارایی‌ها را نگهداری کنند - می‌شوند، در مورد تعهداتشان مبنی بر انجام اقداماتی در خصوص سازوکارهای توقیف کلی، مهیا نمایند.

ث: کشورها می‌بایست مؤسسات مالی و اشخاص و حرفه‌های غیر مالی معین را به گزارش دادن به مراجع ذیصلاح در خصوص هر مالی توقیف شده‌ای یا فعالیت‌های انجام شده مطابق با الزامات ممنوعه قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت که شامل شروع به خرید و فروش می‌شود الزام کنند و می‌بایست اطمینان یابند که این اطلاعات به نحو مؤثری به وسیله مراجع صلاحیتدار مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ج: کشورها می‌بایست اقدامات مؤثری که حقوق اشخاص ثالث با حسن نیت و فارغ از تقصیر در زمان اجرای تعهدات پیشنهاد شماره ۷ محفوظ دارد اتخاذ نمایند.

ح: کشورها می‌بایست اقدامات مناسبی که برای پوشش کردن و اطمینان یافتن از اجاب کردن مؤسسات مالی و اشخاص و حرفه‌های غیر مالی معین در خصوص قوانین و ابزارهای اجرایی حاکم بر الزامات پیشنهاد شماره ۷، اطمینان یابند عدم اجرای قوانین یا وسایل اجرایی می‌بایست مورد مجازات‌های کیفی، اداری، مدنی قرار گیرد.

ث: از فهرست حذف کردن، رفع توقیف کلی کردن و مهیا کردن دسترسی به اموال و دیگر دارایی‌های توقیف کلی شده؛

۷. کشورها می‌بایست فرآیندهای شناخته شده عمومی را مبنی بر حذف کردن از لیست براساس درخواست‌های ارائه شده به شورای امنیت درخصوص اشخاص و نهادهای تعیین شده، مبتنی بر نظر کشور که با ملاک تعیین همخوانی ندارد یا نداشته، ایجاد و اجرا کنند. در صورتی که شورای امنیت یا کمیته مجازات مربوطه یک شخص یا نهادی را از لیست خارج کرده باشد، الزامی مبنی بر توقیف کلی دیگر موجود نمی‌باشد؛ درخصوص قطعنامه ۱۷۱۸ (۲۰۰۶) و قطعنامه‌های متعاقبش این چنین فرآیندها و ملاک می‌بایست مطابق با راهنمایی‌های متناسب یا فرآیندهای اتخاذ شده به وسیله شورای امنیت در انطباق با قطعنامه ۱۷۳۰ (۲۰۰۶) و هر قطعنامه متعاقب که شامل نقطه مرکزی سازوکار پایه‌گذاری شده در آن قطعنامه می‌شود، باشد.

کشورها می‌بایست این امکان را به اشخاص و نهادهای فهرست شده (موجود در فهرست) در خصوص تقاضای درخواست جهت خروج از لیست به نقطه مرکزی جهت خروج از لیست که (آن مرکز) مطابق با قطعنامه ۱۷۳۰ (۲۰۰۶) پایه‌گذاری شده است فراهم نمایند. یا می‌بایست به اشخاص یا نهادهای تعیین شده اطلاع دهند که جهت تقاضا مستقیماً به نقطه مرکزی مراجعه نمایند.

۸. درخصوص اشخاص و نهادهایی با نام‌هایی یکسان یا شبیه به هم که به عنوان اشخاص و نهادهای تعیین شده هستند کسانی که به صورت سهوی از یک مکانیزم توقیف کلی (برای مثال مثبت کاذب)، متضرر شده‌اند، کشورها می‌بایست فرآیندهای شناخته شده عمومی در خصوص رفع توقیف کلی اموال و سایر دارایی‌ها این چنین اشخاص یا نهادها به صورت به موقع، مبتنی بر تحقیق و تأیید در خصوص اینکه شخص یا نهاد شامل شده یک شخص یا نهاد معین شده نیست، ایجاد و پیاده سازی کنند.

۹. زمانی که کشورها مصمم شده‌اند که اوضاع و احوال و شرایط معافیت (استثنائات) بیان شده در قطعنامه ۱۷۱۸ (۲۰۰۶) و قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) مطابقت دارد، کشورها می‌بایست دسترسی به اموال یا دیگر دارایی‌ها را مطابق فرآیند بیان شده در آن، تجویز نمایند.

۱۰. کشورها می‌بایست اجازه دهند که حساب‌های توقیف شده مطابق با قطعنامه ۱۷۱۸ (۲۰۰۶) یا قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) درآمد یا دیگر عواید این حساب‌ها یا پرداخت‌های ناشی از معاهدات، توافقات یا تعهدات که از تاریخ قبلی که این

حساب‌ها موضوع مقررات این قطعنامه واقع شده اضافه شود مشروط بدینکه این عواید، دیگر درآمدها و پرداخت‌ها جاری موضوع این مقررات واقع شده و توقیف کلی شده باشند.

۱۱. انجام توقیف کلی انجام شده مطابق قطعنامه ۱۷۳۷ (۲۰۰۶) و به وسیله قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) ادامه یافته یا مطابق با قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) انجام شده می‌بایست یک شخص یا نهاد تعیین شده را از پرداخت قرار دادی که قبل از فهرست شدن این شخص یا مؤسسه باز نمی‌دارد مشروط بدینکه:

الف: کشورهای مربوطه تعیین کرده باشند که قرارداد مربوط به هر اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها، فن آوری‌ها، کمک، آموزش، کمک مالی، سرمایه‌گذاری، واسطه یا خدمات ممنوعه که در قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) و هر قطعنامه متعاقب مستقبل بدان اشاره شده است، نیست.

ب: کشورهای مربوطه تعیین کرده باشند که پرداخت مستقیماً یا غیر مستقیم به وسیله یک شخص یا نهاد که موضوع اقدامات پاراگراف ۶ ضمیمه B قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) می‌باشد دریافت نمی‌شود؛ و

ج: کشورهای مربوطه اطلاعیه‌ای را به شورای امنیت مربوط به ایجاد یا دریافت این پرداخت‌ها یا اجازه داده شده، در مکان مناسب، رفع توقیف اموال، دیگر دارایی‌های مالی یا منابع اقتصادی جهت این هدف، ده روز کاری قبل از این مجوز، داده باشند.

۱۲. کشورها می‌بایست سازوکارهای جهت ارتباط اشخاص خارج شده از لیست و رفع توقیف کلی شده با بخش مالی و اشخاص و حرفه‌های غیرمالی معین فروراً مبتنی بر این اقدام داشته باشند و راهنمایی‌های خاص به خصوص به مؤسسات مالی و دیگر اشخاص و نهادها که شامل اشخاص و حرفه‌های مالی غیر معین که اموال یا دیگر دارایی‌ها هدفمند را در اختیار دارند، مبتنی بر تعهداتشان در خصوص احترام به یک فعالیت رفع توقیف کلی یا خروج از لیست، به طور کامل فراهم نمایند.

ج: ملاک تعیین کردن (تشخیص دادن) سازمان ملل متحد

۱۳. ملاک جهت تعیین کردن در خصوص قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت سازمان ملل متحد عبارتند از:

الف: جمهوری دموکراتیک خلق کره- قطعنامه‌های ۱۷۱۸ (۲۰۰۶)، (۲۰۸۷، ۲۰۱۳)، ۲۰۹۴ (۲۰۱۳) و ۲۲۷۰ (۲۰۱۶):

۱- هر شخص یا نهادی که در برنامه‌های مربوط به هسته‌ای (اتمی) دیگر برنامه گشتار سلاح جمعی و مربوط به موشک بالستیک، جمهور خلق کره شرکت داشته باشد؛

۲- هر شخص یا نهادی که حمایت مهیاکنندگی را در خصوص برنامه‌های مربوطه اتمی، کشتار جمعی و موشک بالستیک جمهوری خلق کره از طریق راههای غیر قانونی داشته باشد.

۳- هر شخصی یا نهادی که به نمایندگی یا مستقیماً هر شخص یا نهادی که تحت بند ۱۳ (i) (a) یا بند ۱۳ (ii) (a) تعیین شده اند، فعالیت دارد.

۴- هر شخص حقوقی یا شخص حقوقی که مستقیماً یا غیر مستقیم متعلق به یا کنترل شده توسط هر شخص یا نهاد تعیین شده در بند ۱۳ (i) (a) یا بخش ۱۳ (ii) (a)

۵- هر شخصی یا نهادی که در فرار از تحریمها یا نقض مفاد قطعنامه‌های ۱۷۱۸ (۲۰۰۶) و ۱۸۷۴ (۲۰۰۹) کمک کرده است؛

۶- هر شخصی یا نهادی که به برنامه‌های ممنوعه در برنامه‌های کره شمالی کمک کرده است، فعالیت‌هایی را که توسط قطعنامه‌های مربوط به برنامه‌های کره شمالی ممنوع است، یا به فرار از مقررات؛

۷- هر نهاد دولت جمهوری خلق کره یا کارگران بخش کره یا شخص یا نهادی که به نمایندگی از ایشان یا ب مستقیماً از طرف ایشان یا به وسیله هر نهادی که ایشان مالکش هستند یا کنترل می‌کنند آن را، کشورهای ه تصمیم می‌گیرند که در برنامه‌های هسته‌ای یا موشک بالستیک یا دیگر فعالیت‌های ممنوع شده به وسیله قطعنامه ۱۷۱۸ (۲۰۰۶) و قطعنامه‌های متعاقب.

ب: در خصوص ایران- قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵)

۱- هر شخص یا نهادی که به صورت مستقیم شرکت کند، یا حمایت را برای گسترش فعالیت‌های هسته‌ای حساس بر خلاف تعهدات ایران در برنامه جامع اقدامات مشترک (برجام) یا یا توسعه سیستم‌های تحویل سلاح‌های هسته‌ای، از جمله از طریق دخالت در تهیه اقلام ممنوع، کالاها، تجهیزات، مواد و فن آوری

مشخص شده در ضمیمه B به قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵)؛

- ۲- هر شخصی یا نهادی که به افراد یا اشخاص تعیین شده کمک می‌کند تا از نظارت یا اقدامات متناقض با برجام یا قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) جلوگیری کند. و
- ۳- هر شخص یا نهاد که از طرف یا در جهت هر شخص یا نهادی در بند ۱۳ (ب) (i)، بند ۱۳ (ii) (b) و / یا بخش ۱۳ (iii) (b)، یا توسط هر یک از اشخاص متعلق به آنهاست یا توسط آنها کنترل می‌شود.

چ (نگاشته‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۸) (سازمان‌های غیرانتفاعی)

الف: مقدمه

۱. انواع اشکال حقوقی، بستگی بر هر کشوری، از سازمان‌های غیرانتفاعی وجود دارد. FATF یک تعریف مالی از سازمان غیر انتفاعی اتخاذ نموده است. این تعریف مبتنی است بر فعالیت‌ها و ویژگی‌های یک سازمانی که در معرض سوء استفاده ریسک تأمین مالی تروریسم واقع شده است به جای اینکه یک پدیده ساده باشد که مبتنی بر فعالیت غیر مالی فعالیت می‌کند.

در جهت اهداف این پیشنهاد، سازمان غیر انتفاعی دلالت دارد به یک شخص یا تریبیت یا سازمان حقوقی که ساساً مشغول جمع‌آوری یا پرداخت وجوه برای اهداف مانند اهداف خیریه، مذهبی، فرهنگی، آموزشی، اجتماعی یا برادرانه و یا انجام سایر انواع "کارهای خوب" است. بدون هیچ گونه تعدی به پیشنهاد شماره ۱، این پیشنهاد فقط نسب به سازمان‌های غیرانتفاعی که در تعریف FATF گنجانده شده اجرامی شود. این در خصوص همه انواع سازمان‌های غیر انتفاعی اجر نمی‌شود.

۲. سازمان‌های غیرانتفاعی نقش حیاتی در اقتصاد جهانی و در اقتصادهای ملی و سیستم‌های اجتماعی ایفا می‌کنند. تلاش‌های آنها مکمل بخش‌های تجاری و دولتی در مهیا کردن خدمات اساسی، آرامش و امید به این چیزهایی که در سراسر جهان مورد نیاز است، می‌باشد. همچنین مشکل در ارائه کمک به افراد نیازمند، اغلب در مناطق پرخطر و مناطق درگیری، و از تلاش‌های سازمان‌های غیر دولتی برای رفع این نیازها قدردانی می‌کند. FATF همچنین اراده و تلاش‌های طولانی سازمان‌های غیر انتفاعی را در جهت ارتفاع شفافیت در کارکردهایشان و به جهت پیشگیری کردن از سوء

استفاده تأمین مالی تروریسم که مشتمل بر توسعه برنامه‌هایی که در خصوص ممانعت کردن تعصب گرایي و افراط گرایي خشن مورد تقدیر می‌کند. کمپین بین‌المللی علیه تأمین مالی تروریست مواردی که تروریست‌ها و سازمان‌های تروریستی را شناسایی کرده‌اند که از تعدادی از بخش سازمان‌های غیر انتفاعی به هدف افزایش و انتقال اموال، مهیاکننده حمایت‌های منطقی ترویج استخدام تروریستی یا در موارد دیگر حمایت از عملیات‌ها و سازمان‌های تروریستی استفاده می‌کنند.

همچنین مواردی وجود دارد که تروریست‌ها خیریه‌های ظاهری را تشکیل می‌دهند یا در این زمینه برای جمع‌آوری پول‌های جعلی اقدام می‌کنند. این سوءاستفاده نه تنها فعالیت‌های تروریستی را تسهیل می‌کند، بلکه اعتماد اهداکنندگان را نیز تضعیف می‌کند و همچنین کمال (درستی) بالای، سازمان‌های غیر انتفاعی را به خطر می‌اندازد. بنابر این حفاظت سازمان‌های غیر انتفاعی از سوء استفاده تأمین مالی تروریست هم یک مکمل ضروری دوجانبه مبارزه جهانی علیه تروریسم و هم یک گام لازم به هدف محافظت از سلامت و تندرستی سازمان‌های غیر انتفاعی و جامعه مؤدبه‌دهندگان است. اقداماتی به هدف محافظت سازمان‌های غیر انتفاعی از سوء استفاده تأمین مالی تروریسم به صورت بالقوه، می‌بایست مورد هدف قرار گیرد و با همین هدف رویکرد مبتنی بر ریسک، اتخاذ شود. این همچنین مهم است که این اقدامات در یک شیوه‌ای که تعهدات کشورها را متبني بر فصل هفتم منشور سازمان ملل حقوق بشر احترام بگذارد اجرایی شود.

۳. تعدادی از سازمان‌های غیر انتفاعی ممکن است در خصوص سوء استفاده تأمین مالی تروریسم به دلیل ادله متعدد به وسیله تروریست‌ها در معرض آسیب باشند. سازمان‌های غیرانتفاعی از اعتماد عمومی برخوردار هستند، منابع مالی قابل توجهی را در دسترسی دارند، و غالباً دارند گسترده پول نقد هستند، تعدادی از سازمان‌های غیر انتفاعی یک حضور جهانی دارند که یک چارچوب برای فعالیت‌ها و انتقال‌های مالی بین‌المللی و ملی را درون یا نزدیک به مناطقی که بیشتر در معرض فعالیت‌های تروریستی هستند، فراهم می‌کند. در مواردی سازمان‌های تروریستی از این و دیگر خصوصیات به جهت نفوذ در چنین سازمان‌هایی و سوء استفاده از وجود و عملیات‌ها به جهت پوشان و حمایت فعالیت‌های تروریستی استفاده کرده‌اند.

ب: اهداف و اصول کلی

۴. هدف پیشنهاد شماره ۸ این است که اطمینان حاصل کند که سازمان‌های غیرانتفاعی به وسیله ارگان‌های تروریستی مورد سوء استفاده نیستند: ۱- خود را به عنوان نهادهای مشروع نشان دادن ۲- استفاده کردن به عنوان مجاری جهت تأمین مالی تروریسم که مشتمل بر اهداف فرار کردن از اقدامات توقیف کلی اموال یا ۳- مخفی کردن یا مبهم کردن انحراف مخفیانه اموال که به مقصود اهداف قانونی بوده اما به اهداف تروریستی منحرف شده است. در این نگاشته تفسیری، رویکرد اتخاذی به جهت دستیابی به این اهداف مبتنی است بر اصول کلی ذیل:

الف: اقدامات تأکید شده اجرا کردن رویکرد مبتنی بر ریسک در خصوص معامله تهدیدات شناخته شده سوء استفاده تأمین مالی تروریسم با سازمان‌های غیرانتفاعی با توجه به تنوع در خصوص بخش‌های ملی و فردی - درجه‌های مختلفی که بخش‌هایی از هر بخش ممکن است به سوء استفاده از ترویج تروریست‌ها آسیب‌پذیر باشند- این ضروری است که نیاز باشد به اطمینان یافتن از این که فعالیت خیریه و منابع محدود و مقامات در دسترس برای مبارزه با تأمین مالی تروریسم در هر کشور مشورع استمرار می‌یابد تا شکوفا شود.

ب: انعطاف داشتن در توسعه دادن یک واکنش مالی در خصوص سوء استفاده تأمین مالی تروریسم از سازمان‌های غیرانتفاعی، یک امر ضروری است، به منظور اجازه دادن به آن در طی زمان به لحاظ تغییر ماهیت تهدید تأمین مالی تروریستی، تکامل یابد

پ: سوء استفاده گذشته و حال تأمین مالی تروریسم از سازمان‌های غیرانتفاعی کشورها را ملزم می‌کند که اقدامات متناسب و مؤثری که می‌بایست هماهنگ با ریسک‌های شناخته شده از طریق یک رویکرد مبتنی بر ریسک باشد، را اتخاذ کنند. ت: اقدامات تأکید شده که به وسیله کشورها اتخاذ شده تا سازمان‌های غیرانتفاعی را از سوء استفاده تأمین مالی تروریست محافظت کند می‌بایست موجب اختلال یا تضعیف فعالیت‌های خیریه مشورع (قانونی) نشود.

در عوض این چنین اقدامات می‌بایست مسئولیت‌پذیری (شفافیت) را ترفیع دهد و اعتماد بیشتر از جانب سازمان‌های غیرانتفاعی - در خصوص جامعه مؤدوددهندگان

و مردم عوام که اموال خیریه و خدماتی که به قصد اینکه به ذی نفع مشروع می‌رسد، ایجاد کند. سیستم‌هایی که دست یافتن به یک درجه بالای پاسخ‌گویی، درستکاری و اعتماد عمومی در خصوص کنترل و عملکرد سازمان‌های غیرانتفاعی تلاش می‌کنند این مهم است که اطمینان یابند که آنها نمی‌توانند برای تأمین مالی تروریسم مورد سوء استفاده قرار گیرند.

ث: کشورها می‌بایست ملزم شوند که شناسایی کنند و اقدامات متناسب و مؤثری را علیه سازمان‌هایی غیر انتفاعی که خواه مورد استفاده قرار گیرند یا خواه آگاهانه حمایت‌کننده تروریست‌ها یا سازمان‌های تروریستی که در این موارد خاص هستند، داشته باشند

کشورها می‌بایست مورد هدف خود قرار دهند که تأمین مالی تروریست و دیگر اشکال حمایت تروریستی را پیشگیری کنند و به همان اندازه تعقیب کیفی نمایند. در جایی که سازمان‌های غیرانتفاعی مظنون به، یا دخالت دارند در، تأمین مالی تروریست یا دیگر اشکال حمایت ترویست که شناخته شده است، نخستین اولویت کشور می‌بایست تحقیق و جلوگیری کردن از این چنین تأمین یا پشتیبانی تروریستی باشد. اقدامات انجام شده در خصوص این پیشنهاد می‌بایست، تاحدی که ممکن است، تأثیر منفی بر ذی‌نفعان (دریافت‌کنندگان) فعالیت‌های خیریه مشروع (قانونی) و بی‌گناه به حداقل برسد. با این حال، این هدف نمی‌تواند این نیاز را که انجام دادن اقدامات مؤثر و اولیه در جهت ارتقا دادن هدف اولیه جلوگیری کردن تأمین مالی تروریسم و دیگر اشکال حمایت تروریستی که به وسیله سازمان‌های غیر انتفاعی مهیا می‌شود.

ج: توسعه روابط تعاونی در خصوص بخش‌های خصوصی و عمومی و با سازمان‌های غیر انتفاعی به هدف بررسی کردن ریسک‌های سازمان‌های غیر انتفاعی و استراتژی‌های کاهش ریسک، بالا بردن آگاهی، افزایش دادن تأثیرگذاری و ایجاد کردن ظرفیت (قابلیت) در خصوص مبارزه با سوء استفاده تأمین مالی تروریست در خصوص سازمان‌های غیر انتفاعی. کشورها می‌بایست توسعه دان تحقیقات آکادمیک و اطلاعات، اشتراک اطلاعات در خصوص، سازمان‌های غیرانتفاعی که به موضوعات مربوطه تأمین مالی تروریسم می‌پردازند را تشویق کنند.

پ: اقدامات

۵. بدون تردید (بی‌توجهی) به الزامات پیشنهاد شماره ۱، به این دلیل که همه سازمان‌های غیرانتفاعی ذاتاً با ریسک با لا نیستند (و برخی ممکن است که کم یا هیچ ریسکی را اصلاً بروز ندهند) کشورها می‌بایست شناسایی کنند که کدام بخش سازمان‌ها در تعریف FATF از نهادهای غیرانتفاعی قرار دارند. در جهت بررسی کردن (فهمیدن) این فعالیت، کشورها می‌بایست همه منابع مرتبط اطلاعاتی را به هدف شناسایی کردن خصوصیات و انواع سازمان‌های غیرانتفاعی - با توجه به فعالیت‌ها و ویژگی آنها - که احتمالاً در معرض سوء استفاده تأمین مالی تروریستی بیشتری قرار دارد، به کار گیرند.

در ضمن این نیز ضروریست که ماهیت تهدیدات که نسبت به سازمان‌های غیر انتفاعی که در شرایط ریسک، به وسیله نهادهای تروریستی مطرح شده همچنین چگونگی سوء استفاده بازیگران (حامیان) تروریستی از این سازمان‌های تروریستی، شناسایی کنند. کشورها می‌بایست در خصوص کفایت اقدامات، مشتمل بر قوانین، مقررات، که مرتبط با زیرمجموعه بخش سازمان‌های غیرانتفاعی که ممکن است در معرض سوء استفاده حمایت تأمین مالی تروریستی قرار گیرند، به این هدف که قادر شوند تا اقدامات مؤثر و متناسبی را برای رفع و شناسایی ریسک‌های شناخته شده بکارگیرند، تجدید نظر کنند.

این تکالیف می‌تواند در اشکال متنوعی انجام شود و ممکن است یک برآمدی نوشته یا نانوشته باشد. کشورها می‌بایست همچنین به صورت دوره‌ای بخش مذکور (بخش مؤسسات غیرانتفاعی) را از طریق بازنگری و بررسی اطلاعات جدید درخصوص آسیب‌پذیری‌های بخش مذکور (بخش مؤسسات غیرانتفاعی) از فعالیت‌های تروریستی، به هدف اطمینان یافتن از اجرای مؤثر اقدامات، مورد ارزیابی مجدد قرار دهند.

۶. در خصوص شناسایی، پیشگیری و مبارزه با سوء استفاده تأمین مالی تروریستی از سازمان‌های غیرانتفاعی طیف متنوعی از رویکردها وجود دارد دیدگاه مؤثر می‌بایست همه چهار عناصر ذیل را در برگیرد: الف: توسعه پایدار ب: پایش کردن و نظارت کردن مبتنی بر ریسک هدفمند پ: جمع‌آوری کردن اطلاعات و تحقیقات مؤثر و پ:

سازوکارهایی مؤثر برای همکاری بین‌المللی. اقدامات ذیل مثال‌های وظایف‌های خاصی که کشورها می‌بایست در خصوص هر این از عناصر به جهت حفاظت کردن سازمان‌های غیر انتفاعی از سوء استفاده تأمین مالی تروستی بالقوه، به‌کار گیرند را نشان می‌دهد:

الف: اقدامات پایدار در خصوص مسائل تأمین مالی تروریست

۱- کشورها می‌بایست به هدف ترفیع دادن مسئولیت‌پذیری (شفافیت)، درستکاری و اعتماد عمومی در خصوص اداره و مدیریت سازمان‌های غیرانتفاعی، خط مشی‌های واضحی داشته باشند

۲- کشورها می‌بایست توسعه و برنامه‌های آموزشی را به هدف افزایش و آگاهی عمیق در خصوص سازمان‌های غیر انتفاعی همچونین (آگاهی) جامعه اهداکنندگان در مورد آسیب‌پذیری بالقوه سازمان‌های غیر انتفاعی در معرض آسیب تأمین مالی تروریست و ریسک‌های تأمین مالی تروریست، و (آگاهی از) اقداماتی که سازمان‌های غیرانتفاعی به هدف حفاظت خودشان از این چنین سوء استفاده شدن‌ها می‌توانند انجام دهند را تقویت کنند و متقبل شوند.

۳- کشورها می‌بایست با سازمان‌های غیرانتفاعی برای توسعه و تدوین بهترین شیوه‌ها برای مقابله با خطرات تروریستی و آسیب‌پذیری و سپس محافظت خود از سوء استفاده تأمین مالی تروریسم، کار کنند.

۴- کشورها می‌بایست سازمان‌های غیرانتفاعی را به انجام مرادوات از طریق مجاری مالی-تاجایی که ممکن است- با امعان نظر به ظرفیت‌های متنوع بخش‌های مالی در کشورهای مختلف و در مناطق مختلف نگرانی‌های انسان دوستانه و خیریه‌های ضروری، وجود دارد، تشویق کنند.

ب: نظارت کردن یا پایش کردن سازمان‌های غیر انتفاعی مبتنی بر ریسک هدفمند کشورها می‌بایست گامهایی در جهت ترفیع پایش کردن یا نظارت کردن داشته باشند. دیدگاه "one-size-fits-all" A می‌بایست با اجرائیات قبل در خصوص رویک مبتنی بر ریسک که در ذیل پیشنهاد شماره یک استانداردهای FATF تصریح شده است، تطابق داشته باشد. در عمل، کشورها می‌بایست قادر باشند که اثبات کنند (نشان بدهند) که اقدامات مبتنی بر ریسک در خصوص ریسک سوء استفاده تأمین

مالی تروریست سازمان‌های غیرانتفاعی انجام شده است. همچنین این امکان نیز باید وجود داشته باشد که مقررات موجود یا اقدامات دیگر به اندازه کافی در خصوص خطر تأمین مالی تروریسم فعلی سازمان‌های غیرانتفاعی در حوزه قضایی پرداخته باشند؛ اگرچه خطرات تأمین مالی تروریسم به این بخش باید به طور دوره‌ای مورد بررسی قرار گیرد. مراجع ذی ربط می‌بایست انطباق الزامات سازمان‌های غیرانتفاعی با الزامات این بخش که شامل اقدامات مبتنی بر اجرایی شدن اقدامات مبتنی بر ریسک در خصوص آنها، می‌شود را پیش کنند. مراجع ذی ربط می‌بایست قادر باشند که مجازات‌های بازدارنده، متناسب و مؤثری را در خصوص خشونت‌هایی که توسط سازمان‌های غیرانتفاعی یا افرادی که از طرف این سازمان‌های غیرانتفاعی عمل می‌کنند، به کار گیرند. در ادامه تعدادی مثال اقداماتی که می‌تواند در خصوص سازمان‌های غیرانتفاعی، کلاً یا جزاً، مبتنی بر ریسک (خطر)‌های شناخته شده اجرا شود موجود می‌باشد:

- ۱- سازمان‌های غیرانتفاعی می‌توانند ملزم شوند که مجوز بگیرند یا ثبت نام نمایند این اطلاعات می‌بایست نسبت به مراجع ذیصلاح (قضایی) و مورد تشویق قرار می‌گیرند که در دسترس عموم قرار گیرد.
- ۲- سازمان‌های غیرانتفاعی می‌توانند ملزم شوند که اطلاعات خود را نگاهداری کنند بخاطر (۱) هدف و مقاصد فعالیت‌های بیان شده آنها و (۲) شناسای اشخاصی که مالک هستند یا کنترل یا هدایت فعالیت‌هایشان را به عهده دارند که شامل مدیران ارشد، اعضای هیئت مدیره و تراستی‌ها. این اطلاعات می‌تواند در دسترس عموم قرار بگیرد خواه مستقیماً از طریق سازمان غیرانتفاعی یا از طریق مراجع ذیصلاح.
- ۳- سازمان‌های غیرانتفاعی می‌توانند ملزم شوند که بیانیه‌های مالی سالانه را به تفکیک جزئیات درآمدها و هزینه‌ها را صادر کنند.
- ۴- سازمان‌های غیرانتفاعی می‌توانند ملزم شوند که کنترل متناسب و به موقعی داشته باشند که مطمئن شوند که همه دارایی‌ها به طور کامل محاسبه شده‌اند و و در یک شیوه‌ای که با هدف و مقاصد فعالیت‌های اعلام شده سازمان غیرانتفاعی متناسب است.

۵- سازمان‌های غیرانتفاعی می‌توانند ملزم شوند که اقدامات عقلانی به هدف تقویت کردن شناسایی، جایگاه مناسب ذی‌نفعان (دریافت‌کنندگان خیریه) و سازمان‌های غیرانتفاعی همکار به گونه‌ای که آنها در گیرد در حمایت تروریست‌ها یا سازمان‌های تروریستی نشوند یا اموال خیریه در جهت حمایت تروریست‌ها یا سازمان‌های تروریستی مورد استفاده قرار نگیرند. با این وجود، سازمان‌های غیرانتفاعی نمی‌بایست ملزم به انجام شناسایی کامل مشتری شوند. سازمان‌های غیرانتفاعی می‌توانند ملزم شود که اقداماتی معقولانه درخصوص مستند سازی شناسایی مژده دهندگان مهمشان و احترام گذاشتن به اعتماد اعطاء کنندگان، انجام دهند. هدف نهایی این الزام، جلوگیری از استفاده از وجوه خیریه برای تامین مالی و حمایت از تروریست‌ها و سازمان‌های تروریستی است.

۶- سازمان‌های غیرانتفاعی می‌توانند ملزم شوند که سوابق داخلی و بین‌المللی انتقالی که به طور کامل جزئیاتشان بررسی شده تا مشخص شود که اموالی که دریافت شده‌اند و مصرف شدند در یک شیوه هماهنگ با اهداف و موضوعات سازمان است، به مدت حداقل ۵ سال نگهداری کنند. و می‌توانند ملزم شوند که این دسترسی را برای مراجع ذی‌صلاح مبتنی بر صلاحیت تفویض‌شان، قرار دهند. این امر همچنین در مورد اطلاعات ذکر شده در بندهای (۲ و ۳) بالا صدق می‌کند. (اجرا می‌شود.) در مواردی که مناسب باشد، اسناد فعالیت‌های خیریه و عملیات‌های مالی به وسیله سازمان‌های غیر انتفاعی را می‌توان در دسترس عموم قرار گیرد.

ت: جمع‌آوری اطلاعات مؤثر و تحقیقات

- ۱- کشورها می‌بایست از همکاری، هماهنگی و اشتراک اطلاعات مؤثر تا حدی که ممکن است در حد همه سطح‌های مراجع ذی‌صلاح یا سازمان‌هایی که اطلاعات مربوطه سازمان‌هی مردم نهاد را در اختیار دارند، اطمینان یابند.
- ۲- کشورها می‌بایست اطمینان حاصل کنند که تخصص و توانایی تحقیق در خصوص ارزیابی آن سازمان‌های غیر انتفاعی که مظنون هستند به اینکه مورد استفاده قرار می‌گیرند یا فعالانه حامی فعالیت ترویستی یا سازمان‌های تروریستی هستند.

۳- کشورها می‌بایست اطمینان یابند که دسترسی کامل به اطلاعات مرتبط به اداره و مدیریت یک سازمان غیر انتفاعی خاص (که شامل اطلاعات مالی و برنامه‌ای می‌شود) در طول دوره یک تحقیقات به دست آمده باشد.

۴- کشورها می‌بایست سازوکارهای مناسبی را ایجاد کنند تا اطمینان حاصل کنند که در زمانی که دلایل ظن آور یا معقول جهت ظن به یک سازمان غیر انتفاعی وجود داشت: ۱. که در سوء استفاده تأمین مالی تروریستی دخالت دارد و یا یک نهاد برای جمع‌آوری کمک‌ها برای یک سازمان تروریستی است، ۲. به عنوان یک مجرای جهت تأمین مالی تروریستی مشتمل بر اهداف فرار کردن از اقدامات توقیف کلی اموال یا دیگر اشکال حمایت مالی تروریست مورد استفاده قرار می‌گیرد یا ۳. در حال مخفی کردن یا مبهم کردن انحراف پنهانی وجوه تخصیص داده شده به مقاصد مشروع اما برای نفع تروریست‌ها یا سازمان‌های تروریستی هدایت می‌شود این اطلاعات به منظور انجام اقدامات پیشگیرانه یا تحقیقاتی به سرعت با مقامات صالح مربوطه به اشتراک گذاشته می‌شود.

ث: ظرفیت مؤثر بخاطر پاسخ به تقاضاهای بین‌المللی برای اطلاعات در مورد یک سازمان غیر انتفاعی نگرانی. متناسب با توصیه در مورد همکاری بین‌المللی، کشورها می‌بایست نقاط مناسب تماس و فرآیندهایی را برای پاسخگویی به درخواست‌های بین‌المللی برای اطلاعات مربوط به سازمان‌های غیر انتفاعی خاص مشکوک به تأمین مالی تروریستی یا دخالت در سایر انواع حمایت از تروریست‌ها، تعیین نمایند.

ث: منابع جهت نظارت، پایش و تحقیقات

۱- کشورها می‌بایست برای مراجع ذی‌صلاح خود که مسئول نظارت کردن، پایش کردن و تحقیق نمودن بخش سازمان غیر انتفاعی خود، مال، منابع انسانی، تکنیکال (عملکردی) را فراهم کنند.

ح) نگاه‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۰۵ (شناسایی کامل مشتری)

الف: شناسایی کامل مشتری و ارائه اطلاعات محرمانه (فاش کردن)

۱. هر گاه در زمان تأسیس یا در مرحله ارتباط با مشتری یا در زمان انجام معاملات

موردی، یک مؤسسه مالی مظنون شود به اینکه معاملات مرتبط با پولشویی یا تأمین مالی تروریسم است؛ سپس مؤسسه می‌بایست:

الف: به طور معمول در پی شناسایی هویت مشتری و مالک منافع -خواه مشتری دائمی باشد یا خواه موردی- و صرف نظر از هر معافیت یا هر سقف تعیین شده که ممکن است در غیر این صورت (فرا تر از سقف مقرر) اجرا شود، را تأیید (تصدیق) کند،

ب: خبر معامله مشکوک (STR) را طبق پیشنهاد شماره ۲۰ به واحد اطلاعات مالی اطلاع بدهد.

۲. پیشنهاد شماره ۲۱ مؤسسات مالی - اداره‌کنندگان - مدیران و مستخدمین را از فاش نمودن موضوعاتی در مورد خبر معامله مشکوک یا اطلاعات مربوطه که به واحد اطلاعات مالی گزارش شده، ممنوع می‌کند.

یک ریسک (خطر) وجود دارد که مشتری‌ها به صورت غیر عمدی ممکن است فاش شوند زمانی که مؤسسه مالی در حال انجام دادن شناسایی کامل تعهداتش در آن اوضاع و احوال است. آگاهی مشتری از امکان گزارش معامله مشکوک یا تحقیقات می‌تواند به تلاش‌های آینده در جهت تحقیقات پولشویی و عملیات تأمین مالی تروریسم مشکوک لطمه بزند.

۳. بنابراین، زمانی که مؤسسه مالی شک می‌کند که معاملات مربوط به پولشویی یا تأمین مالی تروریسم است آنها می‌بایست ریسک (خطر) فاش شدن در میزان انجام فرآیند خبر معامله مشکوک را در نظر بگیرند. اگر مؤسسه به صورت عاقلانه اعتقاد پیدا کند که انجام گزارش معامله مشکوک مشتریان یا مشتریان بلقوه را فاش خواهد کرد آن می‌تواند پی گیری آن پرسه را انتخاب نکند و شویید. یک گزارش معامله مشکوک را تشکیل پرونده دهند. مؤسسه می‌بایست این اطمینان را حاصل کند که مستخدمینش آگاه و حساس به این موضوعات در زمان انجام گزارش معامله مشکوک هستند.

ب: شناسایی کامل مشتری - اشخاصی که تحت عنوان نمایندگی از یک مشتری فعالیت می‌کنند

۴. در زمان اجرای عناصر (الف) و (ب) اقدامات شناسایی کامل مشتری اختصاص داده شده در ذیل پیشنهاد شماره ۱۰، مؤسسات مالی می‌بایست همچنین ملزم به اینکه

تأیید (احراز) کند هر شخصی که مدعی انجام فعالیت به عنوان نماینده مشتری است صلاحیت دارد و می‌بایست شناسایی و کند و هویت آن شخص را احراز نمایند.

ت: شناسایی کامل مشتری در خصوص اشخاص حقوقی^۱ و ترتیبات حقوقی^۲

۵. در زمان انجام اقدامات شناسایی کامل مشتری در خصوص مشتری‌هایی که اشخاص حقوقی یا ترتیبات حقوقی هستند، مؤسسات حقوق می‌بایست ملزم شوند که شناسایی کنند و هویت مشتری را احراز کنند و ماهیت و حرفه (شغل) شان و ساختار کنترل و روابطشان را بررسی کنند (بفهمند). اهداف الزامات بیان شده در بندهای (الف) و (ب) ذیل، با معان نظر به شناسایی و احراز مالک منافع و مشتری، دوگانه می‌باشند نخست: پیشگیری کردن از استفاده غیر مجاز (نامشروع) از اشخاصو ترتیبات حقوقی به وسیله به حصول کردن یک بررسی کامل مشتری به طور که بتوان به صورت احتمالی ریسک (خطر) تأمین مالی تروریسم و پولشویی بالقوه مرتبط با روابط تجاری را ارزیابی کرد و دوم اینکه مرحله متناسب در جهت کاهش دادن خطرات انجام شود.

این الزامات، که دوجنبه یک فرآیند هستند احتمالاً به صورت متقابل بر یکدیگر اثر و یکدیگر را به صورت طبیعی تکمیل می‌کنند، در این راستا، مؤسسات مالی می‌بایست ملزم شوند که:

الف: مشتری را مورد شناسایی قرار دهد و هویتش را احراز کند (تأیید کند). نوع اطلاعاتی که به صور معمولی برای انجام دادن یک وظیفه لازم است شامل:

۱- نام - شکل حقوقی و ادله موجودیت - احراز و تأیید کردن را می‌تواند برای مثال از طریق یک تأییدیه (تصدیق نامه) ایجاد شخصیت حقوقی، تأییدیه ساختمان مناسب، یک توافق مشترک، یک سند معتمد، یا دیگر اسناد از یک منابع مستقل قابل اعتماد اثبات کنند نام، شکل و وجود فعلی مشتری (شخص حقوقی) باشد.

۲- اختیاراتی که شخص و ترتیبات حقوقی (برای مثال یادداشت و اساسنامه

1. Legal persons refers to any entities other than natural persons that can establish a permanent customer relationship with a financial institution or otherwise own property. This can include companies, bodies corporate, foundations, anstalt, partnerships, or associations and other relevantly similar entities.
2. Legal arrangements refers to express trusts or other similar legal arrangements. Examples of other similar arrangements (for AML/CFT purposes) include fiducie, treuhand and fideicomiso.

شرکت) را ترتیب‌مند و ملزم می‌نماید همچنین نام‌های مربوطه اشخاص که جایگاه مدیر ارشد در شخص یا ترتیب حقوقی دارد (مدیران ارشد اداری در یک شرکت، شخص تراستی در یک تراست).

۳- آدرس ثبت شده اداره و اگر متفاوت است یک جای اصلی کسب و کار
ب: شناسایی ذی‌نفع مشتری و انجام دادن اقدامات عقلایی به هدف احراز هویت این چنین اشخاص از طریق اطلاعات ذیل:
۱- برای اشخاص حقوقی:

○ هویت اشخاص حقیقی (اگر وجود داشته باشد زیرا روابط مالکیت می‌تواند آنقدر گسترده و متنوع باشد که هیچ شخص حقیقی (چه به تنهایی و چه به صورت جمعی) جهت کنترل شخص یا ترتیبات حقوقی از طریق مالکیت وجود نداشته باشد) کسی که به طور نهایی یک رابطه مالکیت کنترل‌کننده د رخصوص شخص حقوقی دارد و

○ به اندازه‌ای که شک در خصوص بند (۱/۱) وجود داشته باشد بدین صورت که آیا اشخاص با کنترل‌کننده رابطه مالکیت صاحبان منفعت هستند یا در جایی که هیچ شخصی طبیعی از طریق روابط مالکیت اعمال کنترل نمی‌کند شناسایی کردن شخص حقیقی (اگر موجود باشد) که کنترل شخص یا ترتیب حقوقی را از طریق وسایل دیگر انجام می‌دهند.

○ در جایی که هیچ شخص حقیقی مبتنی بر دو بند فوق (۱/۱ و ۱/۲) قابل شناسایی نیست مؤسسات مالی می‌بایست شناسایی کنند و اقدامات عقلایی به هدف احراز هویت شخص حقیقی مربوطه که جایگاه مقام ارشد مدیریتی را در اختیار دارد (اداره می‌کند) انجام دهد.

۲- برای ترتیبات حقوقی:

○ تراست‌ها - هویت واقف (واگذار کننده) یا تراستی‌ها، سرپرستان (حامیان) (اگر باشد) ذی‌نفعان یا گروه ذی‌نفعان و هر شخص حقیقی دیگری کمتر مؤثر

نهایی را بر تراست (شامل زنجیره‌ای از کنترل یا مالکیت)؛ انجام می‌دهد

○ انواع دیگر ترتیبات حقوقی - هویت اشخاص در جایگاه‌های معدل یا مشابه. در جایی که مشتری یا مالک منافع کنترل شده یک شرکت ذکر شده در بورس

اوراق بهادار و افشاء کردن الزاماتی (خواه به وسیله قواعد بورس اوراق بهادار یا از طریق وسایل اجرایی یا قانون) که ملزم به الزاماتی در خصوص اطمینان یافتن از شفافیت کافی در خصوص مالکیت مالی یا یک چنین شرکتی با اکثریت مالکیت شرکت تابعه، آن دیگر لازم نیست که تشخیص دهد و هویت هر از سهامداران یا مالک مالی چنین شرکتی را احراز کند.

اطلاعات هویتی مرتبط ممکن است از یک ثبت نام عمومی از مشتریان یا از دیگر منابع قابل اعتماد به دست بیاید.

ث: شناسایی کامل مشتری در خصوص ذی‌نفعان خط و مشی بیمه عمر

۶. در خصوص بیمه عمر و سایر بیمه‌های مربوط به سرمایه، نهادهای مالی می‌بایست علاوه بر اینکه به اقدامات شناسایی کامل مشتری در خصوص مشتری و مالک ذی‌نفع، ملزم شده‌اند اقدامات شناسایی مشتری در خصوص ذی‌نفعان بیمه عمر و دیگر سیاست‌های بیمه مربوط به سرمایه، ذیل را به محض اینکه ذی‌نفعان شناخته و تعیین می‌شوند انجام دهند:

الف: در خصوص ذی‌نفعانی که خصوصاً به نام اشخاص حقیقی و حقوقی یا ترتیبات حقوق شناسایی می‌شوند نام شخص آورده شود

ب: در خصوص ذی‌نفعانی که بنابر ویژگی‌ها یا دسته (برای مثال همسر یا فرزند در زمانی که مسئله بیمه اتفاق می‌افتد) یا به وسیله دیگر ابزارها (برای مثال تحت اراده) - به دست آوردن اطلاعات کافی مربوط به ذی‌نفع به هدف راضی کردن مؤسسه مالی که قادر خواهد بود که هویت ذی‌نفع را در زمان پرداخت.

اطلاعات جمع‌آوری شده مبتنی بر بند (الف) و یا بند (ب) می‌بایست ثبت شود و مطابق با مقررات پیشنهاد شماره ۱۱ نگاهداری شود.

۷. برای هر دو مورد که مربوط می‌شود به شماره ۶ بخش (الف) و (ب) در فوق، احراز کردن هویت ذی‌نفعان می‌بایست در زمان پرداخت اتفاق بیفتد.

۸. منفعت از سیاست بیمه عمر می‌بایست در زمان عنصر مربوطه ریسک به وسیله مؤسسه مالی در تعیین کردن اینکه آیا اقدامات شناسایی کامل مشتری به نحو تکامل یافته (شدیدتر شده) اجراشدنی است یا خیر؟ می‌بایست شامل شود. اگر مؤسسه مالی تعیین کند که یک ذی‌نفع که یک شخص حقوقی یا یک ترتیب حقوقی است، یک

ریسک شدیدتر را نشان می‌دهد، سپس اقدامات شناسایی کامل مشتری تکامل یافته (شدت یافته) می‌بایست شامل اقدامات معقولانه جهت شناسایی و احراز کردن هویت مالک مالی ذی‌نفع در زمان پراخت شود.

۹. در جایی که یک مؤسسه مالی توانمند به تبعیت از پاراگراف ۶ تا ۸ مذکور در فوق نیست، آن می‌بایست ایجاد یک خبر معامله مشکوک را مورد توجه قرار دهد

ج: اعتماد به شناسایی و احراز شخصیتی که تا قبلاً انجام شده است

۱۰. شناسایی کامل مشتری که در پیشنهاد شماره ۱۰ بیان شده است بدین معنا نیست که مؤسسات مالی باید به سرعت شناسایی و تأیید هویت هر مشتری را در هر زمان که یک مشتری یک معامله انجام داد را انجام دهد. یک مؤسسه شایستگی دارد که بر شناسایی و گامهای احراز کردن را که تا حال حاضر انجام شده است اعتماد کند مگر اینکه آن در باره صحت آن اطلاعات شک داشته باشد. مثال‌های شرایطی که ممکن است یک مؤسسه را به داشتن چنین شک‌هایی دچار می‌کند می‌تواند در جایی باشد که یک شک در خصوص پولشویی مربوط به مشتری موجود است یا در جایی باشد که تغییرات مادی در مسیر حساب مشتری انجام شده است که با پروفایل شغلی مشتری هماهنگی ندارد.

ح: زمان احراز (تصدیق) (هویت)

۱۱. نمونه‌هایی از انواع اوضاع و احوال و شرایط (اضاف بر آن که در فوق در خصوص ذی‌نفعان سیاست‌های بیمه عمر اشاره شد) در جایی که مجاز خواهد بود اینکه احراز کردن (هویت) پس از برقرارسازی روابط کاری تکمیل شود، - چراکه این ضروری است که رفتار معمولی تجاری (کاری، حرفه‌ای) مختل نشود - مشتمل است بر: تجارتی که رودررو (حضوراً) نباشد

معاملات اوراق بهادار. در خصوص صنعت اوراق بهادار، شرکت‌ها و واسطه‌ها ممکن است که لازم باشد معاملات را به سرعت مطابق با شرایط بازار در زمانی که مشتری با آنها قرارداد منعقد می‌کند، انجام دهند و انجام معاملات ممکن است قبل از اینکه احراز هویت تکمیل شود الزامی باشد.

۱۲. مؤسسات مالی همچنین باید که فرآیند مدیریت ریسک را با توجه به شرایطی که در آن یک مشتری ممکن است روابط تجاری را قبل از احراز کردن (هویت) مورد

استفاده قرار دهد، اتخاذ کند.

این فرآیندها می‌بایست مشتمل بر یک مجموعه از اقدامات، از جمله محدود کردن تعداد، انواع و یا مقدار معاملاتی که می‌تواند انجام شود، و پایش کردن معاملات پیچیده یا حجیم که خارج از قواعد و مقیاس‌های پیش‌بینی شده برای آن نوع از روابط (تجاری) انجام می‌شود، باشد.

ج: مشتریان موجود

۱۳. مؤسسات مالی می‌بایست ملزم به اجرای اقدامات شناسایی کامل مشتری نسبت به مشتریان موجود^۱ مبتنی بر مادیت (ماهیت) و خطر (ریسک) و انجام دادن شناسایی کامل مبتنی بر چنین روابط موجود در زمان متناسب، با امعان نظر بدینکه آیا و در چه زمانی اقدامات شناسایی کامل مشتری قبلاً انجام شده و داده‌های کافی به دست آمده است.

د: رویکرد مبتنی بر ریسک

۱۴. نمونه‌های در ذیل عناصر اجباری استانداردهای FATF نیست و فقط مشتمل بر راهنمایی است. نمونه‌ها برای اینکه جامع و منسجم باشند در نظر گرفته نشده‌اند، و اگر چه آنها برای اینکه شاخص‌های مفیدی باشند ملاحظه شده اند اما آنها مربوط به هم شرایط نیستند.

ذ: ریسک‌های شدیدتر

۱۵. اوضاع و احوال و شرایط در جایی که ریسک (خطر) پولشویی و تأمین مالی تروریسم شدیدتر اس موجود است اقدامات شناسایی کامل تکامل یافته (تشدید شده) می‌بایست انجام شود. در زمانی که ارزیابی کردن خطرات (ریسک‌های) پولشویی و تأمین مالی تروریست مرتبط با انواع مشتری، کشورها یا مناطق جغرافیایی و محصولات خدمات، معاملات یا مجاری دریافت کالای خاص، مثال‌هایی از شرایطی به طور بالقوه ریسک شدیدتر (اضافه بر مواردی که در پیشنهادات ۱۲ تا ۱۶ بیان می‌شود) مشتمل بر موارد ذیل می‌شوند:

الف: فاکتورهای خطر (ریسک) مشتری:

▪ روابط تجاری در اوضاع و احوال شرایط غیر معمولی (برای مثال فاصله جغرافیایی

۱. مشتریان موجود در تاریخی که مقررات داخلی به اجرا در می‌آیند.

- غیر قابل توضیح قابل ملاحظه (غیر قابل توجیه مهم) بین مؤسسه مالی و مشتری)
- مشتریانی غیر ساکن (غیر مقیم)
 - اشخاص یا ترتیبات حقوقی که حاملین اموال با وسایل نقلیه شخصی هستند
 - شرکت‌هایی که سهامداران یا سهام خود را در فرم حامل دارند. (سهام بی نام دارند)
 - کارها و حرفه‌هایی که به شدت پول نقد (مصرف کنند) هستند
 - ساختار مالکیت شرکت با توجه به ماهیت کسب‌وکار شرکت غیر معمول یا بسیار پیچیده به نظر می‌رسد.
- ب: فاکتور ریسک (خطر) جغرافیایی یا کشور:
- کشورهایی که توسط منابع موثق از جمله ارزیابی متقابل یا گزارش‌ها ارزیابی دقیق و یا گزارش‌های دنبال شده، به عنوان عدم سیستم‌های AML / CFT مناسب شناسایی شده‌اند.
 - کشورهایی که از طریق منابع معتبر به عنوان داشتن سطح قابل توجهی (با اهمیتی) از فساد یا دیگر فعالیت‌های کیفری شناخته شده‌اند.
 - کشورها یا مناطق جغرافیایی که به عنوان مهیا کردن اموال یا حمایت کردن فعالیت تروریستی یا آن جایی که فعالیت کردن سازمان‌های تروریستی در کشورشان تعیین شده است شناخته شده‌اند.
- ت: فاکتورهای ریسک (خطر) محصول، خدمت، معاملات یا مجاری دریافت کالا:
- بانکداری خصوصی
 - معاملات ناشناس (بی نام) (که ممکن است شامل پول نقدی شود).
 - معاملات تجاری و معاملات غیر روبه رو (غیر حضوری)
 - پرداخت دریافت شده از اشخاص ثالث ناشناخته یا غیر مرتبط
- ر: ریسک ضعیف‌تر
۱۶. اوضاع و احوال و شرایط موجود است که در آن خطر (ریسک) پولشویی یا تأمین مالی تروریسم ممکن است ضعیف‌تر باشد. در چنین اوضاع و احوال و شرایطی و باتوجه بدینکه یک ارزیابی خطر (ریسک) مناسبی به وسیله کشور یا به وسیله مؤسسه مالی موجود بوده است این می‌تواند برای یک کشوری عاقلانه باشد که به مؤسسات مالی خود اجازه دهد تا اقدامات شناسایی کامل مشتری به وصرت ساده انجام شود.

۱۷. در زمانی که خطر (ریسک) پولشویی و تأمین مالی تروریسم مرتبط با انواع مشتری، کشورها یا مناطق جغرافیایی و محصولات، خدمات، معاملات یا مجاری تحویل کالا، مثال‌هایی برای شرایط خطر (ریسک) پتانسیل (بالقوگی) ضعیف‌تر ریسک است شامل موارد ذیل می‌باشد:

الف: فاکتورهای ریک مشتری:

- مؤسسات مالی و اشخاص و حرفه‌های غیرمالی معین در جایی که آنها موضوع الزامات درخصوص مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریست مطابق با پیشنهادات FATF بوده‌اند و به صورت مؤثری این الزامات اجرا شده و مطابق با پیشنهاداتی که تناسب داشتن این الزامات را تأیید می‌کند، به صورت مؤثری نظارت و پایش انجام شده است.
 - شرکت‌های عمومی (دولتی) پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار و موضوع افشای الزامات (خواه به وسیله قواعد بورس اوراق بهادار یا از طریق قانون یا وسایل اجرایی) که ملزم به انجام الزامات جهت اطمینان بخشیدن به شفافیت کافی روابط مالی هستند.
 - ادارات یا مؤسسات عمومی (دولتی)
- ب: فاکتورهای ریسک (خطر) محصول، خدمت، معامله یا مجاری تحویل کالا
- سیاست‌های بیمه عمر در جایی که حق بیمه پایین است (به عنوان مثال، حق بیمه سالانه کمتر از ۱۰۰۰ USD / EUR و یا یک حق بیمه به تنهایی کمتر از ۲ USD / EUR، ۵۰۰).
 - سیاست‌های بیمه در خصوص برنامه‌های بازنشستگی مشروط بدینکه انصراف زود هنگام وجود نداشته باشد و سیاست بیمه نتواند به عنوان وثیقه مورد استفاده قرار بگیرد.
 - یک شخص - کهولت (زمین‌گیری) یا طرح مشابه که مزایای بازنشستگی را برای کارمندان فراهم می‌کند در جایی که سهام‌ها (مشارکت‌ها) از طریق حصول از دستمزدها ایجاد می‌شود و قواعد این طرح اجازه واگذاری منافع یک عضو تحت طرح مذکور را نمی‌دهد.
 - خدمات یا محصولات مالی که ارائه خدمات به طور مضیق و محدود به انواع

خاصی از مشتریان را فراهم می‌کند، تا اینکه دسترسی به اهداف شمول مالی افزایش پیدا کند.

ت: فاکتورهای ریسک (خطر) کشور

- کشورهایی که به وسیله منابع موثق از جمله سنجش دوجانبه یا گزارش‌های ارزیابی دقیق، به عنوان داشتن نظام‌های ALM/CFT مؤثر شناخته شوند
- کشورهایی که به وسیله منابع موثق به عنوان داشتن یک سطح پایین فساد یا دیگر فعالیت مجرمانه شناخته شده‌اند.

در انجام دادن ارزیابی یک ریسک، کشورها یا مؤسسات مالی - در زمان مناسب - همچنین می‌توانند امکان تغییرات در خطر (ریسک) در بین رژیم‌ها یا مناطق متفاوت در یک کشور را مورد توجه قرار دهند.

۱۸. داشتن ریسک ضعیف‌تر پولشویی و تأمین مالی تروریسم به جهت اهداف احراز و شناسایی (هویت) به صورت عادی بدین معنی نیست که مشتری در همه انواع اقدامات شناسایی کامل مشتری به خصوص در مورد معاملات پویش جاری بایک ریسک ضعیف‌تر است.

ز: متغیرهای ریسک (خطر)

۱۹. در زمان ارزیابی کردن ریسک‌های (خطرهای) تأمین مالی تروریسم و پولشویی مربوط به انواع مشتری‌ها، کشورها یا مناطق جغرافیایی و محصولات، خدمات معاملات خاص یا ریسک مجاری تحویل کالا، یک مؤسسه حقوق می‌بایست متغیرات ریسک (خطر) مرتبط با این مجموعه ریسک (خطر) امعان نظر قرار دهد. این متغیرها خواه به تنهایی خواه ترکیبی ممکن است پوتانسیل (بالقوگی) ریسک ظاهر شده را کاهش یا افزایش دهد سپس تأثیر گذار بر سطح مناسب اقدامات شناسایی کامل مشتری باشد. نمونه‌هایی از این متغیرها مشتمل است بر:

- هدف یک حساب یا رابطه (کاری)
- سطح اموال که به وسیله یک مشتری انباشته می‌شود یا اندازه معاملات انجام شده.
- قاعده مندی (منظم بودن) یا زمان‌های روابط تجاری (کاری)

ژ: اقدامات شناسایی کامل مشتری تکامل یافته (مشده)

۲۰. مؤسسات مالی می‌بایست تا آنجا که امکان عقلی داشته باشد پیش زمینه و اهداف همه معاملات بزرگ غیرعادی، پیچیده و همه‌الگوهای غیر عادی معاملاتی که اهداف قانونی یا اقتصادی ظاهری ندارند، بررسی نمایند در جایی که ریسک‌ها (خطرات) پولشویی یا تأمین مالی تروریسم شدیدتر است مؤسسات مالی می‌بایست ملزم شوند که اقدامات شناسایی کامل مشتری تکامل یافته (مشده) را مطابق با ریسک‌ها (خطرات) شناخته شده انجام دهند. به خصوص آنها در جه و ماهیت پایش کردن روابط کاری (تجاری) را به خاطر اینکه آیا این معاملات یا فعالیت‌ها، غیر معمولی یا مشکوک به نظر می‌رسند یا خیر، می‌بایست تشدید کنند. نمونه‌های اقدامات شناسایی کامل مشتری تکامل یافته (مشده) که می‌تواند در باره روابط کاری ریسک شدیدتر انجام شود عبارتند از:

- به دست آوردن اطلاعات تکمیلی در خصوص مشتری (برای مثال حرفه، حجم دارایی، معلوماتی که ازدیتابیس عمومی اینترنت و غیره) و به طور مرتب به روز رسانی اطلاعات شناسایی مشتری و ذی‌نفع.
- به دست آوردن اطلاعات تکمیلی ماهیت قصدشده روابط تجاری.
- اطلاعات تکمیلی در خصوص منابع دارایی یا منابع ثروت مشتری.
- به دست آوردن تصویب (اسانامه) مدیر ارشد در خصوص شروع کردن یا ادامه دان روابط تجاری.
- انجام دادن پایش کردن تکامل یافته (مشده) روابط تجاری به وسیله افزایش دادن تعداد و زمان کنترل‌هایی که اجرا می‌شود و انتخاب کردن الگوهای معاملاتی که به بررسی کردن بیشتری نیاز دارد.
- الزام کردن نخستین پرداخت که خارج از یک حساب به نام مشتری با یک بانکی با موضوع استانداردهای شناسایی کامل مشتری مشابه، انجام می‌شود

س: اقدامات شناسایی کامل مشتری ساده شده (مخفیه)

۲۱. در جایی که خطرات (ریسک) پولشویی و تأمین مالی تروریسم ضعیف‌تر است به مؤسسات مالی می‌توان اجازه داده شود که اقدامات شناسایی کامل مشتری ساده شده را در پیش بگیرند (البته) می‌بایست به ماهیت ریسک (خطر) ضعیف‌تر امعان

نظر داشته باشند. اقدامات ساده شده (مخففه) می‌بایست با فاکتورهای ریسک ضعیف‌تر مطابقت داشته باشد (برای مثال اقدامات مخففه ساده شده) می‌توانند تنها مرتبط با اقدامات پذیرش مشتری یا جوانب پایش کردن جاری باشد) نمونه‌های اقدامات ممکن عبارتند از:

- بعد برقراری ارتباط کاری (تجاری) تأیید کردن هویت مشتری و مالک منافع (ذی‌نفع) (انجام شود)
- کاهش دادن تعداد برورزرسانی شناسایی مشتری
- کاهش دادن درجه پایش کردن مستمر و مراقبت کردن معاملات.
- جمع‌آوری نکرد اطلاعات خاص یا عدم انجام دادن اقدامات خاص به جهت دانستن (بررسی کردن) هدف و هویت قصد شده روابط کاری (حرفه‌ای)، اما هدف و ماهیت از نوع معاملات یا رابطه تجاری برقرار شده، برداشت می‌شود.
- اقدامات شناسایی کامل مشتری ساده شده (مخففه) در زمانی که یک ظن به پولشویی یا تأمین مالی تروریسم وجود دارد یا در جایی که سناریوهای خطر شدیدتر به نحو خاص اعمال می‌شود، قابل پذیرش نیست.

ش: سقف‌ها

۲۲. سقف تعیین شده جهت معاملات اتفاقی در پیشنهاد شماره ۱۰، USD/EUR 15,000. یظظ معاملات مالی بیش از سقف تعیین شده شرایطی را در بر می‌گیرد که معامله کردن در چندین عملیاتی که ظاهرأ با هم مرتبط هستند.

ص: مراقبت کامل مستمر (جاری)

مؤسسات مالی می‌بایست ملزم شوند ه استناد، داده‌ها، یا اطلاعات جمع‌آوری شده از طریق فرآیند شناسایی کامل مشتری به روز رسانی می‌شوند و با انجام بررسی‌های سوابق موجود به خصوص در باره مجموعه مشتری‌های بار ریسک شدیدتر مرتبط است.

خ) نگاه‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۲ (اشخاص در معرض ریسک (خطر) سیاسی)

مؤسسات مالی می‌بایست اقدامات معقولانه در جهت تعیین کردن اینکه آیا ذی‌نفعان از سیاست (خط و مشی) بیمه عمر و/یا - در جایی که لازم است - مالک مالی منفعت (ذی‌نفع واقعی) از اشخاص در معرض ریسک سیاسی هستند یا خیر. این مسئله

می‌بایست در آخرین زمانی که پرداخت می‌شود اتفاق بیفتد. در جایی که ریسک‌های (خطرهای) باریسک شدیدتر شناخته شده است، اضافه بر انجام اقدامات شناسایی کامل مشتری به صورت عادی، مؤسسات مالی می‌بایست ملزم شوند که:

الف: قبل از پرداخت فرآیند ساینست (نظام) بیمه مدیر ارشدرا آگاه کنند،

ب: در زمان رابطه کاری (تجاری) با انجام‌دهنده سیاست بیمه می‌بایست بررسی (موشکافی) تکامل یافته (مشده) را انجام دهند و خبر دادن یک معامله مشکوک را مورد توجه قرار دهد.

د) نگاه‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۳ (کارگذاری بانکی)

روابط مشابهی که مؤسسات مالی باید معیارهای (a) تا (e) را اعمال کنند، شامل مواردی هستند که برای معاملات اوراق بهادار یا انتقال وجوه، برای مؤسسه مالی بین‌المللی به عنوان مدیر یا مشتری خود ایجاد شده است.

اصطلاح payable-through accounts به حساب‌های واسطه‌ای که به صورت مستقیم توسط شخص ثالث برای انجام معاملات از جانب خودشان، اشاره دارد.

ذ) نگاه‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۴ (خدمات انتقال پول یا ارزش)

کشورها ملزم نیستند که یک سیستم ثبت نام کردن یا جواز دادن مجزا را ایجاد کنند با توجه بدینکه اشخاص حقیقی یا حقوقی تا حال حاضر به عنوان مؤسسه مالی (همانطور که به وسیله پیشنهادهای FATF تعریف شده بود) در آن کشور مجوز داشته یا ثبت نام کرده بودند که مبتنی بر همین مجوزها یا ثبت نام‌ها به انجام دادن خدمات انتقال ارزش یا مال و چیزی که تا به حال موضوع دامنه کامل الزامات مناسب در پیشنهادات FATF بوده مجاز شناخته می‌شوند.

ر) نگاه‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۶ (نقل و انتقال الکترونیکی وجوه)

الف: هدف

۱. پیشنهاد شماره ۱۶ با هدف (موضوع) به هدف پیشگیری کردن تروریست‌ها و دیگر

مجرمین از داشتن دسترسی بدون وقید و بند به نقل و انتقال الترونیکی وجوه جهت انتقال و جابه جای یاموالشان و جهت کشف کردن چنین سوء استفاده‌ها زمانی که آن اتفاق می‌افتد. خصوصاً، آن کمک می‌کند که این اطمینان حاصل شود که اطلاعات پایه‌ای در خصوص مؤسس (فرستنده وجوه) و ذی‌نفع (دریافت‌کننده وجوه) نقل و انتقال الکترونیکی وجوه فوراً در دسترس باشد:

الف: جهت اختصاص دادن به مراجع تعقیبی و اجرای قانونی به کمک کردن به آنها در کشف کردن، تحقیق کردن و تعقیب کردن تروریست‌ها یا دیگر مجرمین و ردیابی اموالشان؛

ب: به واحد اطلاعات مالی جهت تحلیل کردن فعالیت غیر معمول و مشکوک و انتشار دادن آن در موارد ضروری؛

ت: مؤسسات مالی ذی‌نفع، واسط و سفارش‌دهنده جهت تسهیل کردن شناسایی و خبر دادن معاملات مشکوک و اجرا کردن الزامات در خصوص توقیف کردن کلی اموال و تبعیت از ممانعت کردن انجام معاملات با اشخاص و نهادهای تعیین شده (به عنوان تروریست) همانطور که در تعهدات در قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت سازمان ملل همانند قطعنامه ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) و قطعنامه‌های متعاقب آن و قطعنامه ۱۳۷۳ (۲۰۰۱) مربوط به پیشگیری کردن و سرکوب تروریست و تأمین مالی تروریست، بیان شده است.

۲. جهت رسیدن به این اهداف، کشورها می‌بایست تمکن جهت ردیابی همه نقل و انتقالات وجوه را داشته باشند.

جهت اینکه تهدید بالقوه تأمین مالی تروریست با نقل و انتقال کوچک وجوه (باکمترین نقل و انتقال وجوه) آشکار شود کشورها می‌بایست سقف (مقرر) را با توجه به ریسک (خطر) انجام محرمانگی معاملات و اهمیت مشارکت مالی کاهش دهند. هدف FATF این نیست که استانداردهای سخت را یا تخصیص دادن یک فرآیند عملیاتی واحد که تأثیر منفی بر سیستم پرداخت بگذارد را تحمیل کند.

ب: محدوده (دامنه)

۳. پیشنهاد شماره ۱۶ نسبت به نقل و انتقال وجه برون مرزی و نقل و انتقال وجه داخلی مشتمل بر پرداخته سریالی و پرداخت پوشیده، اجرا می‌شود.

۴. قصد پیشهاد شماره ۱۶ این نیست که انواع پرداخت‌های ذیل را در برگیرد:
الف: هر نقل و انتقال وجوه که از یک معامله انجام شده با یک debit یا credit یا prepaid کارت جهت خرید کالاها یا خدمات تا زمانی که کارت اعتباری، بدهی یا کارت پیش پرداخت (debit یا credit یا prepaid) با همه انتقالات ناشی از معامله همراه باشد.

با این وجود وقتی که یک debit یا credit یا prepaid کارت به عنوان یک سیستم پرداخت به قصد انتقال شخص به شخص به مورد استفاده قرار گیرد معامله مزبور توسط پیشنهاد شماره ۱۶ در برگرفته می‌شود و اطلاعات مهم (ضروری) می‌بایست در پیام (که باید فرستاده شود) در برگرفته شود.

ب: انتقال‌های و پرداخت‌های مؤسسه مالی به مؤسسه مالی و در جایی که هر دو شخص فرستنده و شخص ذی‌نفع (دریافت کننده) مؤسسه مالی هستند و به نمایندگی از یکدیگر فعالیت می‌کنند.

۵. کشورها ممکن است سقف مقرر حداقلی را برای نقل و انتقال وجوه به صورت برون مرزی (بدون بالاتر از ۱۰۰۰ یورو / دلار) را تعیین کنند که الزامات ذیل باید اعمال شود:

الف: کشورها باید مطمئن شوند که مؤسسات مالی با چنین انتقالاتی در برگرفته می‌شود: ۱. نام شخص انتقال‌دهنده، ۲. نام شخص ذی‌نفع و ۳. یک شماره حساب برای هر فرد یا یک شماره ارجاع معامله انحصاری.

این چنین اطلاعات نباید جهت صحت سنجی بررسی شود مگر اینکه یک ظن به پولشویی یا تأمین مالی تروریسم در چنین موردی، وجود داشته باشد (در این صورت) مؤسسه مالی می‌بایست اطلاعات مربوط به مشتری خود را احراز کند.

ب: کشورها ممکن است، با این وجود، ورودی نقل و انتقال وجوه برون مرزی کمتر از سقف مقرر را مشتمل بر الزامات و صحت اطلاعات انتقال‌دهنده بدانند.

پ: **نقل و انتقال (وجوه) صلاحیت‌دار برون مرزی**

۶. اطلاعات همراه با کلیه انتقال‌های واجد شرایط باید همیشه شامل موارد زیر باشد:

الف: نام فرستنده* وجوه؛

ب: شماره حساب فرستنده در جایی که جهت فرآینده معامله به کار رفته است؛

پ: آدرس فرستنده، یا شماره هویت ملی، یا شماره شناسایی مشتری، یا تاریخ و محل تولد؛

ت: نام ذی‌نفع؛

ث: شماره حساب ذی‌نفع در جایی که چنین حسابی جهت فرآیند معامله استفاده می‌شود. ۷. در صورت فقدان یک حساب، یک شماره ارجاع معامله منحصر می‌بایست می‌بایست که (امکان) ردیابی معامله را اجازه دهد (فراهم کند)

۸. در جایی که نقل و انتقال الکترونیکی وجوه برون مرزی از یک شخص انتقال‌دهنده به صورت جمعی در یک بسته فایل برای انتقال به در یافته‌کننده (است) آنها ممکن است از الزامات پراگراف ۶ در خصوص اطلاعات انتقال‌دهنده معاف باشند، مشروط بدانکه آنها شماره حساب انتقال‌دهنده یا شماره ارجاع معامله منحصر به فرد (که در پراگراف ۷ بالا توصیف شد) و را دربرگیرند و دسته فایل که شمال الزامات و اطلاعات انتقال‌دهنده به صورت دقیق و همه اطلاعات ذی‌نفع - که که به طور کامل قابل ردیابی در کشور ذی‌نفع است را شامل شود.

ت: نقل و انتقال وجوه الکترونیکی داخلی

۹. اطلاعات همراه انتقال الکترونیکی می‌بایست شامل اطلاعات انتقال‌دهنده که برای انتقالات الکترونیکی برون مرزی بیان شد، شود مگر اینکه از طریق دیگر این اطلاعات می‌تواند در دسترس مؤسسه مالی ذی‌نفع و مراجع ذی‌صلاح، قرار گیرد در این مورد اخیر مؤسسه مالی سفارش‌دهنده نیاز است که تنها شماره حساب و یک شماره ارجاع معامله انحصاری را دربرگیرند مشروط بدینکه این شماره یا شناساگر به معامله اجازه خواهد داد (این امکان را حاصل خود کرد) که انتقال‌دهنده (وجوه) یا ذی‌نفع (گیرنده) (وجوه) دو باهر مورد ردیابی قرار بگیرند.

۱۰. اطلاعات می‌بایست به وسیله مؤسسات مالی سفارش‌دهنده در سه روز کاری خواه از مؤسسه مالی ذی‌نفع یا خواه از مراجع ذی‌صلاح دریافت درخواست باشد، در دسترس قرار گرفته شود. مراجع مجری قانون می‌بایست به الزام کردن فوری حواصل از این اطلاعات، توانمند باشند.

ث: مسئولیت‌های مؤسسات مالی سفارش‌دهنده واسطه‌ای و ذی‌نفع

مؤسسه مالی سفارش‌دهنده

۱۱. مؤسسه مالی سفارش‌دهنده می‌بایست اطمینان حاصل کند که آن نقل و انتقالات (وجوه) به صورت الکترونیکی اطلاعات دقیق و الزامی انتقال‌دهنده و اطلاعات الزامی ذی‌نفع را در بردارد.

۱۲. مؤسسات مالی سفارش‌دهنده می‌بایست اطمینان حاصل کنند که نقل و انتقال الکترونیکی وجوه به صورت برون مرزی هر شخص کمتر از سقف مقرر متناسب، نام انتقال‌دهنده و نام ذی‌نفع (گیرنده) و یک نام حساب برای هر (شخص) یا یک شماره ارجاع معامله انحصاری را در بردارد.

۱۳. مؤسسات مالی سفارش‌دهنده می‌بایست اطمینان حاصل کنند که همه اطلاعات جمع‌آوری شده انتقال‌دهنده و ذی‌نفع (دریافت‌کننده) مطابق با پیشنهاد شماره ۱۱ نگهداری می‌شود.

۱۴. مؤسسات مالی سفارش‌دهنده می‌بایست انجام دادن نقل و انتقال وجه به صورت الکترونیکی را در صورتی که مطابق با الزامات اختصاص داده شده در فوق نباشد، اجازه ندهد.

۱ - مؤسسه مالی واسطه‌ای

۱۵. در خصوص نقل و انتقال وجوه به صورت الکترونیکی برون مرزی، مؤسسات مالی پردازش‌کننده یک رکن ضروری چنین نقل و انتقال الکترونیکی وجوه می‌بایست مطمئن شود که همه اطلاعات انتقال‌دهندگان و ذی‌نفعان به همراه (درضمن) یک انتقال مالی با آن باقی بماند.

۱۶. در جایی که محدودیت‌های تکنیکی، اطلاعات انتقال‌دهنده یا ذی‌نفع (دریافت‌کننده) همراه با (دخیل در) یک انتقال الکترونیکی برون مرزی از باقی نگذاشتن با یک انتقال الکترونیکی داخلی باز می‌دارد، یک سابقه می‌بایست حد اقل برای ۵ سال توسط مؤسسه واسطه‌گر دریافت کنند همه اطلاعات دریافتی از مؤسسه مالی سفارش‌دهنده یا دیگر مؤسسات مالی واسطه‌گر، نگهداری شود

۱۷. یک مؤسسه مالی واسطه‌ای می‌بایست اقدامات عقلایی را جهت شناسایی انتقالات الکترونیکی برون مرزی که اطلاعات الزامی انتقال‌دهنده یا اطلاعات الزامی

ذی‌نفع (دریافت‌کننده) را فاقد می‌باشند، اتخاذ نماید. چنین اقداماتی می‌بایست با پردازش (فرآیند) straight-through بیزرط هماهنگ باشد.

۱۸. یک مؤسسه مالی واسطه‌ای می‌بایست سیاست‌های مبتنی بر ریسک و فرآیندهای مؤثری جهت تعیین کردن: ۱. زمان اجراکردن، نپذیرفتن یا تعلیق کردن یک انتقال الکترونیکی فاقد اطلاعات انتقال‌دهنده و ذی‌نفع (دریافت‌کننده) و ۲. اقدام بعدی مناسب، داشته باشد.

۲- مؤسسات مالی ذی‌نفع (دریافت‌کننده وجوه)

۱۹. یک مؤسسه مالی ذی‌نفع (دریافت‌کننده وجوه) می‌بایست اقدامات عقلایی را جهت شناسایی انتقالات الکترونیکی برون مرزی که اطلاعات الزامی انتقال‌دهنده یا اطلاعات الزامی ذی‌نفع (دریافت‌کننده) را فاقد می‌باشند، اتخاذ نماید. چنین اقداماتی ممکن است که شامل - نظارت بعد از مرآوده یا در جریان مرآوده، درجایی که ممکن است، شامل شود.

۲۰. جهت صلاحیت دار بودن انتقال الکترونیکی (وجوه) یک مؤسسه مالی ذی‌نفع (دریافت‌کننده وجوه) می‌بایست هویت ذی‌نفع را اگر هویت قبلاً احراز نشده بود، احراز کند و این اطلاعات مطابق با پیشنهاد شماره ۱۱ مطابقت داشته باشد

۲۱. یک مؤسسه مالی ذی‌نفع (دریافت‌کننده وجوه) می‌بایست سیاست‌های مبتنی بر ریسک و فرآیندهای مؤثری جهت تعیین کردن: ۱. زمان اجراکردن، نپذیرفتن یا تعلیق کردن یک انتقال الکترونیکی فاقد اطلاعات انتقال‌دهنده و ذی‌نفع (دریافت‌کننده) و ۲. اقدام بعدی مناسب، داشته باشد.

ج: انجام‌دهندگان (آپاراتورها) خدمات انتقال ارزش یا پول

۲۲. مهیاکنندگان خدمت انتقال ارزش یا پول می‌بایست به انطباق داشتن با الزامات پیشنهاد شماره ۱۶ در کشورهای که آنها مستقیماً یا از طریق نمایندگانشان (عاملان‌شان) فعالیت می‌کنند، ملزم شوند. در مورد مهیاکنندگان خدمت انتقال ارزش یا پول که هر دو، سفارشدندگان و ذی‌نفع (دریافت‌کنندگان) طرف انتقال الکترونیکی (وجوه)، را کنترل می‌کنند (مدیریت می‌کنند)، مهیاکنندگان خدمت انتقال ارزش یا پول:

الف: می‌بایست همه اطلاعات از هر دو طرف سفارش‌دهنده و ذی‌نفع مورد امعان نظر قرار دهند بخاطر اینکه تعیین نمایند که آیا یک گزارش معامله مشکوک،

تشکیل شود یا خیر؛

ب: می‌بایست یک گزارش معامله مشکوک در هر کشوری که به وسیله انتقال الکترونیکی مشکوک متأثر شده باشد، انجام شود و اطلاعات معامله مربوطه را در دسترس واحد اطلاعات مالی قرار دهند.

ز) نگاهشته تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۷ (اتکاء به اعتماد به) اقدامات اشخاص ثالث

۱. این پیشنهاد به صورت برون سپاری، یا روابط از نوع نمایندگی (وساطت) اجرا نمی‌نماید. در خصوص اعتماد به سناریو یک شخص ثالث، شخص ثالث می‌بایست موضوع شناسایی کامل مشتری و الزامات ثبت و ضبط مبتنی بر پیشنهادات شماره ۱۰ و ۱۱ واقع شود و مورد انضمام، نظارت یا پایش قرار گیرد. شخص ثالث معمولاً یک رابطه تجاری (کاری) موجود با مشتری که مستقل از رابطه‌ای که شکل گرفته به وسیله مشتری با مؤسسه مالی اعتمادکننده (اتکاکننده) می‌باشد و فرآیندهای خودش جهت انجام اقدامات شناسایی کامل مشتری را دارد. این می‌تواند متعارض با سناریو نمایندگی / برون سپاری باشد، در برون سپاری نهاد اقدامات شناسایی کامل مشتری را به نمایندگی مؤسسه مالی وکالت‌دهنده هماهنگ با فرآیندها و موضوع انجام می‌شود و موضوع کنترل مؤسسه مالی واگذارکننده مؤثر بر اجرای این فرآیندها به وسیله نهاد خارجی است.

۲. در خصوص اهداف پیشنهاد شماره ۱۷، عبارت the term relevant competent authorities (مراجع ذی صلاحه مربوطه) بدین معنی است که ۱. مرجع داخلی که مشتمل بر دانستن سیاست‌های گروهی و کنترل‌ها در سطح گسترده گروهی است و مراجع داخلی که مشتمل بر شعبه‌ها و نمایندگی‌های خارجی هستند.

۳. عبارت (third parties) ن به معنای مؤسسات مالی یا اشخاص و حرفه‌های غیرمالی‌معین که مورد نظارت و پایش واقع شده و با الزامات مذکور در پیشنهاد شماره ۱۷ همخوانی دارند.

ژ) نگاشته تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۸ (کنترل‌های داخلی و شعب و مؤسسات تابعه در خارج)

۱. برنامه‌های مؤسسات مالی علیه پولشویی کردن و تأمین مالی تروریست کردن می‌بایست مشتمل بر:

الف: سیاست‌های، فرآیندها، و کنترل‌های داخلی تکامل یافته مشتمل بر ترتیبات مدیریتی متکامل متناسب و فرآیندهای غربارگری کافی جهت اطمینان یافتن از استانداردهای بالا در زمان استخدام کارمندان باشد.

ب: برنامه آموزشی کارمندان به صورت مستمر؛

پ: وظیفه ممیزی (حسابرسی) مستقل جهت تست سیستم.

۲. نوع و دامنه اقدامات جهت انجام شدن می‌بایست با نظر به ریسک (خطر) پولشویی و تأمین مالی تروریست و حجم تجارت متناسب باشد.

۳. ترتیبات مدیریتی متناسب می‌بایست مشتمل بر منصب یک شخص صاحب منصب منطبق با سطح مدیریت باشد.

۴. برنامه‌های گروهی مالی علیه پولشویی و تأمین مالی تروریست نسبت به همه شعبه‌ها و شرکت‌های تابعه متعلق به اکثر سهام گروه مالی قابل اجرا باشد. این برنامه‌ها می‌بایست موارد مذکور در بند الف تا ت در بالا را شامل شوند و می‌بایست در مورد کار (تجارت) شعبه‌ها و شرکت‌های تابعه متعلق به اکثر سهام، متناسب باشد. این برنامه‌ها می‌بایست سیاست‌ها و فرآیندها جهت الزامات اطلاعات اشتراک‌گذاری کردن در خصوص اهداف شناسایی کامل مشتری و مدیریت ریسک (خطر) پولشویی و تأمین مالی تروریست را شامل شود. انطباق، حسابرسی (ممیزی) سطح گروهی و یا عملکردهای (وظایف‌های) نظام AML/CFT می‌بایست در زمانی که ضروری است برای اهداف CFT/ALM، در خصوص مشتری، حساب و اطلاعات معامله کردن از شعبه‌ها و مؤسسات تابعه در خارج مهیا شود. این می‌بایست اطلاعات و آنالیزهای معاملات یا فعالیت‌هایی که غیرعادی به نظر می‌رسند (اگر چنین آنالیزی انجام شد) را شامل شود و می‌تواند مشتمل بر یک گزارش معامله مشکوک، اطلاعات اساسی یا این مسئله که گزارش معامله مشکوک رسیده است، شود. همین طور، (مشابهتاً) شعبه‌ها و مؤسسات تابعه در خارج می‌بایست در زمانی که مربوط و متناسب برای مدیریت

ریسک باشد، این چنین اطلاعات را از این دسته عملکردهای (وظایف) سطح گروهی، دریافت کنند. محافظت کافی از محرمانگی و استفاده اطلاعات تبادل شده می‌بایست مناسب باشد؛ که مشتمل بر ممانعت از افشا شدن، می‌شود. کشورها ممکن است تصمیم بگیرند محدوده و گستره این اطلاعات به اشتراک گذاشته شده را مبتنی بر حساسیت اطلاعات و ارتباطشان در خصوص مدیریت ریسک (خطر) ALM/CFT پایه‌گذاری کنند.

۵. در خصوص عملیات خارجی شان، در جایی که الزامات حداقلی ALM/CFT کشور میزبان نسبت به کشور اصلی (کشور تابعه) از محدودیت کمتری برخوردار باشد مؤسسات مالی می‌بایست ملزم بشوند که اطمینان حاصل کنند که شعباتشان و مؤسسات تابعه در خارج که بیشترین سهاد را در آن دارند، در کشور میزبان الزامات کشور اصلی را تا حدی که قوانین و مقررات آن کشور میزبان اجازه دهد، اجرا می‌کنند. اگر کشور میزبان اجرای مناسب اقدامات فوق را اجازه ندهد، گروه‌های مالی می‌بایست اقدامات تکمیلی مناسب را در خصوص کنترل کردن ریسک‌ها (خطرهای) پولشویی و تأمین مالی تروریست، انجام دهند و به ناظران اصلی خودشان اطلاع دهند. اگر اقدامات تکمیلی کافی نباشد مراجع ذی‌صلاح در کشور اصلی می‌بایست فعالیت نظارتی تکمیلی از جمله قرار دادن کنترل‌های اضافی در خصوص گروه‌های مالی و در صورت مقتضی (لزوم) در خواست کردن از گروه مالی در خصوص پایان دادن به عملیاتشان در کشور میزبان مورد توجه قرار دهند.

س) نگاه‌شده تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۱۹ (کشورهای با ریسک شدیدتر)

۱. اقدامات شناسایی کامل مشتری به صورت متکامل (مشده) به وسیله مؤسسات مالی مشتمل بر آن اقداماتی که در پاراگراف ۲۰ از نگاه‌شده تفسیری پیشنهاد شماره ۱۰ بیان شده و هر اقدام دیگری که در کاهش دادن ریسک (خطرها) آثار مشابهی دارند، می‌تواند انجام شود.

۲. نمونه‌های از اقدامات مقابله‌ای از جمله موارد ذیل و هر اقدام دیگری که در کاهش دادن ریسک (خطرها) آثار مشابهی دارند، به وسیله کشورها می‌توانند اجرا شوند (عبارتند از):

الف: الزام کردن مؤسسات مالی به اجرا کردن ارکان شناسایی کامل مشتری به صورت متکامل (مشده)

ب: معرفی کردن سازوکارهای اطلاع دادن مربوطه توسعه یافته یا اطلاع دادن سیستمی معاملات مالی

پ: امتناع کردن از ایجاد (تأسیس) مؤسسات تابعه یا شعبه‌ها یا نمایندگی اداره مؤسسات مالی از کشور مربوطه یا به طریق دیگر با امعان نظر بدین که مؤسسات مالی مربوطه از یک کشور که فاقد سیستم‌های کافی (متناسب) ALM/CFT می‌باشد.

ت: ممنوع کردن مؤسسات مالی از تأسیس کردن شعبه‌ها، دفاتر نمایندگی در کشور مربوطه یا به طریق دیگر با توجه بدینکه شعبه مربوطه یا دفتر نمایندگی در یک کشوری است که فاقد سیستم‌های کافی (متناسب) ALM/CFT می‌باشد.

ث: محدود کردن روابط تجاری یا معاملات مالی کشور شناسایی شده یا اشخاص در آن کشور.

ج: ممنوع کردن مؤسسات مالی از اتکاء (اعتماد) به اشخاص ثالث در کشور مربوطه که ارکان فرآیند شناسایی کامل مشتری را انجام می‌دهد.

چ: الزام کردن مؤسسات مالی به تجدید نظر و اصلاح یا اگر لازم باشد پایان دادن، روابط بانکی رابط با مؤسسات مالی در کشور مربوطه.

ح: الزام کردن ارزیابی کردن نظارتی و یا الزامات حسابرسی (ممیزی) خارجی در خصوص شعبه‌ها و مؤسسات تابعه مؤسسات مالی بناشده در کشور مربوطه.

ذ: الزام کردن افزایش دادن الزامات حسابرسی (ممیزی) خارجی در خصوص گروه‌های مالی نسبت به همه شعبه‌ها و مؤسسات تابعه خارجی واقع شده در کشور مربوطه.

می‌بایست اقدامات لازم صورت گیرد بدین منظور که مرسسات مالی از نعاظ ضعف سیستم ALM/CFT سایرکشورهای مربوطه اطلاع یابند.

ش) نگاه‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۰ (گزارش دهی معاملات مشکوک)

۱. اشاره مربوط به فعالیت مجرمانه در پیشنهاد شماره ۲۰ اشاره می‌کند به هم فعالیت‌های

مجرمانه‌ای که یک جرم منشأ پولشویی را تشکیل می‌دهد یا حداقل به آن جرایمی که یک جرم منشأ را که به وسیله پیشنهاد شماره ۳ تشکیل می‌دهد. (اشاره دارد) کشورها به شدت تشویق می‌شوند که نخستین از گزینه‌ها (مذکور در فوق) را استفاده کنند.

۲. اشاره به تأمین مالی تروریسم در پیشنهاد شماره ۲۰ اشاره دارد به تأمین مالی فعالیت‌های تروریستی و همچنین سازمان‌های تروریستی تروریست‌های فردی حتی به فرض نبود یک نوعی خاص از فعالیت یا فعالیت‌های خاص تروریستی
۳. همه معاملات مشکوک، مشتمل بر شروع به معامله کردن (معاملات شروع شده)، می‌بایست فارغ از مقدار معامله می‌بایست گزارش شوند.

۴. الزام گزارش باید یک الزام قانونی اجباری باشد و هر تعهدی غیر مستقیم یا ضمنی برای گزارش معاملات مشکوک خواه به وسیله پیگرد قانونی برای پولشویی یا جرم تأمین مالی تروریسم یا خواه به شکل دیگری باشد (به اصطلاح گزارش غیر مستقیم) قابل قبول نیست.

ص) نگاشته تفسیری در خصوص توصیه‌های شماره ۲۲ و ۲۳ (مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین)

۱. سقف‌های مقرر تعیین شده جهت معاملات همانند ذیل می‌باشند:

▪ قمارخانه‌ها (ذیل پیشنهاد شماره ۲۲) - ۳۰۰۰۰ USD/EUR

▪ برای معامله‌گران فلزات قیمتی و معامله‌گران در خصوص سنگ‌های قیمتی زمانی که در هر معامله با پول نقدی شرکت می‌کنند (ذیل پیشنهادات ۲۲ و ۲۳) ۱۵۰۰۰ USD/EUR

سقف تعیین معاملات مالی در بالا مشتمل بر حالتی که در آن معاملات در یک عمل یا در چندین عمل که به ظاهر مربوط به هم به نظر می‌رسد نیز می‌شود.

۲. نگاشته‌های تفسیری که نسبت به مؤسسات مالی اعمال می‌شوند همچنین در جایی که قابل اجر هستند متناسب با مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین اعمال می‌شوند. جهت انطباق با پیشنهادات ۲۲۲ و ۲۳، کشورها ملزم به قوانین یا ابزارهای اجرایی که منحصرأ مربوط به وکلا، دفتر داران اسناد، حسابداران و دیگر مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین، می‌شود مادامی که آن مشاغل یا حرفه‌ها مشتمل بر قوانین و وسایل اجرایی پوشش دهنده فعالیت‌های اجرایی می‌شود، نمی‌باشند.

ض) نگاه‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۲ (شناسایی کامل مشتری - مشاغل و حرفه‌های غیر معین مالی)

۱. آژانس‌های مشاور املاک می‌بایست مطابق با الزامات پیشنهاد شماره ۱۰ نسبت به هر دو شعبه‌ها و فروشندگان اموال باشد.
۲. قمارخانه‌ها می‌بایست پیشنهاد شماره ۱۰ مشتمل بر شناسایی و احراز هویت مشتریان، در زمان مشارکت مشتری‌ها در معاملات مالی برابر یا بیش از USD/EUR ۳۰۰۰، اجرا کنند. شناسایی مشتری در ورود به قمارخانه ممکن است، اما لزوماً کافی نیست. کشورها می‌بایست قمارخانه‌ها را ملزم کنند که اطمینان حاصل نمایند که آنها می‌توانند اطلاعات شناسایی کامل مشتری بر یک مشتری خاص را به معاملاتی که همان مشتری در قمارخانه انجام می‌دهد ربط دهند.

ط) نگاه‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۳ (دیگر اقدامات - مشاغل و حرفه‌های غیر معین مالی)

۱. وکلاء، دفتر داران، دیگر حرفه‌های حقوقی مستقل و حسابدارانی که به عنوان مشاغل حقوقی مستقل فعالیت می‌کنند ملزم نیستند که معاملات مشکوک در زمانی که اطلاعات مربوطه در شرایطی حاصل شده است که آنها موضوع رازداری حرفه‌ای یا امتیاز حرفه‌ای حقوقی هستند، را گزارش کنند.
۲. هر کشوری می‌بایست موضوع‌هایی که مندرج در ذیل امتیاز حرفه‌ای حقوقی است یا تحت عنوان رازداری حرفه‌ای است، تعیین نماید. این به طور معمول اطلاعات وکالت، دفترداران اسناد و یا دیگر مشاغل حقوقی مستقل را از طریق یکی از موکلان خود:
الف: در راستای تعیین جایگاه (شرایط) حقوقی موکل خود؛
ب: انجام وظیفه خود در خصوص دفاع کردن یا نمایندگی موکل در یا مربوط به فرآیندهای قضایی، اداری، داور، یا میانجیگری؛ دریافت یا تحصیل می‌کند.
۳. کشورها ممکن است برای وکلاء، دفترداران اسناد، دیگر مشاغل حقوقی مستقل و حسابداران؛ در خصوص فرستادن گزارش معامله مشکوک، سازمان‌های خودکنترلی ذیصلاح خویش جواز قائل شوند مشروط بدینکه بین آن سازمان‌ها و واحد اطلاعات مالی اشکال همکاری مناسب وجود داشته باشد.

۴. در جایی که وکلاء، دفترداران اسناد، دیگر مشاغل حقوقی مستقل و حسابداران به عنوان مشاغل حقوقی مستقل در پی ممانعت کردن یک موکل از مداخله در فعالیت حقوقی هستند، این به معنای افشا کردن نیست.

ظ) نگاشته‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۴ (شفافیت و ماکیت ذینفعانه اشخاص حقوقی)

۱. مراجع ذیصلاح می‌بایست این امکان را داشته باشند که در زمان به موقع به اطلاعات دقیق صحیح کافی در خصوص مالک منافع (ذی‌نفع واقعی) و شخصی که کنترل شرکت را به عهده دارد و دیگر اشخاص حقوقی (اطلاعات مالک منافع) که در کشور ایجاد می‌شود را به دست آورد یا دسترسی داشته باشد. کشورها ممکن است سازوکارهایی را انتخاب کنند که به آنها تکیه کنند جهت رسیدن به این هدف، اگر چه آنها می‌بایست همچنین با حداقل الزامات بیان شده در ذیل تطابق داشته باشند. این همچنین بسیار احتمال دارد که کشورها ملزم خواهند شد به استفاد کردن یک ترکیب سازوکارها به جهت رسیدن به هدف مذکور.

۲. برای بخشی از فرآیند اطمینان یافتن از اینکه شفافیت کافی در خصوص اشخاص حقوقی وجود دارد، کشورها می‌بایست فرآیندهایی داشته باشند که:

الف: انواع مختلف، اشکال و ویژگی‌های اساسی اشخاص حقوقی در کشور را شناسایی و توصیف بکنند

ب: فرآیندها جهت ۱: ایجاد (تأسیس) نمودن این اشخاص حقوقی و ۲: به دست آوردن و ثبت کردن اطلاعات مالک منافع (ذی‌نفع واقعی) و مبنایی؛

پ: در دسترسی قرار دادن اطلاعات فوق؛ و

ت: ارزیابی کردن ریسک‌های تأمین مالی تروریسم و پولشویی متناسب با تفاوت انواع اشخاص حقوقی تأسیس شده در کشور.

الف: اطلاعات بنیادین (پایه‌ای)

۳. برای مشخص کردن اینکه چه کسانی مالک منافع (ذی‌نفع) یک شرکت هستند، مراجع ذیصلاح اطلاعات بنیادین مشخصی در خصوص آن شرکت که حد اقل مشتمل بر اطلاعات در مورد ساختار کنترل (اداره) و مالکیت حقوقی (قانونی) شرکت است، را ملزم خواهند کرد. این خود مشتمل بر اطلاعاتی در خصوص موقعیت

(وضعیت) و اختیارات شرکت، سهامداران و مدیرانش می‌باشد.
۴. همه شرکت‌ها تأسیس شده در یک کشور می‌بایست در یک دفتر (اداره) ثبت شرکت‌ها ثبت شوند. هر کدام از ترکیبات سازوکارها (مکانیزم‌ها) جهت به دست آوردن و ثبت کردن اطلاعات مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) (در بخش ب ببینید) به کار گرفته می‌شوند، به عنوان یک مجموعه اطلاعات بنیادین در خصوص یک شرکت وجود دارد که نیاز است که به وسیله یک شرکت به دست آورده شود و ثبت گردد. حداقل اطلاعات پایه‌ای که به وسیله یک شرکت به دست آورده می‌شود می‌بایست (موارد ذیل) باشد:

الف: نام شرکت، ادله اثباتی دال بر تشکیل، وضعیت، آدرس دفتر ثبت شده، اختیارات مبنایی تنظیم و اداره کردن (برای مثال اساسنامه‌ها و یادداشت‌ها (دستورالعمل)) یک لیست مدیران و

ب: فهرست (دفتر ثبت) سهامداران یا اعضا، مشتمل بر (حاوی) اسامی سهامداران و اعضای و تعداد سهام هر سهامدار است مجموعه سهام (از جمله ماهیت حقوق راگیری مربوطه)

۵. مسئول ثبت شرکت می‌بایست همه اطلاعات مبنایی (پایه‌ای) بیان شده در پاراگراف ۴ (الف) فوق را ثبت نماید.

۶. شرکت می‌بایست اطلاعات بنیادین بیان شده در پاراگراف ۴ (ب) در داخل کشور، خواه در اداره ثبت شده‌اش یا در مکان دیگر شناخته شده برای شرکت ثبت شده، نگهداری کند. با این وجود اگر شرکت یا رجیستر شرکت اطلاعات مالک منفعت (ذی‌نفع) درون کشور را نگهداری کند سپس رجیستر سهامداران نیازی نیست که در کشور باشند مشروط بدینکه شرکت بتواند این اطلاعات را فوراً به محض درخواست فراهم نماید.

ب: اطلاعات مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی)

۷. کشورها می‌بایست اطمینان دهد که خواه الف: اطلاعات در خصوص مالک منفعت یک شرکت به وسیله آن شرکت به دست آورده شود و در محل مشخص در کشور خود موجود باشد یا ب: سازوکارهایی مناسبی وجود دارد به طوری که مالک منفعت یک شرکت می‌تواند در یک شیوه به موقع به وسیله یک مرجع ذی‌صلاح تعیین بشود.

۸. برای تطابق یافتن با الزامات در پاراگراف ۷، کشورها می‌بایست یک یا بیشتر سازوکارهای ذیل را به کار گیرند:

الف: الزام کردن شرکت‌های یا دفتر ثبت شرکت به بدست آوردن و به روز نگاهداشتن اطلاعات در خصوص مالک منفعت شرکت؛

ب: الزام کردن شرکت‌ها به انجام دادن اقدامات عقلایی به جهت به دست آوردن و به روز نگاهداشتن اطلاعات در خصوص مالک منفعت شرکت؛

پ: استفاده کردن اطلاعات موجود مشتمل بر:

۱- بر اطلاعات به دست آمده توسط مؤسسات مای یا مشاغل و حرفه‌های

غیرمالی معین مطابق پیشنهاد شماره ۱۰ و ۲۵؛

۲- اطلاعات نگهداری شده به وسیله دیگر نهادهای ذی‌صلاح در مورد مالک

منفعت (مالی) و حقوقی شرکت‌ها (برای مثال ثبت شرکت‌ها، مراجع مالیاتی یا

مالی یا دیگر نظم‌دهندگان)؛

۳- اطلاعات نگهداری شده به وسیله شرکت همان طور که در فوق در بخش الف

الزام شده؛

۴- اطلاعات موجود در خصوص شرکت‌های که در بورس اوراق بهادار ثبت

شده‌اند جایی که الزامات (خواه به وسیله قواعد بورس اوراق بهادار یا از طریق

قانون یا وسایل اجرای)، بیان شده الزاماً جهت اطمینان داد به شفافیت کامل

مالک منفعت تحمیل می‌شود. (الزام می‌شود).

۹. صرف نظر از اینکه ساز و کارهای مذکور در فوق به کار گرفته می‌شود، کشورها

می‌بایست اطمینان دهند که شرکت‌ها با مراجع ذی‌صلاح تا جایی که امکان دارد د

رخصوص معین شدن مالک منفعت همکاری می‌کنند. این خود مشتمل است بر:

الف: الزام کردن اینکه یک یا بیشتر اشخاص حقیقی مقیم در کشور که به وسیله

شرکت صلاحیت دارند و پاسخ گو به مراجع ذی‌صلاح، جهت فراهم کردن همه

اطلاعات پایه‌ای و اطلاعات موجود مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) و دادن

مساعدت بیشتر به مراجع و یا

ب: الزام کردن یک شغل و حرفه غیرمعین در کشور، صلاحیت دار شده به وسیله

شرکت و پاسخ گو در قبال مراجع ذی‌صلاح، جهت فراهم کردن همه اطلاعات

پایه‌ای و اطلاعات موجود مالک منفعت (ذی نفع واقعی) و مساعدت بیشتر به مراجع و یا

ج: دیگر اقدامات نظیر، به خصوص شناسایی شده به وسیله کشور می‌تواند همکاری را به صورت مؤثری تضمین کند.

۱۰. همه اشخاص مراجع، و نهادهای مذکور در فوق، و شرکت خودش (یا مدیرانش، انحلال کنندگانش، یا دیگر اشخاص دخیل در انحلال شرکت) می‌بایست اطلاعات و سوابق مربوطه حداقل ۵ سال بعد از تاریخی که شرکت در آن (تاریخ) منحل می‌شود یا سایر توقفاتی که وجود دارد یا ۵ سال بعد از تاریخی که شرکت متوقف می‌شود نسبت به اینکه مشتری واسطه‌ای حرفه‌ای یا مؤسسه مالی باشد.

ت: دسترسی به موقع به اطلاعات کنونی و دقیق

۱۱. کشورها می‌بایست سازوکارهایی داشته باشند که اطمینان حاصل کنند که اطلاعات بنیادین مشتمل بر اطلاعاتی که به وسیله اداره ثبت شرکت‌ها مهیا شده است، دقیق؛ مبتنی بر مبنایی مناسب به روز شده، می‌باشد. کشورها می‌بایست الزم کنند که هر اطلاعات موجودی مربوط به پاراگراف ۷ دقیق است و تا جایی که ممکن بوده دقیق و به روز شده می‌باشد و اطلاعات می‌بایست در یک دوره عقلایی تابع هر تغییری به روز شده است.

۱۲. مراجع ذی‌صلاح و به خصوص مراجع اجرایی قانون می‌بایست اختیارات لازم به جهت توانمندبودن به دست آوردن به موقع دسترسی به اطلاعات مالک منفعت (ذی نفع واقعی) که به وسیله بخش‌های مربوطه انجام شده، داشته باشند

۱۳. کشورها می‌بایست اداره ثبت شرکت را ملزم کنند تا دسترسی به موقع توسط مؤسسات مالی، مشاغل و حرفه‌های معین و دیگر مراجع ذی‌صلاح کشور به اطلاعات عمومی که آنها نگهداشته‌اند و حداقل به اطلاعات مربوط به پاراگراف ۴ (الف) فوق، را تسهیل نمایند.

کشورها همچنین می‌بایست تسهیل کردن موقع دسترسی ب توسط مؤسسات مالی، مشاغل و حرفه‌های معین به اطلاعات مربوط به پاراگراف ۴ (ب) فوق را مد نظر خود قرار دهند.

ث: موانع شفافیت

۱۴. کشورها می‌بایست اقداماتی در خصوص پیشگیری از سوء استفاده سهام حامل و اوراق بهادار اوراق قرضه، انجام دهند برای مثال انجام دادن یک یا بیش از یک سازوکارهای ذیل: الف: ممنوع کردن آنها؛ ب: تبدیل کردن آنها (تغییر داد آنها) به سهام ثبت شده یا برگه‌های سهام (برای مثال از طریق اعتباری کردن آنها، یا به عبارتی زدودن وصف مادی آنها)؛ ت: ثابت کردن آنها (غیر قابل انتقال کردن آنها) به وسیله الزامی کردنشان به نگهداری شدن به وسیله یک مؤسسه مالی یا (مؤسسه) واسطه‌ای حرفه‌ای تنظیم شده (کنترل شده) یا ث: سهامدارانی که دارای منفعت کنترلی هستند (به عبارتی سهم سهام آنها زیاد است که می‌توانند کنترل شرکت را از طریق رأی و اراده خود کنترل کنند) به اطلاع دادن به شرکت و شرکت هویتشان را ثبت کند.

۱۵. کشورها می‌بایست اقداماتی در جهت پیشگیری از سهام نمایندگی^۲ و مدیران نمایندگی برای مثال به وسیله انجام دادن یک بیش از یکی از سازوکارهای ذیل: الف: ملزم کردن سهامداران و مدیران از نوع نمایندگی به فاش کردن هویت نماینده آنها (کسی که از او نمایندگی می‌کنند (موکلان)) به شرکت و به هر اداره ثبت مرتبطی و برای این اطلاعات که مشتمل بر ثبت مربوطه واقع شوند، یا ب: ملزم کردن سهامداران و مدیران نمایندگی که مجوز دریافت کنند در خصوص وضعیت نمایندگی که می‌بایست در دفاتر ثبت شرکت ثبت شوند و در خصوص اینکه آنها اطلاعات شناسایی کردن نمایندیشان (کسی که از او نمایندگی می‌کنند (موکلان)) نگهداری کنند و این اطلاعات را در صورت درخواست در دسترس مراجع ذیصلاح قرار دهند.

ج: دیگر اشخاص حقوقی

۱۶. در خصوص بنیادها، Anstalt (اشخاص حقوقی دولتی)، مشارکت مسئولیت محدود، کشورها می‌بایست اقدامات مشابهی انجام دهند و الزامات مشابهی، با در نظر داشتن اشکال و ساختارهای متنوعشان، در خصوص آنها (مواردی) که برای شرکت‌های الزامی شده بود، (موارد مذکور در صدر) را الزم کنند.

۱۷. در خصوص دیگر انواع اشخاص حقوقی، کشورها می‌بایست انواع اشکال و

1. dematerialisation
2. nominee

ساختار آن دیگر اشخاص حقوقی، و سطوح ریسک (خطر) پولشویی و تأمین مالی تروریست مرتبط با هر نوع شخص حقوقی، با توجه به دست آوردن سطح شفافیت، امعان نظر قرار دهند. حد اقل کشورها می‌بایست اطمینان یابند که انواع مشابه اطلاعات بنیادین می‌بایست ثبت شود و به وسیله اشخاص حقوقی دقیق و جاری (به روز) باشند و و اینکه اینچنین اطلاعات در یک مسیر به موقع در دسترس مراجع ذی‌صلاح باشد. کشورها می‌بایست ریسک (خطرها)های پولشویی و تأمین مالی تروریست مرتبط با چنین اشخاص حقوقی دیگر، مورد بازنگری قرار دهند و مبتنی بر سطح ریسک (خطر) اقداماتی که باید در جهت اطمینان یافتن از اینکه مرجع ذی‌صلاح به صورت به موقع به اطلاعات مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) در خصوص این چنین اشخاص حقوقی دسترسی دارد، اقداماتی را تعیین نماید.

ح: مسئولیت و مجازات

۱۸. باید یک وظیفه به وضوح بیان شده مطابق با الزامات این یادداشت تفسیری، و همچنین مسئولیت و مجازات‌های موثر، متناسب و بازدارنده، به صورت متناسب برای هر شخص حقوقی یا حقیقی که تطابق مناسب با الزامات را نقض می‌کند وجود داشته‌باشد.

خ: همکاری‌های بین‌المللی

۱۹. کشورها می‌بایست به نحو سریع، ساختارمند و مؤثری همکاری‌های بین‌المللی در ارتباط با اطلاعات بنیادین و مالک منافع (ذی‌نفع واقعی) مبتنی بر پیشنهاد ۳۷ و ۴۰ که بیان شده است، مهیا شود. این می‌بایست مشتمل بر الف: تسهیل کردن دسترسی به اطلاعات بنیادین نگهداری شده به وسیله دفتر ثبت شرکتها به وسیله مراجع ذی‌صلاح خارجی؛ ب: تبادل کردن اطلاعات در خصوص سهامداران و پ: به‌کار بردن اختیاراتشان مطابق با حقوق دخیلشان به هدف به دست آوردن اطلاعات مالک منافع (ذی‌نفع واقعی) به نمایندگی از هم‌تایان خارجی. کشورها می‌بایست کیفیت مساعدتی که آنها از دیگر کشورها در پاسخ به درخواست مبنی بر اطلاعات بنیادین و مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) یا در خواست مبنی بر مساعدت در خصوص یافتن مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) در خارج می‌باشد، پایش کنند.

ع) نگاه‌شسته تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۵ (شفافیت و مالک منفعت (ذی نفع واقعی ترتیبات حقوقی)

۱. کشورها می‌بایست تراستی‌های هر express trust که مبنی بر قوانینشان حاکم شده‌اند به، به دست آوردن و نگهداری کردن اطلاعات کافی، دقیق و جاری مالک منفعت (ذی نفع واقعی) در خصوص تراست، الزام کنند. این خود مشتمل است بر اطلاعاتی در خصوص هویت مدیر، تراستی‌ها، حامی (در صورت وجود) ذی نفعان یا گروه ذی نفعان و هر شخص حقیقی دیگری که کنترل مؤثر نهایی را در خصوص تراست، انجام می‌دهد. کشورها می‌بایست همچنین تراستی‌های هر تراستی که مبنی بر قوانینشان حاکم است به نگهداری اطلاعات بنیادین در خصوص دیگر نمایندگی‌های مقرر شده (تراست) و مهیاکنندگان خدمات (تراست) مشتمل بر مشاوران سرمایه‌گذاری یا مدیران، حسابداران و مشاوران مالیاتی.

۲. همه کشورها می‌بایست اقداماتی جهت مطمئن شدن از اینکه تراستی‌ها موقعیتشان را در خصوص مؤسسات مالی و مشاغل و حرفه‌های غیر معین مالی به عنوان یک تراست، به عنوان تراستی - در زمانی که یک رابطه تجاری شکل می‌دهند یا یک معامله موردی بیش از سقف مقرر انجام می‌دهد آشکار می‌کنند (اعلام می‌کنند)، به کار گیرند. تراستی‌ها نمی‌بایست به وسیله قانون یا وسایل اجرایی از آماده کردن (ارائه دادن) مراجع ذی صلاح با اطلاعات در خصوص تراست یا از آماده کردن (ارائه دادن) مؤسسات مالی یا مشاغل و حرفه‌های غیر معین مبتنی بر درخواست، با اطلاعات در خصوص مالک منفعت و دارایی تراست که تحت شرایط روابط تجاری نگهداشته می‌شود یا کنترل می‌شود، جلوگیری شوند (ممنوع شوند)

۳. کشورها تشویق می‌شوند تا مطمئن شوند که دیگر مراجع، اشخاص و نهادهای مرتبط، اطلاعات در خصوص تراست‌هایی که با آنها یک رابطه (تجاری) دارند، نگهداری می‌کنند، منابع توانمند اطلاعات، در خصوص تراست، تراستی‌ها و اموال تراست عبارتند از:

- الف: دفاتر ثبتی (برای مثال یک دفتر ثبت مرکزی تراست‌ها یا اموال تراست)، یا (اداره) ثبت دارایی‌ها در خصوص زمین، اموال، وسایل نقلیه، سهام یا دیگر اموال؛
- ب: دیگر مراجع ذی صلاح که اطلاعات در خصوص تراست‌ها و تراستی‌ها (برای

مثال مراجع مالیاتی که اطلاعات در خصوص اموال یا درآمد مرتبط با تراست‌ها) نگهداری می‌کنند؛

پ: دیگر آژانس‌ها (نمایندگی‌ها) و ارائه دهندگان خدمات برای تراست، مشتمل بر مشاوران سرمایه‌گذاری یا مدیران، وکلا، و یا تراست و ارائه دهندگان خدمات شرکت.

۴. مراجع ذی‌صلاح و به خصوص مراجع اجرایی قانون، می‌بایست همه اختیارات لازم به هدف به دست آوردن دسترسی به اطلاعاتی که به وسیله تراستی و دیگر بخش‌ها نگهداری می‌شود به خصوص اطلاعاتی که به وسیله مؤسسات مالی و مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معین نگهداری می‌شود داشته باشند (که این اطلاعات عبارت‌اند از): الف: مالکیت ذی‌نفع ب: محمل اقامت تراستی و ج: همه اموالی نگهداری یا کنترل شده به وسیله مؤسسات مالی یا مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معین، در ارتباط با همه تراستی‌ها که با آنها یک رابطه تجاری (کاری) دارند یا اینکه آنها یک معامله موردی انجام می‌دهند.

۵. تراستی‌های حرفه‌ای می‌بایست ملزم شوند که اطلاعاتی که در پاراگراف ۱ اشاره شد، حداقل برای پنج سال بعد از ارتباط با تراست، که متوقف شده، نگهداری کنند. کشورها تشویق می‌شوند که تراستی‌های غیر حرفه‌ای و دیگر مراجع، اشخاص و نهادهایی که در پاراگراف ۳ د ر بالا ذکر شد، را به نگهداری اطلاعات حداقل برای ۵ سال ملزم شوند.

۶. کشورها می‌بایست الزام کنند که هر اطلاعاتی که مطابق با پاراگراف ۱ در فوق نگهداری شده، می‌بایست دقیق باشد و تاجایی که امکان دارد به روز رسانی شوند و اطلاعات مزبور می‌بایست در یک دوره معقولی در پی تغییر و حولات به روز رسانی شوند.

۷. کشورها می‌بایست اقداماتی که دسترسی به اطلاعات در خصوص تراست‌ها که به وسیله دیگر مراجع، اشخاص و نهادهای اشاره شده در پاراگراف ۳، مؤسسات مالی و مشاغل و حرفه‌های مالی معین که الزامات بیان شده در پیشنهاد شماره ۱۰ و ۲۲ را انجام می‌دهند، ملاحظه نمایند.

۸. در چهارچوب، این سفارش، کشورها ملزم به دادن رسمیت حقوقی به تراست‌ها نیستند. کشورها ملزم به دربرگیری الزامات پاراگراف ۱، ۲، و ۶ در خصوص

قانون‌گذاری نیستند مشروط بدینکه تعهدات (الزامات) مناسب با آثار مشابه. (برای مثال از طریق common law یا case law) در خصوص تراستی‌ها وجود داشته باشد.

الف: دیگر ترتیبات حقوقی

۹. در خصوص دیگر انواع ترتیبات حقوقی با یک ساختار یا عملکرد (وظایف) مشابه، کشورها می‌بایست اقدامات مشابهی به آنهایی که برای تراست‌ها الزام شده است، با توجه به تحصیل سطوح مشابه شفافیت، انجام دهند. حداقل کشورها می‌بایست اطمینان یابند که اطلاعات مشابه چیزی که در بالا در خصوص تراست‌ها تخصیص یافته است، می‌بایست ثبت شود و دقیق و جاری (به روز) و این چنین اطلاعات در زمان مناسبی به وسیله مراجع ذی‌صلاح در دسترس، نگهداشته شود.

ب: همکاری بین‌المللی

۱۰. کشورها می‌بایست به نحو سریع، ساختارمند و مؤثر همکاری بین‌المللی در خصوص اطلاعات مشتمل بر اطلاعات مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی)، در خصوص تراست‌ها و دیگر ترتیبات حقوقی مبتنی بر (آنچه که) در پیشنهاد شماره ۳۷ و ۴۰ بیان می‌شود، مهیا کنند. این خود مشتمل است بر: الف: تسهیل کردن دسترسی یافتن به هر اطلاعاتی که توسط اداره ثبت شرکت‌ها یا دیگر مراجع داخلی نگهداری می‌شوند توسط مراجع ذی‌صلاح خارجی ب: تبادل اطلاعات موجود داخلی در خصوص تراست‌ها یا دیگر ترتیبات حقوقی و ج: به‌کارگیری اختیارات مراجع ذی‌صلاح خود شان مطابق با حقوق داخلی، برای به دست آوردن اطلاعات مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) به نمایندگی از همتای خارجی.

پ: مسئولیت و مجازات‌ها

۱۱. کشورها می‌بایست اطمینان حاصل کنند که مسئولیت‌های واضح مطابق با الزامات این نگاشته تفسیری موجود است و اینکه تراستی‌ها خواه (هم‌اینکه) مسئولیت حقوقی در خصوص هر کوتاهی در خصوص انجام دادن وظایف مربوطه مطابق با الزامات پاراگراف ۱، ۲، ۶، و (در جایی که متناسب باشد) ۵؛ یا (همچنین اینکه و) مجازات‌های مؤثر، متناسب و بازدارنده خواه کیفری، مدنی یا اداری در خصوص کوتاهی کردن در خصوص تبعیت کردن، موجود باشد. کشورها می‌بایست اطمینان حاصل کنند مجازات‌های مؤثر، متناسب و بازدارنده خواه کیفری، مدنی یا اداری

جهت کوتاهی کردن در اعطاء کردن دسترسی به موضع به اطلاعات برای مراجع ذیصلاح درخصوص تراست مزبور اشاره شده درپاراگراف‌های ۱ و ۵.

غ) نگاه‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۶

(قانون‌گذاری و نظارت کردن مؤسسات مالی)

الف: رویکرد مبتنی برریسک درخصوص نظارت کردن

۱. رویکرد مبتنی برریسک در خصوص نظارت کردن اشاره دارد به: الف: فرآیند عمومی به وسیله یک ناظر مبتنی بررسی و ارزیابی ریسک‌هایش، منابعهش را به نظارت کردن نظام AML/CFT و ب: فرایند تخصصی مؤسسات نظارت کننده‌ای که یک رویکرد مبتنی برریسک AML/CFT اتخاذ می‌کند.

۲. اتخاذ کردن یک رویکرد مبتنی برریسک در خصوص مؤسسات مالی نظارت کننده‌ی سیستم‌های و کنترل‌های AML/CFT به مراجع نظارتی اجازه می‌دهد که منابع را به آن مناطقی که دانسته شده که ریسک شدیدتر دارند تغییر دهند (اختصاص منابع را به سوی مناطقی که دارای ریسک شدیدتر هستند تغییر دهند) در نتیجه مراجع ناظر می‌توانند منابعهش را با تأثیر بیشتری بهره‌برداری کنند. این خود بدین معناست که ناظران: الف: می‌بایست یک بررسی واضح ریسک‌های تأمین مالی تروریسم و پولشویی که در کشور حاضر است را داشته باشند و ب: می‌بایست درون محل و خارج از محل به همه اطلاعات مرتبط درخصوص ریسک‌های داخلی و خارجی خاص مربوط به مشتری‌ها؛ محصولات و خدماتی مؤسسات نظارت شده مشتمل بر کیفیت عملکرد (وظیفه) متناسب مؤسسه یا گروه مالی (یا گروه‌ها در زمانی که با گروه‌ها اصلی متناسب باشد) دسترس داشته باشند. تناوب و شدت نظارت AML/CFT درون و برون مکانی مؤسسات / گروه‌های مالی می‌بایست مبتنی بر ریسک‌های پولشویی و تأمین مالی تروریست و سیاست‌ها و کنترل‌های درونی و فرایندهای مرتبط با گروه و مؤسسه‌ای که به وسیله ارزیابی ناظر پروفایل ریسک گروه / مؤسسه و مبتنی بر ریسک‌های تأمین مالی تروریست و پولشویی که در کشور موجود است، باشد.

۳. ارزیابی پروفایل ریسک پولشویی و تأمین مالی تروریست یک مؤسسه / گروه مالی مشتمل بر ریسک‌های (خطرهای) نامتناسب، می‌بایست هر دو به صورت دوره‌ای و در زمان حوادث مهم یا توسعه‌هایی در خصوص اداره کردن و عملیات گروه / مؤسسه مالی

متناسب با عملیات‌های اقدام شده کشورها در خصوص نظارت کردن جاری، وجود دارد، مورد بازبینی (تجدید نظر) قرار بگیرند. این ارزیابی نمی‌بایست راکت (بی حرکت) باشد: آن بر اساس اینکه چگونه اوضاع و احوال و شرایط توسعه می‌یابد و چگونه تهدیدها رشد می‌کند، تغییر خواهد کرد.

۴. نظارت کردن ALM/CFT مؤسسه‌ها/ گروه‌ها مالی که یک رویکرد مبتنی بر ریسک اتخاذ می‌کنند می‌بایست با امعان نظر به درجه اختیارات براساس رویکرد مبتنی بر ریسک به گروه/مؤسسه مالی، اجازه دهند و در یک شیوه مناسب، یک بازنگری ارزیابی‌های ریسک انجام شده این اختیار و بازنگری کفایت و انجام سیاست‌ها، کنترل و فرآیندهای داخلی را در بر گیرد.

۵. این اصول‌های بایست نسبت به همه مؤسسه‌ها/ گروه‌های مالی اتخاذ شود. در جهت اطمینان یافتن از نظارت ALM/CFT مؤثر، ناظران می‌بایست اوصاف مؤسسه‌ها/ گروه‌ها به خصوص تنوع و تعداد مؤسسات مالی و درجه اختیارات اجازه داده شده به آنها مبتنی بر رویکرد مبتنی بر ریسک، مورد توجه قرار دهند.

ب: منابع ناظران

۶. کشورها می‌بایست اطمینان یابند که ناظران مالی می‌بایست منابع مالی، انسانی و تکنیکی کافی داشته باشند. این ناظران می‌بایست استقلال و خودمختاری عملیاتی کافی جهت اطمینان یافتن رهایی از اعمال نفوذ و دخالت ناروا داشته باشند. کشورها می‌بایست فرآیندهای متناسبی را داشته باشند تا از اینکه کارمندان این مراجع استانداردهای حرفه‌ای مشدده مشتمل بر اینکه استانداردهای مرتبط با محرمانگی را دارند و می‌بایست با سلامت کافی باشد و به صورت مناسب ماهرانه باشد، اطمینان یابند.

ف) نگاشته تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۸ (وضع

مقررات و اعمال نظارت بر مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین)

۱. دیدگاه مبتنی بر ریسک جهت نظارت کردن، اشاره دارد به: الف: فرآیند عمومی به وسیله یک ناظر یا نهادهای خود کنترلی مبتنی بر بررسی کردن ریسک‌هایش منابع خود را به نظارت کردن ALM/CFT تخصیص می‌دهد و ب: فرآیند خاص نظارت کردن یا پایش کردن مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین که یک رویکرد مبتنی بر ریسک

ALM/CFT اتخاذ می‌کنند.

۲. ناظران یا نهادهای خودکنترلی می‌بایست تناوب و شدت این فعالیت‌های پایش کردن یا نظارت در خصوص مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین، مبتنی بر بررسی ریسک‌های (خطرهای) تأمین مالی تروریست و پولشویی آنها و با امعان نظر به ویژگی‌های فعالیت مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین، به خصوص تنوع و تعدادشان، برای اطمینان یافتن از نظارت یا پایش ALM/CFT مؤثر، تعیین نمایند. این بدین معناست که یک بررسی کردن واضح در خصوص ریسک‌های تأمین مالی ترویسیم و پولشویی داشته باشند (که عبارتند از): الف: موجود بودن (ریسک تأمین مالی ترویسیم و پولشویی) در کشور ب: مرتبط با نوع مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین و مشتری‌ها، محصولات و خدمات آنها.

۳. ارزیابی کردن کفایت کنترل‌ها، سیاست‌ها و فرآیندهای داخلی مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین ناظران یا نهادهای خودکنترلی می‌بایست به نحو مناسبی پروفایل ریسک تأمین مالی ترویست و پولشویی مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین و درجه اختیارات اجازه داده شده به آنها براساس رویکرد مبتنی بر ریسک، مورد توجه قرار گیرد.

۴. ناظران یا نهادهای خودکنترلی می‌بایست اختیارات کافی جهت انجام وظایفشان (مشمول بر اختیارات در خصوص پایش کردن و مجازات) و منابع مالی، انسانی و تکنیکالی کافی داشته باشند. کشورها می‌بایست فرآیندهای متناسبی را داشته باشند تا از اینکه کارمندان این مراجع استانداردهای حرفه‌ای مشدده مشتمل بر اینکه استانداردهای مرتبط با محرمانگی را دارند و می‌بایست با سلامت کافی باشد و به صورت مناسب ماهرانه باشد، اطمینان یابند.

ق) نگاه‌های تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۲۹ (واحدهای

اطلاعات مالی)

الف: عمومی (عمومات)

۱. این نگاه‌ها، اختیار (مأموریت) و وظایف یک واحد اطلاعات مالی (FIU) و وضوح بیشتری در خصوص الزاماتی که مشتمل بر استاندارد می‌شود را مهیا می‌کند. واحد اطلاعات مالی یک بخش و یک نقش مرکز در یک شبکه عملیاتی (اجرایی) سیستم CFT/ALM یک کشور باز می‌کند و حمایت در خصوص کار دیگر مراجع

ذی‌صلاح را مهیا می‌کند. با توجه بدینکه مدل‌های واحد اطلاعات مالی متفاوتی موجود هستند، پیشنهاد شماره ۲۹ انتخاب یک شور را در خصوص مدل خاص خود خدشه وارد نمی‌کند و نسبت به همه به صورت مساوری اجرا می‌شود.

وظایف:

الف: دریافت کردن (اطلاعات)

۲. واحد اطلاعات مالی به عنوان نمایندگی مرکزی در خصوص پذیرش افشاءهایی که به وسیله نهادها گزارش شده است، فعالیت می‌کند (خدمت می‌دهد). حداقل این اطلاعات می‌بایست مشتمل بر گزارش عملیات مشکوک-که به وسیله پیشنهاد شماره ۲۰ و ۲۳ الزامی شده است- باشد و می‌بایست مشتمل بر دیگر اطلاعات که به وسیله قانون‌گذار داخلی الزامی شده است باشد. (از جمله گزارش عملیات پول نقد گزارش‌های انتقال الکترونیکی وجوه و دیگر سقف‌های تعیین شده بر اساس اعلامیه‌ها و افشاءها)

ب: تحلیل کردن و بررسی کردن (آنالیز کردن)

۳. واحد اطلاعات مالی می‌بایست اعتبار را به اطلاعات دریافت شده و نگهداری شده به وسیله واحد اطلاعات مالی بیافزاید. در زمانی که همه اطلاعات می‌بایست مورد توجه قرار گیرد تحلیل و بررسی می‌تواند متمرکز شود خواه بر هر افشاء انفرادی دریافت شده یا بر اطلاعات انتخاب شده متناسب، مبتنی بر نوع و حجم افشاءهای دریافت شده و بر بهره‌برداری مورد انتظار پس از انتشار. واحد اطلاعات مالی می‌بایست تشویق شود که نرم افزار تحلیل گرانه‌ای جهت اطلاعات فرآیندی با کارایی بیشتر و در کمک کردن در ایجاد کردن روابط مربوطه استفاد کند. با این وجود این چنین ابزارهایی نمی‌توانند به طور کامل جانشین عناصر قضاوت انسانی در خصوص تحلیل و بررسی کردن باشند. واحد اطلاعات مالی می‌بایست انواع تحلیل و بررسی ذیل را انجام دهد:

- تحلیل و بررسی‌های عملیاتی اطلاعات قابل دسترسی و دستیابی را جهت شناسایی اهداف خاص (برای مثال اشخاص، اموال شبکه‌های مجرمانه و انجمن‌ها) استفاده می‌کند به هدف دنبال کردن دنباله فعالیت‌های یا معاملات خاص و تا تشخیص دهند روابط بین این اهداف و اموال محتمل (ادعاء شده) حاصل از جرم، پولشویی، جرایم منشأ یا تأمین مالی تروریست.

- تحلیل و بررسی‌های استراتژیکی (راهبردی) اطلاعات قابل دستیابی و دسترسی مشتمل بر داده‌هایی که به وسیله دیگر مراجع ذی‌صلاح تهیه شده است را استفاده می‌کند، به جهت شناسایی پولشویی تأمین مالی تروریست مرتبط با انگیزه‌ها و الگوها. این اطلاعات سپس همچنین به وسیله واحد اطلاعات مالی یا دیگر نهادهای دولتی به هدف تشخیص دادن پولشویی و تأمین مالی تروریست مربوط به تهدیدها و قابلیت آسیب‌پذیری‌ها (در معرض آسیب‌پذیری)، استفاده می‌شود. تحلیل و بررسی استراتژیکی (راهبردی) ممکن است که همچنین تأسیس سیاست‌ها و اهداف را برای واحد اطلاعات مالی یا توسعه (دامنه) بیشتری برای دیگر نهادهای در نظام ALM/CFT کمک بکند.

۴. واحد اطلاعات مالی می‌بایست متمکن باشد که به صورت خود مختار، و در پاسخ به درخواست، اطلاعات و نتایج تحلیل و بررسی را به مراجع ذی‌صلاح مربوطه انتشار دهد. (اطلاع دهد) کانال‌های، اختصاصی، امن و محافظت شده، جهت انتشار می‌بایست مورد بهره برداری قرار بگیرد.
- **انتشار خود مختار:** واحد اطلاعات مالی می‌بایست قادر باشد که اطلاعات و نتایج تحلیل و بررسی را در زمانی که ادله‌ای جهت ظن به پولشویی، جرایم منشأ یا تأمین مالی تروریسم وجود دارد، به مراجع ذی‌صلاح انتشار دهد (اطلاع دهد). مبتنی بر تحلیل و بررسی‌های واحد اطلاعات مالی، انتشار اطلاعات می‌بایست گزیده (با حسن انتخاب) باشد و به مراجع دریافت‌کننده، اجازه تمرکز بر کیس‌ها/اطلاعات مربوطه بدهد.
- **انتشار مبتنی بر درخواست:** واحد اطلاعات مالی می‌بایست قادر باشد که به درخواست‌های اطلاعات از جانب مراجع ذی‌صلاح مطابق با پیشنهاد شماره ۳۱، پاسخ دهند. زمانی که واحد اطلاعات مالی یک چنین درخواستی را از یک مرجع ذی‌صلاح دریافت می‌کند، تصمیم مبنی بر انجام دادن تحلیل و بررسی و/یا انتشار اطلاعات در پاسخ دادن به مراجع اطلاعات باید در اختیار واحد اطلاعات مالی باقی بماند.

ت: دسترسی به اطلاعات

الف: به دست آوردن اطلاعات تکمیلی از نهادهای اخبار دهنده

۵. در خصوص تکمیل کردن اطلاعاتی که نهادها به واحد اطلاعات مالی (مبتنی بر وظیفه وصول) خبر می‌دهند، واحد اطلاعات مالی می‌بایست قادر باشد که اطلاعات تکمیلی از نهادهای خبر دهنده را در زمانی که به انجام تحلیل و بررسی آن به نحو مناسب، نیاز دارند به دست بیاورند و استفاده نمایند. اطلاعاتی که واحد اطلاعات مالی می‌بایست اجازه دهد که به دست بیاورد می‌تواند مشتمل بر اطلاعاتی که نهادهای خبر دهنده ملزم به نگهداری کردن مطابق با پیشنهادات مربوطه FATF (پیشنهاد شماره ۱۰، ۱۱ و ۲۲) هستند، می‌شود.

ب: دسترسی به اطلاعات از دیگر منابع

۶. در جهت انجام تحلیل و بررسی مناسب، واحد اطلاعات مالی می‌بایست به طیف امکانی گسترده اطلاعات مالی، اداری و اجرایی قانونی، دسترسی داشته باشد. این می‌بایست مشتمل بر اطلاعات از منابع عمومی یا باز، همانند اطلاعات مربوطه جمع‌آوری شده و یا نگهداری شده به وسیله یا به نمایندگی از دیگر مراجع و در جایی که متناسب باشد داده‌های نگهداری شده تجاری، باشد.

پ: امنیت و محرمانگی اطلاعات

۷. اطلاعات دریافت شده، فرآوری شده، نگهداری یا منتشر شده به وسیله واحد اطلاعات مالی، می‌بایست از با اطمینان مصون بماند، مبادله شود و تهناد مطابق با فرآیندها، سیاست‌ها و قوانین و مقررات مناسب مورد استفاده قرار گیرد. یک واحد اطلاعات مالی می‌بایست بنابراین، قواعدی در جهت حاکم کردن امنیت و محرمانگی این چنین اطلاعات مشتمل بر فرایندهایی برای اداره کردن، انباشتن، انتشار دادن و محافظت کردن همچنین دسترسی به چنین اطلاعاتی، را داشته باشد. واحد اطلاعات مالی می‌بایست اطمینان یابد که اعضای کارمندش سطوح کاملی از امنیت ضروری و دانستن مسئولیت‌هایشان در خصوص اداره کردن و انتشار دادن اطلاعات محرمانه و حساس دارند. واحد اطلاعات مالی می‌بایست اطمینان یابد که دسترسی محدود شده‌ای به تسهیلات و اطلاعاتش مشتمل بر سیستم‌های تکنولوژی اطلاعات، وجود دارد.

ت: استقلال عملیاتی (وظیفه‌ای)

۸. واحد اطلاعات مالی می‌بایست از حیث انجام وظیفه (فعالیت) مستقل و خودمختار باشد بدین معنی که واحد اطلاعات مالی می‌بایست صلاحیت و اهلیت انجام دادن وظایفش را به صورت آزادانه از جمله تصمیم‌گیری خود مختار برای تجزیه و تحلیل کردن، تقاضا دادن یا منتشر کردن اطلاعات خاص داشته باشد. در همه موارد این بدین معنی است که واحد اطلاعات مالی حق مستقلی در جهت فرستادن یا منتشر کردن اطلاعات به مراجع ذی‌صلاح دارند.

۹. یک واحد اطلاعات مالی ممکن است به عنوان بخش یک مرجع موجود راه اندازی شود. در زمانی که یک واحد اطلاعات مالی در یک ساختار موجود مرجع دیگری واقع می‌شود وظایف (عملکرد) اصلی واحد اطلاعات مالی می‌بایست از این مرجع دیگری متمایز باشد.

۱۰. واحد اطلاعات مالی می‌بایست با منابع مالی، انسانی، و تکنیکی کافی مجوز شود بدین صورت که استقلال و خود مختاری وی را مصون نگهدارد و به وی اجازه انجام دادن اختیاراتش به نحو مؤثری را بدهد. کشورها می‌بایست در این خصوص فرآیندهایی داشته باشند که اطمینان یابند که کارمندان واحد اطلاعات مالی استانداردهای تخصصی (حرفه‌ای) عالی را مشتمل بر استانداردهای مربوط به محرمانگی را دارند و می‌بایست با تکامل (درستی) عالی باشند و به صورت متناسبی ماهر باشند.

۱۱. واحد اطلاعات مالی می‌بایست همچنین قادر باشد که ترتیباتی را ایجاد کند یا با دیگر مراجع ذی‌صلاح داخلی یا هم‌تایان خارجی در خصوص تبادل اطلاعات به طور مستقل مشارکت کند.

ث: نفوذ یا مداخله ناروا

۱۲. واحد اطلاعات مالی می‌بایست قادر باشد که منابعی که جهت انجام وظایفش نیازمند است مبتنی بر یک اصول انفرادی یا معمولی رهای از هر مداخله یا نفوذ سیاسی، دولتی یا صنعتی که ممکن است استقلال عملیاتی آن را به خطر بیندازد، به دست بیاورد و مستقر سازد

ج: گروه ایگمنت EGMONT

۱۳. کشورها می‌بایست مطمئن شوند که واحد اطلاعات مالی به اهداف بیانیه گروه ایگمنت و اصول آن بیانیه در جهت تبادل اطلاعات بین واحدهای اطلاعات مالی در خصوص پرونده‌های پولشویی و تأمین مالی تروریسم (این اسناد راهنمایی‌های مهم در بین واحدهای اطلاعات مالی بیان می‌کند) توجه دارد. واحد اطلاعات مالی می‌بایست در خصوص عضویت در گروه ایگمنت را درخواست کند.

ج: خبر دادن معامله کردن پول نقد سنگین (باحجم زیاد)

۱۴. کشورها می‌بایست امکان سنجی و سودمندی (کارایی) یک سیستم د رجایی که مؤسسات مالی و مشاغل و حرفه‌های غیرمالی معین همه معاملات ارز خارجی و بین‌المللی بالاتر از یک مقدار تعیین شده را خبر می‌دهد را مورد توجه قرار دهند.

ک) نگاه‌شسته تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۳۰

(مسئولیت‌های مراجع اعمال قانون و انجام تحقیقات)

۱. می‌بایست مراجع اجرایی قانون تعیین شده وجود داشته باشند که مسئولیت در خصوص اطمینان یافتن از اینکه پولشویی، جرایم منشأ و تأمین مالی تروریست به صورت مناسب از طریق انجام یک تحقیق مالی مورد تحقیق قرار می‌گیرند، داشته باشند. کشورها می‌بایست همچنین یک یا چند مراجع ذیصلاح جهت شناسایی کردن، ردیابی کردن و شروع (انجام دادن) به توقیف کلی، توقیف جزئی اموالی که موضوع مصادره می‌باشند یا ممکن است که باشند را انجام دهند، تعیین نمایند.

۲. یک «تحقیق مالی» به معنی یک تحقیق در خصوص کارهای مالی مرتبط با یک فعالیت مجرمانه با نظر به:

- شناسایی کردن دامنه شبکه‌های مجرمانه و/یا مقیاس جنایی (حالت خطرناکی)
- شناسایی کردن و ردیابی مالی اموال حاصل از جرم، اموال تروریستی یا دیگر دارایی‌هایی که موضوع مصادره هستند یا ممکن است که باشد و
- توسعه و تکامل دادن ادله‌ای که می‌تواند در تحقیقات (فرآیندهای) کیفری مورد استفاده قرار گیرد.

۳. عبارت «'parallel financial investigation' (A)» به انجام دادن یک تحقیق مالی پهلو به پهلو یا در چاقوب، یک تحقیق کیفری (سنتی) در خصوص پولشویی، تأمین

مالی تروریست یا جرایم منشأ، اشاره دارد. محققان اجرایی قانونی جرایم منشأ می‌بایست اختیار داشته باشند که تحقیق همه جرایم مرتبط با پولشویی و تأمین مالی تروریست را در طول یک تحقیق موازی پیگیری کنند یا قادر به ارجاع پرونده به یک آژانس دیگر برای پی‌گیری چنین تحقیقاتی باشند.

۴. کشورها می‌بایست انجام اقداماتی از جمله قانون‌گذاری در سطح داخلی است، باید مورد توجه قرار دهند که به مراجع ذی‌صلاحشان در خصوص تحقیق پرونده‌های تأمین مالی تروریست و پولشویی، معوق کردن یا صرف‌نظر کردن از دستگیری اشخاص مظنون و یا توقیف جزئی پول را به هدف شناسایی کردن اشخاص دخیل در چنین اقداماتی یا برای جمع‌آوری کردن ادله، اجازه دهند. بدون چنین اقداماتی در خصوص استفاده فرآیندهایی از جمله تحویل‌دهی کنترل شده و عملیات مخفیانه که ممنوع هستند.

۵. پیشنهاد شماره ۳۰ همچنین در خصوص آن مراجع ذی‌صلاح اجرا می‌شود که بنفسه مراجع اجرایی قانون، نیستند اما در خصوص دنبال کردن تحقیقات مالی جرایم منشأ مسئول هستند تا آنجا که این مراجع ذی‌صلاح وظایف پوشش داده شده ذیل پیشنهاد شماره ۳۰ را انجام می‌دهند.

۶. مراجع ذی‌صلاح اجرایی مبارزه با فساد با اختیارات اجرایی ممکن است که در جهت تحقیق کردن جرایم پولشویی و تأمین مالی تروریستی حاصل شده یا مربوط به جرایم فساد در ذیل پیشنهاد شماره ۳۰، تعیین شوند و این مراجع می‌بایست اختیارات کافی جهت شناسایی، ردیابی مالی و شروع به توقیف کلی یا جزئی اموال داشته باشند. ۷. طیف آژانس‌های اجرایی قانون و دیگر مراجع ذی‌صلاح که در بالا ذکر شد، می‌بایست زمانی که کشورها از گروه‌های چند انضباطی، را در خصوص تحقیقات مالی استفاده می‌کنند را مورد توجه و حساب قرار دهند.

۸. مراجع اجرایی قانون و مراجع دادستانی (تعقیبی) می‌بایست منابع مالی، انسانی و تکنیکی کافی داشته باشند. کشورها می‌بایست فرآیندهای مناسبی در خصوص اطمینان یافتن از اینکه کارمندان این مراجع استانداردهای شغلی (حرفه‌ای) عالی مشتمل بر استانداردهای مربوط به محرمانگی را دارند و می‌بایست با تکامل (درستی) عالی باشند و به صورت متناسبی ماهر باشند، را داشته باشند

گ) نگاه‌شسته تفسیری در خصوص پیشنهاد شماره ۳۲ (حاملان)

پول نقد

الف: اهداف

۱. پیشنهاد شماره ۳۲ باهدف اطمینان یافتن از این‌که تروریست‌ها و دیگر مجرمین نمی‌توانند فعالیت‌هایشان از طریق انتقال مرزی فیزیکی ارز و اسناد قابل معامله بی‌نام را تأمین (مالی) کنند یا اموال (حاصله از) جرایمشان پولشویی کنند به خصوص کمک می‌کند که اطمینان حاصل کنند که کشورها اقداماتی در جهت الف: یافتن انتقال مرزی فیزیکی ارز اسناد قابل معامله بی‌نام؛ ب: متوقف کردن یا نگهداشتن ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نام که مظنون به مرتبط بودن با تأمین مالی تروریست یا پولشویی هستند ج: متوقف کردن یا نگهداشتن ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نامی که به نحو کاذبانه (متقلبانه‌ای) اظهار یا کشف شده است و قادر به مصادره کردن ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نامی که مرتبط با تأمین مالی تروریست یا پولشویی هستند، می‌باشند، دارند.

ب: انواع سیستم‌هایی که ممکن است در خصوص موضوع حاملین (ناقلین) پول نقد اجرا شود

۲. کشورها ممکن است تعهداتشان را مبتنی بر پیشنهاد شماره ۳۲ و این نگاه‌شسته تفسیری به وسیله اجرا کردن یکی از انواع سیستم ذیل، تطابق دهند. با این وجود، کشورها ملزم به استفاده از نوع سیستم یکسان در خصوص انتقال مرزی ارزی یا اسناد قابل معامله بی‌نام ورودی یا خروجی، نیستند.

۱- سیستم اعلام کردن (اظهار کردن)

۳. همه اشخاصی که انتقال مرزی فیزیکی ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نام که ارزش (آن) بیش از حداکثر سقف USD/EUR ۱۵۰۰۰ از پیش تعیین شده را انجام می‌دهند، می‌بایست که یک اظهار نامه صحیحی به مراجع ذیصلاح تعیین شده تحویل دهند. کشورها ممکن است از میان سه نوع متفاوت ذیل از سیستم اظهار کردن (اعلام کردن)، انتخاب کنند: الف: یک سیستم اظهارنامه مکتوب در خصوص همه مسافرین؛ ب: یک سیستم مکتوب در خصوص آن مسافرینی که مقدار ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نام بیش از سقف (مقرر) را حمل می‌کنند.؛ و ت: یک سیستم اظهارنامه

شفاهی. این سه سیستم شکل در ذیل به صورت کامل خود شرح داده می‌شود. با این حال، با این حال، برای کشورها غیر معمول نیست که سیستم ترکیبی را انتخاب کنند.

الف: سیستم اظهارنامه مکتوب در خصوص همه مسافری: در این (نوع) سیستم همه مسافری ملزم به تکمیل کردن یک اظهارنامه کتبی قبل از خارج شدن از کشور هستند. این خود مشتمل بر سوالاتی موجود در فرم‌های اظهارنامه رسمی یا معمولی می‌باشد. در عمل مسافری می‌بایست یک اظهارنامه را ارائه دهند؛ خواه در حال حمل ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نام باشند یا نباشند. (برای مثال با تیک زدن یک مربع (در پاسخ به سؤال به صورت) بله یا خیر)

ب: سیستم اظهارنامه مکتوب در خصوص آن مسافری که مقدار ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نام بیش از سقف (مقرر) را حمل می‌کنند.

در این (نوع) سیستم، همه مسافری که حمل‌کننده مقدار ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نام بیش از سقف (مقرر) هستند، ملزم می‌شوند که یک فرم اظهارنامه مکتوب را تکمیل کنند. در عمل، مسافر ملزم نیست که هیچ فرمی را در صورتی که حمل‌کننده مقدار ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نام بیش از سقف (مقرر) نیست، پر کنند.

پ: سیستم اظهارنامه شفاهی در خصوص همه مسافری: در این (نوع) سیستم، همه مسافری ملزم هستند که به صورت شفاهی اگر یک مقدار ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نام را حمل می‌کنند که بیش از سقف مقرر توصیف شده، است اظهار (اعلام) کنند. معمولاً، این (شیوه مزبور) در نقاط ورودی گمرک از طریق الزام کردن مسافری به انتخاب مجاری (ورودی و خروجی) در بین مجری قرمز (کالاهای جهت اظهار کردن) و مجری سبز (چیزی جهت اظهار کردن نیست)، انجام می‌شود. انتخاب مجرای که مسافر انتخاب می‌کند مرتبط است با اظهارنامه شفاهی. در عمل مسافری به صورت نوشتن اظهار نمی‌کنند اما ملزم هستند که به کارمندان گمرک گزارش دهند.

۲- سیستم فاش کردن (آشکار ساختن)

۴. کشورها ممکن است که سیستم انتخاب کنند که به وسیله آن همه مسافری ملزم هستند که اطلاعات مناسبی را در پاسخ به درخواست، در اختیار مراجع (ذی صلاح) بگذارند؛ در این چنین سیستمی برای مسافری الزامی جهت انجام دادن یک اظهارنامه

شفاهی یا مکتوب پیشین، وجود ندارد. در عمل، مسافری می‌بایست ملزم شوند که یک پاسخ صحیح (بدون غش و غلط) در پاسخ به سوال، به مراجع ذی‌صلاح بدهند.

پ: عناصری تکمیلی متناسب با هر دو سیستم

۵. هر کدام از سیستم (ها) که اجرا شوند، کشورها می‌بایست اطمینان یابند که سیستم آنها عناصر ذیل را جامی دهد (در برمی‌گیرد):

الف: سیستم اظهارنامه‌ای/ فاش کردنی می‌بایست در خصوص هر دو انتقال ارز و اسناد قابل معامله بی‌نام ورودی و خروجی اعمال شوند.

ب: در صورت کشف یک اظهارنامه یا فاش کردن ارز یا اسناد قابل معامله بین نام یا یک عدم اظهار کردن/ یا فاش کردن آنها، مراجع ذی‌صلاح تعیین شده می‌بایست این اختیار را داشته باشد که پرس و جو کند و اطلاعات بیشتری از حامل با توجه به منشأ ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نام و قصدشان در خصوص استفاده کردن، به دست بیاورد.

ت: اطلاعات به دست آورده شده از طریق فرآیند افشا کردن / اظهار کردن، می‌بایست در دسترس واحد اطلاعات مالی قرار بگیرد، خواه از طریق یک سیستمی که به وسیله آن به واحد اطلاعات مالی در خصوص حوادث نقل و انتقال برون مرزی، اطلاع داده شود یا خواه از طریق افشا کردن/ اظهار کردن، اطلاعات به صورت مستقیم در دسترس واحد اطلاعات مالی از طرق دیگر قرار گیرد.

ث: در سطح ملی (داخلی) کشورها می‌بایست اطمینان یابند که همکاری کافی در میان کارمندان گمرک‌ها، (اداره) مهاجرت کردن و دیگر مراجع مربوطه در خصوص مسائل مربوط به اجرای کردن پیشنهاد شماره ۳۲ وجود دارد.

ج: در خصوص دو مورد ذیل، مراجع ذی‌صلاح می‌بایست قادر باشند که وجه نقد یا اسناد قابل معامله بی‌نام را برای یک مدت زمان معقول به هدف مشخص کردن اینکه آیا ادله‌ای در مورد پولشویی یا تأمین مالی تروریست یافت می‌شود یا خیر؟ متوقف یا نگهداری کنند: (۱) در جایی که یک ظنی مبنی بر پولشویی یا تأمین مالی تروریست وجود دارد (۲) در جایی که اظهار یا افشاء کاذبانه وجود دارد.

ح: سیستم اظهارکردن/ افشا کردن می‌بایست گسترده‌ترین اقدامات امکانی در خصوص همکاری‌های بین‌المللی و مساعدت متناسب با پیشنهاد شماره ۳۶ تا

۴۰ را اجاز دهد. برای تسهیل کردن چنین همکاری‌ای، (۱) یک اظهارنامه یا افشاء که بیش از حداکثر سقف (مقرر) USD/EUR ۱۵۰۰۰۰ انجام می‌شود یا (۲) در جایی که یک اظهارنامه کاذب یا یک افشاء کاذب وجود دارد یا (۳) در جایی که یک ظن مبنی بر پولشویی یا تأمین مالی تروریست وجود دارد، این اطلاعات می‌بایست جهت بهره‌برداری توسط مراجع ذی‌صلاح، نگهداری شوند. حداقل، ای اطلاعات می‌بایست پوشش دهند: (۱) مقدار ارز یا سند قابل معامله بی‌نام اظهار شده یا افشاء شده یا دیر موارد کشف شده؛ و (۲) اطلاعات هویتی حمل‌کنندگان

خ: کشورها می‌بایست پیشنهاد شماره ۳۲ را تابع (مطابق) حفاظت دقیق در جهت اطمینان یافتن از اینکه بهره‌برداری از اطلاعات به نحو مناسبی (به جا) و بدون محدودکردن: (۱) پرداخت‌های تجاری بین کشورها در خصوص کالاها و خدمات یا (۲): استقلال فعالیت سرمایه در هر صورتی، اجرا کنند.

ت: مجازات‌ها

۶. اشخاصی که اظهارنامه یا افشاء کاذبانه ارائه می‌دهند می‌بایست موضوع مجازات‌های مؤثر، متناسب و بازدارنده خواه کیفری، مدنی یا اداری واقع شوند. اشخاصی که یک انتقال برون مرزی فیزیکی ارز یا اسناد قابل معامله بی‌نامی که مربوط به تأمین مالی تروریست، پولشویی یا جرایم منشأ هستند را انجام می‌دهند، می‌بایست همچنین موضوع مجازات‌های مؤثر، متناسب و بازدارنده خواه کیفری، مدنی یا اداری واقع شوند، و می‌بایست تابع (موضوع) اقدامات متناسب با پیشنهاد شماره ۴ که امکان مصادره چنین ارزها و اسناد قابل معامله بی‌نام هست، واقع شوند.

۷. مرجع مسئول در خصوص اجرایی کردن پیشنهاد شماره ۳۲، می‌بایست از منابع کافی مالی، انسانی و تکنیکی برخوردار باشند. کشورها می‌بایست فرآیندهای مناسبی جهت اطمینان یافتن از اینکه کارمندان این مراجع استانداردهای محرمانگی کاملی را مشتمل بر استانداردهای مربوط به محرمانگی را داشته باشند و می‌بایست کمال بالا و به صورت متناسب مهارت داشته باشند.

طلا، فلزات گرانبه‌ها و سنگ‌های قیمتی (گرانبه‌ها)

در خصوص اهداف پیشنهاد شمار ۳۲، طلا، فلزات قیمتی و سنگهای گرانبه‌ها مشتمل

نیست علی‌رغم نقدینگی بالا و استفاده شدن در موارد مشخصی به عنوان یک وسیله مبادله یا انتقال دادن ارزش. ای موارد می‌تواند ذیل قوانین مقررات گمرکی تحت پوشش واقع شود. اگر یک کشور یک انتقال مرزی غیرعادی طلا، فلزات قیمتی یا سنگ‌های قیمتی کشف کند، آن می‌بایست به صورت مناسب سرویس گمرکی یا دیگر مراجع ذی‌صلاح کشورهایی که این موارد از جانب ایشان ناشی شده یا آنها (موارد مذکور) مقصدشان می‌باشد را آگاه کند و می‌بایست با توجه به منع تأسیس، مقصد و هدف این انتقال چنین اقدامی و با توجه اقدام مناسب، همکاری کنند.

ل) نگاشته تفسیری در خصوص توصیه شماره ۳۸ معاضدت قضایی (حقوقی) چند جانبه

۱. کشورها باید تأسیس یک صندوق مصادره دارایی را در نظر بگیرند که در آن همه یا بخشی از اموال مصادره‌شده به مجریان قانون، بهداشت، آموزش و یا سایر اهداف مناسب سپرده خواهد شد. کشورها باید اقدامات لازم را به خصوص زمانی که مصادر به صورت مستقیم یا غیر مستقیم نتیجه همکاری فعالیت مجریان قانون است، اتخاذ کنند که آنها را قادر سازد تا در میان دو یا چند کشور که اموال را مصادره کرده اند، مشارکت انجام شود.

۲. درباره تقاضای همکاری در خصوص اموال مصادره شده بدون محکومیت، کشورها لازم نیست که مرجعی را جهت انجام همه این چنین درخواست‌ها داشته باشند اما می‌بایست آن مرجع این امکان را داشته باشد که حداقل در شرایطی که یک مجرم به دلیل مرگ، فرار، غیبت یا شناخته نشدن در دسترس نیست، (درخواست مزبور را) انجام دهند.

م) نگاشته تفسیری در خصوص توصیه شماره ۴۰ (دیگر اشکال همکاری بین‌المللی)

الف: اصولی که به همه اشکال همکاری بین‌المللی اعمال می‌شود

۱- الزامات مراجع درخواست کننده:

۱. در زمان درخواست دادن همکاری، مراجع ذی‌صلاح می‌بایست بهترین (نوع) تلاششان را به کار گیرند تا اطلاعات کامل و واقعی (صحیح) و در صورت نیاز

حقوقی، که در برگیرنده نیاز ضروری باشد را فراهم کنند تا یک اجرای درخواست کافی و به موقع‌ای و همچنین استفاده پیش بینی شده از اطلاعات مذکور درخواست شده را مقدر سازند. مبتنی بر درخواست مراجع درخواست‌کننده می‌بایست بازخورد را در خصوص استفاده و فایده‌مندی اطلاعات به دست آمده را به مراجع ذی‌صلاح درخواست شده ارسال کنند (فراهم کنند).

۲- اقدامات محدودکننده ناروا

۲. کشورها نمی‌بایست ممنوع کنند یا شرایط محدودکننده ناروا یا غیر معقولانه در خصوص مهیاکردن تبادل یا معاضدت اطلاعات را قرار دهند. به خصوص مراجع ذی‌صلاح نمی‌بایست یک درخواست در خصوص معاضدت را به دلیل ادله ذیل نپذیرند:

الف: درخواست که مشتمل بر اموال مالی می‌شود و یا

ب: قوانین مؤسسات مالی یا مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین (به استثنا جایی که اطلاعات مربوطه جست و جو شده، در اوضاع و احوالی که رازداری امتیاز حقوقی یا حرفه حقوق اجرا می‌شود به دست آمده است) را ملزم به نگهداری رازداری یا محرمانگی می‌کند و یا

پ: یک بازجویی، تحقیق یا فرآیندی در حال اجرا در کشور درخواست شده، وجود دارد مگر اینکه معاضدت آن بازجویی، تحقیق یا فرآیند را مختل کند (مانع شود)؛

ت: ماهیت یا حالت (مدنی، اداری، اجرای قانون و غیره) مرجع همتای درخواست‌کننده از همتای خارجی وی متفاوت است.

محافظت در خصوص اطلاعات تبادل شده

۳. تبادل اطلاعات می‌بایست فقط برای اهدافی که اطلاعات (برای آن) جمع‌آوری یا فراهم شده، مورد بهره‌برداری واقع شود. هر گونه انتشار اطلاعات به دیگر مراجع یا اشخاص ثالث یا هر گونه بهره‌برداری از این اطلاعات در خصوص اهداف قضایی، تعقیبی، تحقیق اداری، فرآتر از آن (اهدافی) که در اصل (ابتدأً) (برای آنها) فراهم شده بود، می‌بایست تابع معجز قبلی (اجازه قبلی) مجمع ذی‌صلاح (کشور) در خواست شده باشد.

۴. مراجع ذی‌صلاح می‌بایست محرمانگی در خصوص هر درخواست برای همکاری

و اطلاعات تبادل شده به هدف محافظت کردن درستی (صحت و ثقم) تحقیقات و پرس و جوها، متناسب با تعهدات هردو طرف در مورد حفظ حریم خصوصی و حفاظت داده‌ها، به صورت مناسب حفظ نمایندند (نگهداری کنند). حداقل، مرجع ذی‌صلاح می‌بایست اطلاعات مبادله شده در یک شیوه مشابه، همان طور که آنها اطلاعات مشابه دریافت شده از منابع داخلی، را محافظت می‌کنند، محافظت کنند. کشورها می‌بایست کنترل‌ها و حفاظت‌هایی جهت اطمینان یافتن از اینکه اطلاعات تبادل شده به وسیله مراجع ذی‌صلاح تنها در خصوص مسئله اجازه داده شده (مجاز) مورد استفاده قرار می‌گیرد، ایجاد نمایندند. تبادل کردن اطلاعات می‌بایست در یک شیوه محرمانه (سری) و از طریق مجاری یا سازوکارهای قابل اعتماد رخ دهد. مراجع ذی‌صلاح مورد درخواست واقع شده، ممکن است در صورت نیاز، از فراهم کردن اطلاعات در صورتی که مرجع ذی‌صلاح درخواست‌کننده نتواند به شیوه مؤثری از اطلاعات محافظت کند، خود داری نماید.

اختیار جست و جو کردن اطلاعات

۵. مراجع ذی‌صلاح می‌بایست قادر باشند که تحقیقات را به نمایندگی از یک همتای خارجی انجام دهند و با همتاهای خارجی‌شان همه اطلاعاتی که به وسیله آنها قابل به دست آوردن است مشروط بدینکه چنین تحقیقاتی در داخل نیز انجام می‌شده است، تبادل کنند.

ب: خط و مشی‌های کاربردی (مناسب، اجرایی) برای اشکال خاص همکاری

بین‌المللی

۶. اصول کلی در بالا، می‌بایست نسبت به همه اشکال تبادل اطلاعات بین همتایان یا غیرهمتایان، موضوع پارگراف‌های بیان شده در ذیل، اجرا شود.

تبادل اطلاعات بین واحدهای اطلاعات مالی

۷. واحدهای اطلاعات مالی می‌بایست اطلاعات را با واحدهای اطلاعات مالی خارجی بدون توجه به وضعیت‌های مربوطه؛ که (وضعیت) آن (می‌تواند) یک ماهیت اداری، اجرایی، قضایی یا دیگر (انواع) ماهیت باشد، تبادل کنند. به این هدف، واحدهای اطلاعات مالی می‌بایست یک مبنای (بیس) حقوقی کافی (کامل) در خصوص فراهم کردن همکاری در خصوص پولشویی، جرایم منشأ مربوطه و تأمین

مالی تروریست، داشته باشند.

۸. در زمان درخواست دادن همکاری، واحدهای اطلاعات مالی، می‌بایست بهترین (نوع) تلاششان را به کار گیرند تا اطلاعات کامل و واقعی (صحیح) و در صورت نیاز حقوقی، از جمله شرح پرونده تجزیه و تحلیل و پیوند بالقوه با کشور درخواست شده را فراهم کنند؛ مبتنی بر درخواست و در هر زمان که ممکن باشد؛ واحدهای اطلاعات مالی می‌بایست برای هم‌تایان خارجی خود باز خورد در خصوص استفاده از اطلاعاتی که مهیا شد بود؛ همچنین نتایج حاصل از تحلیل و بررسی‌های انجام شده مبتنی بر اطلاعات مهیا شده را، مهیا کنند (بفرستند).

۹. واحد اطلاعات مالی می‌بایست اختیار تبادل کردن اطلاعات (ذیل) را داشته باشد:

الف: همه اطلاعاتی که ملزم به در دسترس بودن یا به صورت مستقیم یا غیر مستقیم قابل به دست آوردن به وسیله واحد اطلاعات مالی مبتنی بر پیشنهادات FATF به خصوص مبتنی بر پیشنهاد شماره ۲۹ هستند؛ و

ب: هر اطلاعات دیگری که آنها اختیار به دست آوردن یا دسترسی داشتن به صورت مستقیم یا غیر مستقیم در سطح داخلی تابع اصول متقابل را دارند؛

تبادل اطلاعات در بین ناظران مالی

۱۰. ناظران مالی می‌بایست با هم‌تایان خارجی‌شان، صرف نظر از ماهیت یا وضعیت مربوطه، همکاری داشته باشند. همکاری کافی بین ناظران مالی به تسهیل کردن نظارت کردن مؤثر ALM/CFT مؤسسات مالی کمک می‌کند. برای این هدف، ناظران مالی می‌بایست یک مبنای حقوقی کافی برای مهیا کردن همکاری، متناسب با استانداردهای بین‌المللی مناسب (قابل اجرا) در خصوص نظارت کردن، به خصوص با توجه به تبادل اطلاعات نظارت مربوط به یا مرتبط با اهداف ALM/CFT، داشته باشند.

۱۱. ناظر مالی می‌بایست قادر باشند که با هم‌تایان خارجی اطلاعات داخلی قابل دسترس برای آنها را مشتمل بر اطلاعاتی که وسیله مؤسسات مالی نگهداری شده و در یک شیوه‌ای متناسب با نیازهای مربوطه، تبادل شود.

ناظران مالی باید بتوانند انواع اطلاعات زیر را به ویژه با سایر ناظران مربوطه که مسئولیت مشترکی در خصوص مؤسسات مالی فعال در همان گروه دارند، در مورد

اهداف مربوط به مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم، مبادله کنند:

الف: اطلاعات نظارتی، از جمله اطلاعات در خصوص سیستم نظارت داخلی، و اطلاعات عمومی درباره بخش‌های مالی.

ب: اطلاعات محتاطانه به خصوص برای ناظران اصلی از جمله اطلاعات در مورد فعالیت‌های تجاری مؤسسات مالی، مالک منفعت (ذی‌نفع واقعی) و (اطلاعات) مناسب و متناسب دیگر.

پ: اطلاعات مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم از جمله فرایندها و راهبردهای مبارزه با پولشویی مؤسسات مالی داخلی، اطلاعات شناسایی مشتری، پرونده‌های مشتری، الگوهای حساب و اطلاعات معامله.

ناظران مالی می‌بایست به جهت تسهیل در نظارت گروه مؤثر، قادر باشند که به نمایندگی از هم‌تایان خارجی خود تحقیق کنند و در صورت مقتضی، اختیار هم‌تایان خارجی خود را مبنی بر اینکه تحقیقات را خودشان در کشور هدف انجام دهند، اجازه دهند یا تسهیل کنند.

هر گونه انتشار اطلاعات تبادل شده یا مورد استفاده جهت اهداف نظارتی یا غیر نظارتی می‌بایست تابع اجازه قبلی از ناظر مالی درخواست شده، باشد مگر اینکه ناظر مالی درخواست‌کننده تحت یک الزام حقوقی اطلاعات را منتشر یا گزارش کند. در این موارد حداقل، ناظر مالی درخواست‌کننده می‌بایست سریعاً به مرجع درخواست شونده، این تعهد را اطلاعات دهد. مجوز قبلی مشتمل هستند بر هر مجوز قبلی ذیل یک یادداشت تفاهم یا یادداشت تفاهم چندجانبه - که مبتنی بر اصول تنظیم استاندارد شده جهت تبادل اطلاعات ذیل یک یادداشت تفاهم یا یادداشت تفاهم چندجانبه اعمال می‌شود.

تبادل اطلاعات بین مراجع مجری قانون

مراجع مجری قانون می‌بایست قادر باشند که اطلاعات در دسترس داخلی خود را با هم‌تایان خارجی جهت اهداف تحقیقاتی و اطلاعاتی مرتبط با پولشویی، جرایم منشأ یا تأمین مالی تروریسم از جمله شناسایی کردن، ردیابی اموال و وسایل مرتبط با جرم، تبادل کنند.

مراجع مجری قانون می‌بایست همچنین قادر باشند که از اختیارانشان از جمله هر

گونه تکنیک تحقیقاتی موجود مطابق با حقوق داخلی خود، در جهت انجام تحقیقات، به دست آوردن اطلاعات به نماینده از هم تایان خارجی خود به‌کار گیرند. رژیم‌ها یا رویه‌های حاکم بر چنین همکاری‌های بین مجریان قانون، مانند توافق‌نامه‌های بین اینترپل، یوروپل یا یوروجاست و کشورهای فردی^۱، باید بر هر گونه محدودیت در استفاده اعمال شده توسط نهاد مجری قانون درخواست‌شونده، حاکم باشد.

نهادهای مجری قانون می‌بایست قادر باشند که تیم‌های تحقیقاتی مشترک جهت انجام تحقیقات همکاری شکل دهند و در موارد ضروری، کشورها می‌بایست توافقات یک دوجانبه یا چند جانبه را بنانهند تا چنین تحقیقات مشترکی را بتوانند انجام دهند. کشورها به اشتراک‌گذاری و حمایت از شبکه‌های مجری قانون مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم موجود، و به توسعه مخاطبان دو جانبه با سرویس‌های مجری قانون خارجی از جمله قرار دادن افسر رابط خارجی، جهت تسهیل به موقع و مؤثر همکاری‌ها تشویق می‌شوند.

تبادل اطلاعات بین غیر هم‌تایان

کشورها می‌بایست مراجع ذی‌صلاح خود را در تبادل اطلاعات به صورت غیر مستقیم با غیر هم‌تایان با رعایت اصول مرتبط مذکور در بندهای قبل، مجاز شمارند. تبادل اطلاعات به صورت غیر مستقیم اشاره دارد به اطلاعات درخواستی که قبل از دریافت توسط مرجع درخواست‌کننده از طریق یک یا چند مقام داخلی یا خارجی از مرجع درخواست‌شونده عبور می‌کند. چنین تبادل اطلاعاتی و به‌کارگیری آن ممکن است تابع اجازه یک یا چند نهاد ذی‌صلاح کشور درخواست‌شونده باشد. نهاد ذی‌صلاحی که درخواست اطلاعات می‌نماید می‌بایست همیشه مشخص کند که آن را جهت چه هدفی و به نمایندگی از چه کسی آن تقاضا را درخواست می‌نماید.

کشورها همچنین به مجاز شمردن یک تبادل اطلاعات سریع و نظام‌مند به صورت مستقیم در بین غیر هم‌تایان تشویق می‌شوند.

1. The agreements between Interpol, Europol or Euro just and individual countries

لغتنامه مجتبیٰ بر توصیه‌ها

الف: (AML/CFT POLICIES AND COORDINATION)؛
السیاسات والتنسيق في مجال مكافحة غسل الأموال وتمويل
الإرهاب؛ خط و مشی‌ها و هماهنگی‌های (در خصوص)
ALM/CFT

توصیه شماره (۱): (Assessing risks and applying a risk-based approach)؛ تقییم المخاطر
وتطبيق المنهج القائم على المخاطر؛ ارزیابی کردن ریسک و اتخاذ رویکرد مبتنی بر ریسک

لاتین	عربی	فارسی
risks for the country	التي تواجهها،	ریسک‌هایی که با آن مواجه هستند (در معرض آنها هستند)
identify, assess and understand	تحديد وتقييم وفهم	تعیین کردن، ارزیابی کردن و دانستن
designating an authority	تعيين سلطة	تعیین کردن یک مرجع
mechanism to coordinate	آلية لتنسيق	فرآیند هماهنگی
effectively	على نحو فعال.	به نحو مؤثر
are mitigated	خفض	کاهش یافته است
apply resources	وتوجيه الموارد	به‌کارگیری منابع
commensurate with	تناسب مع	متناسب با
essential foundation	ركيزة أساسية	چاپوب اساسی
addresses	يعالج	مورد توجه قرار دادن
higher risks	مخاطر من مستوى أعلى،	ریسک‌های شدیدتر

فارسی	عربی	لاتین
اقدامات تخفیف یافته	تدابیر مبسطة	simplified measures
مبتنی بر شرایط مشخص	وفق شروط معينة.	under certain conditions
(ریسک‌هایی پولشویی و تأمین مالی تروریست که) در معرض قرار دارند	تعرض لها	their money laundering and terrorist financing risks

توصیه شماره (۲): (National cooperation and coordination): التعاون والتنسيق المحليين؛ همکاری و هماهنگی (تعاون و تناسب) ملی (داخلی)

فارسی	عربی	لاتین
الهام گرفته شده، به دست آمده، اخذ شده	أخذاً	informed
سازوکارهای داخلی در خصوص مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریست	سياسات وطنية لمكافحة غسل الأموال وتمويل الإرهاب،	national AML/CFT policies
می‌بایست به صورت نظامند مورد بازبینی واقع شود	(بنیعی) على أن تخضع تلك السياسات للمراجعة بانتظام.	should be regularly reviewed
سازوکار دیگری که مطابق با (هدف) چنین سیاستی	آلية أخرى لذات الغرض.	other mechanisms that is responsible for such policies.
واحد اطلاعات مالی	وحدة التحريات المالية	the financial intelligence unit (FIU),
سیاست‌گذاران	جهات المسؤولة عن وضع السياسات،	policy-makers
مراجع مجری قانونی، ناظران و دیگر مراجع ذی‌صلاح مرتبط	سلطات إنفاذ القانون والجهات الرقابية وغيرها من السلطات المختصة ذات الصلة	law enforcement authorities, supervisors and other relevant competent authorities
سازوکارهای مؤثر مطابق با سطح طراحی سیاست‌ها و سطح عملیاتی (اجرایی)	(آليات فعالة) مطبقة على مستويات صنع السياسات والمستويات التشغيلية	at the policy-making and operational levels
تأمین مالی گسترش سلاح کشتار جمعی	تمويل انتشار أسلحة الدمار الشامل.	the financing of proliferation of weapons of mass destruction
توسعه و اجرای سازوکارها و فعالیت‌ها	بتطوير وتنفيذ سياسات وأنشطة	the development and implementation of policies and activities

ب: (MONEY LAUNDERING AND CONFISCATION)؛ غسل الأموال والمصادرة؛ پولشویی و مصادره (أموال)

توصیه شماره (۳): (Money laundering offence)؛ جريمة غسل الأموال؛ جرم پولشویی

لاتین	عربی	فارسی
Criminalise	یجرم	جرم انگاری کردن
the basis of the Vienna Convention and the Palermo Convention	على اساس اتفاقيتي فيينا وباليرمو.	مبتنی بر دو کنوانسیون وین و پالمو
all serious offences	كافة الجرائم الخطيرة	همه جرایم شدید (مهم)
with a view to including the widest range of predicate offences	لتشمل أكبر عدد من الجرائم الأصلية.	با این نگاه که دامنه بیشتری از جرایم منشأ را شامل شود

توصیه شماره (۴): (Confiscation and provisional measures)؛ المصادرة والتدابير المؤقتة؛

مصادر و اقدامات موقت (محتاطانه)

لاتین	عربی	فارسی
the Terrorist Financing Convention	واتفاقية قمع تمويل الإرهاب،	کنوانسیون (سرکوب) تأمین مالی تروریست
prejudicing the rights of bona fide third parties	الإخلال بحقوق الأطراف الثالثة حسنة النية	نقض حقوق اشخاص ثالث (با) حسن نیت
to freeze or seize and confiscate	تجميد أو حجز ومصادرة	توقیف کلی یا توقیف جزئی و مصادره اموال
property laundered	الممتلكات التي تم غسلها،	اموالی که تطهیر شده
proceeds from, or instrumentalities used in or intended for use in money laundering or predicate offences	متحصلات عمليات غسل الأموال أو الجرائم الأصلية، أو الوسائط المستخدمة أو التي اتجهت التبة إلى استخدامها في هذه العمليات أو الجرائم الأصلية	اموال تحصیل شده یا اسناد استفاده شده یا به قصد استفاده شدن در پولشویی یا جرایم منشأ (کشف شده)
property that is the proceeds of, or used in, or intended or allocated for use in, the financing of terrorism, terrorist acts or terrorist	الممتلكات التي هي عائدات من تمويل الإرهاب، أو الأعمال الإرهابية أو المنظمات الإرهابية أو يتم	اموالی که حاصله از یا استفاده شده در یا مقصود به یا تخصیص یافته به استفاده شدن در تأمین مالی تروریست، فعالیت‌های تروریستی یا سازمان‌های

لاتین	عربی	فارسی
organisations,	استخدامها فيها، أو التي اتجهت النية إلى استخدامها أو المخصصة للاستخدام في تمويل هذه الأعمال أو المنظمات الإرهابية،	تروریستی
property of corresponding value	ممتلكات معادلة لها في القيمة.	اموال با ارزش معادل
the authority	صلاحية	اختیار
trace	تتبع (ها)	ردیابی (اموال)
property that is subject to confiscation	الممتلكات الخاضعة للمصادرة	اموال موضوع مصادره
to prevent any dealing, transfer or disposal of such property	لمنع أي تعامل على تلك الممتلكات أو نقلها أو التصرف فيها	ممانعت کردن از هر (نوع) معامله کردن، انتقال دادن یا تصرف کردن در چنین اموال
appropriate investigative measures	تدابير التحقيق المناسبة	اقدامات تحقیقی متناسب
criminal conviction	إدانة جنائية	محکومیت جنایی
non-conviction based confiscation	(المصادرة غير المستندة إلى إدانة)	مصادره بدون حکم قضائی
such proceeds or instrumentalities	تلك المتحصلات أو الوسائط	چنین ممتلكات یا وسائل
consider adopting measures	أن تنظر في اعتماد تدابير	در به‌کارگیری تدابیر ملاحظه کند (مورد توجه قرار دهد)
the principles of their domestic law	مبادئ القانون المحلي لديها.	اصول حقوق داخلی
the property alleged to be liable to confiscation to the extent that such a requirement is consistent with	الممتلكات المفترض أنها خاضعة للمصادرة، بقدر ما ينسجم شرط كهذا	اموال فرض شده که موضوع مصادره هستند
	بقدر ما ينسجم شرط كهذا	تا آنجایی که شرط همانند آن، مطابق با... باشد.
lawful origin	المصدر المشروع	منشأ مشروع (قانونی)

پ: (TERRORIST FINANCING AND FINANCING OF PROLIFERATION); تمويل الإرهاب وتمويل انتشار التسليح؛ تأمين مالی تروريست و تأمين مالی اشاعه دادن (سلاح كشتار جمعی)

توصیه شماره (۵): (Terrorist financing offence); جريمة تمويل الإرهاب؛

جرم تأمين مالی تروريست

لاتین	عربی	فارسی
terrorist organisations	تمويل المنظمات الإرهابية	تأمين مالی سازمان‌های تروريستی
terrorist acts	الأعمال الإرهابية	(اقدامات) فعاليت‌های تروريستی
individual terrorists	والأشخاص الإرهابيين	افراد تروريست
specific	محددة	خاص، مشخص

توصیه شماره (۶): (Targeted financial related to terrorism and terrorist financing);

(sanctions); لعقوبات المالية المستهدفة ذات الصلة بالإرهاب وتمويل الإرهاب؛

مجازات‌های (تحریم‌های) مالی هدفمند مربوط به تأمين مالی تروريست و تروريسم

لاتین	عربی	فارسی
targeted financial sanctions regimes	أنظمة العقوبات المالية المستهدفة	سامانه مجازات‌های مالی هدفمند
comply with United Nations Security Council resolutions	وفقاً لقرارات مجلس الأمن	مطابق قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل
prevention and suppression	بمنع وقمع	ممانعت (پيشگيري) و سرکوب
funds or other assets	أموال أو أصول أخرى،	اموال و ديگر دارايی‌ها
directly or indirectly	بصورة مباشرة أو غير مباشرة،	به صورت مستقيم و غير مستقيم
person or entity	شخص أو كيان	فرد يا نهاد
designated	محدداً	شخص شده
pursuant to	بموجب	به موجب (مطابق)
that country	هذه الدولة	آن کشور

توصیه شماره (۷) : (Targeted financial sanctions related to proliferation)؛ العقوبات المالية المستهدفة ذات الصلة بانتشار التسلح؛ مجازات‌ها (تحریم‌های) مالی مربوط به گسترش (اشاعه) (سلاح کشتار جمعی)

لاتین	عربی	فارسی
proliferation weapons of mass destruction to	انتشار أسلحة الدمار الشامل	گسترش سلاح کشتار جمعی
disruption	إحباط	نابود ساختن

توصیه شماره (۸) : (Non-profit organisations)؛ المنظمات غير الهادفة للربح؛

سازمان‌های غیر انتفاعی

لاتین	عربی	فارسی
review	تراجع	بازنگری کردن
laws and regulations	القوانين واللوائح	قوانین و مقررات
being vulnerable to terrorist financing abuse.	إساءة استغلالها لغايات تمويل الإرهاب	در معرض آسیب سوء استفاده (اهداف) تأمین مالی تروریست قرار داشتن
legitimate entities	كيانات مشروعة	نهادهای قانونی
for the purpose of escaping asset-freezing measures	من أجل التهرب من تدابير تجميد الأصول	بخاطر گریز از اقدامات توقیف کلی اموال
concealing or obscuring	إخفاء أو تغطية	إخفاء کردن یا مبهم نمودن

ت: (PREVENTIVE MEASURES): التدابير الوقائية؛ اقدامات

پیشگیرانه

توصیه شماره (۹): (Financial institution secrecy laws)؛ قوانین السرية الخاصة
بالمؤسسات المالية؛ قوانین اسرار داری نهادهای مالی

فارسی	عربی	لاتین
قوانین رازداری	قوانین سرية المعلومات	secrecy laws

ث: (-) CUSTOMER DUE DILIGENCE AND RECORD-KEEPING

(KEEPING): العناية الواجبة تجاه العملاء والاحتفاظ بالسجلات؛

شناسایی کامل مشتری و نگهداری سوابق

توصیه شماره (۱۰): (Customer due diligence)؛ العناية الواجبة تجاه العملاء؛

شناسایی کامل مشتری

فارسی	عربی	لاتین
حساب‌های بی‌نام یا حساب‌های با نام‌های آشکارا صوری	حسابات مجهولة أو حسابات بأسماء من الواضح أنها وهمية	g anonymous accounts or accounts in obviously fictitious names
ممنوع شوند	يُحظر	be prohibited
حساب‌های (بانکی)	حسابات	accounts
اقدامات شناسایی کامل (لازم، معمول) مشتری	تدابیر العناية الواجبة تجاه العملاء	customer due diligence (CDD) measures
برقرار سازی روابط کاری (تجاری)	إنشاء علاقات عمل	establishing business relations
معاملات موردی	عمليات عارضة	occasional transactions
بیش از سقف مرر (۱۵۰۰ دلار/یورو)	تفوق الحد المعین المعمول به (۱۵۰۰۰ دلار أمريكي/یورو)	above the applicable designated threshold (USD/EUR 15,000)
نقل و انتقال الکترونیکی (وجه)	تحويلات برقية	wire transfers
آن را در بر گرفته است	تغطيتها	covered
ظن به (ارتکاب) پولشویی و تأمین مالی	وجود اشتباه بحدوث غسل	suspicion of money laundering or terrorist

لاتین	عربی	فارسی
financing	أموال أو تمويل إرهاب؛	تروریست
veracity or adequacy	صحة و كفايت	وثاقت و كفايت
The principle	مبدأ القاضي	اصول (اساسی)
imposes	تفرض بها	الزام شدن به آن
through law or enforceable means	من خلال قانون أو وسائل ملزمة	از طریق قانون یا دیگر ابزارهای قابل الزام
obligations,	التزامات	تعهدات، الزامات
Identifying	تحديد	شناسایی کردن
customer's identity	هوية العميل	هویت مشتری
using	باستخدام	به‌کارگرفتن (بهره بردن)
verifying	التحقق	احراز کردن
the Interpretive Note to Recommendation...	المذكرة التفسيرية للتوصية...	نگاشته تفسیری در خصوص توصیه...
beneficial owner	المستفيد الحقيقي	مالک منفعت (ذی نفع واقعی)
reasonable measures	تدابير المعقوله	اقدامات عاقلانه
is satisfied	مطمئنة	اطمینان یافته (راضی شده)
legal persons and arrangements	الأشخاص الاعتبارية والترتيبات القانونية	اشخاص حقوقی و ترتیبات حقوقی
the ownership and control structure of the customer	لهيكل الملكية والسيطرة للعميل	مالک و ساختار کنترلی مشتری
on the purpose and intended nature of the business relationship.	علاقة العمل وطبيعتها والحصول	مبیتنی بر اهداف و ماهیت قصدشده از روابط کاری
as appropriate	حسب الاقتضاء،	در صورت مقتضی
scrutiny	التدقيق	ریز بینی (دقت کافی)
transactions undertaken	العمليات التي يتم إجراؤها	معاملات انجام شده
Conducting ongoing due diligence	بذل العناية الواجبة المستمر	انجام دادن شناسایی مستمرکامل (الزامی، معمول) مشتری
source of funds	مصدر الأموال	منبع (منشأ) اموال
where necessary	إذا اقتضى الأمر	در صورت اقتضا
risk profile	وملف المخاطر	پرونده ریسک
occasional customers	للعلماء العارضين	مشتریان موردی

فارسی	عربی	لاتین
به هدف عدم اخلال در انجام روابط عادی کاری	بغرض عدم إعاقة سير العمل الطبيعي	not to interrupt the normal conduct of business
ارسال گزارش معاملات مشکوک در رابطه با مشتری	رفع تقرير عن العمليات المشبوهة فيما يخص العميل	making a suspicious transactions report in relation to the customer
مشتریان جدید	لعملاء الجدد	new customers
مشتریان موجود	العملاء الحاليين	existing customers
مبتنی بر اهمیت نسبی و ریسک (خطر)	على أساس الأهمية النسبية والمخاطر	on the basis of materiality and risk
موضوع اصلاح متناسب دامنه اقدامات مبتنی بر یک رویکرد مبتنی بر ریسک	والتي يكون مستوى التدابير فيها عرضة لتعديل مناسب وفق منهج قائم على المخاطر	subject to appropriate modification of the extent of the measures on a risk-based approach

توصیه شماره (۱۱): (Record-keeping)؛ الاحتفاظ بالسجلات؛ نگهداری سوابق

فارسی	عربی	لاتین
همه سوابق (بایگانی) لازم در خصوص معاملات اعم از داخلی و بین‌المللی	بکافه السجلات الضرورية المتعلقة بالعمليات المحلية و الدولية	all necessary records on transactions, both domestic and international
نگهداری کردن	الاحتفاظ	to maintain
کافی باشد که اجازه بازسازی عملیات شخصی را دهد	كافية لتسمح بإعادة تركيب العمليات الفردية	sufficient to permit reconstruction of individual transactions
انواع ارزهای (رایج)	وأنواع العملات المستخدمة،	types of currency
مستندی برای تعقیب فعالیت مجرمانه	دليلا للادعاء ضد النشاط الإجرامي	evidence for prosecution of criminal activity
نسخه‌های سوابق اسناد رسمی شناسایی، همانند پاسپورت، کارت‌های هویتی، گواهینامه رانندگی یا اسناد مشابه	نسخ أو سجلات من وثائق الهوية الرسمية كجوازات السفر أو بطاقات الهوية أو رخص القيادة أو وثائق مشابهة	copies or records of official identification documents like passports, identity cards, driving licences or similar documents
پرونده حساب‌ها و مکاتبات تجاری	ملفات الحسابات والمراسلات التجارية	account files and business correspondence
تحقیقات جهت مشخص کردن زمین‌های مخفی معاملات پیچیده غیر	كاستعلامات بغرض تحديد خلفية	inquiries to establish the background and purpose of complex, unusual large transactions)

لاتین	عربی	فارسی
	العمليات الكبيرة المعقدة غير العادية والغرض منها	عادی و هدف از آنها
on transactions and information obtained through the CDD	العمليات والمعلومات التي تم الحصول عليها من خلال العناية الواجبة تجاه العملاء	معاملات و اطلاعاتی که از طریق شناسایی کامل مشتری به دست آمده است

ج: (ADDITIONAL MEASURES FOR SPECIFIC CUSTOMERS AND ACTIVITIES)؛ تدابير إضافية لعملاء معينين وأنشطة محددة

توصیه شماره (۱۲): (Politically exposed persons): الأشخاص السياسيون ممثلو المخاطر؛ اشخاص که در معرض (ریسک خطر) سیاسی هستند

لاتین	عربی	فارسی
risk-management systems to determine	أنظمة ملائمة لإدارة المخاطر لتحديد	سامانه‌های کنترل (مدیریت) ریسک جهت تعیین کردن (مشخص کردن)
obtain senior management approval	الحصول على موافقة الإدارة العليا	تحصیل کردن موافقت مدیر ارشد
establishing (or continuing, for existing customers)	إقامة (أو الاستمرار في) العلاقة مع العملاء الحاليين	بر قرأ سازی (روابط کاری) (یا ادامه روابط کاری با مشتریان موجود)
take reasonable measures to establish the source of wealth and source of funds	اتخاذ تدابير معقولة لمعرفة مصدر الثروة أو مصدر الأموال	به کارگیری اقدامات عاقلانه جهت شناختن منشأ (منبع) ثروت یا منشأ (منبع) اموال
conduct enhanced ongoing monitoring	القيام بالمراقبة المستمرة المعزز	انجام پایش کردن مستمر مشدده
a domestic PEP or a person who is or has been entrusted with a prominent function by an international organisation	شخصياً سياسياً محلياً ممثلاً للمخاطر أو شخصاً موكلأ إليه أو سبق أن أوكلت إليه وظيفه بارزه من قبل منظمة دولية	یک شخص در معرض (ریسک) سیاسی داخلی است یا یک مقام برجسته به وسیله یک سازمان بین‌المللی (در حال حاضر) یک وظیفه (به وی) سپرده شده یا (قبلاً) به وی محول شده بوده است.

لاتین	عربی	فارسی
family members or close associates of such PEPs.	أفراد عائلاتهم أو الأشخاص المقربين الذين تربطهم صلة بهؤلاء الأشخاص	اعضای خانواده یا بستگان نزدیک چنین اشخاص در معرض (ریسک خطر) سیاسی

توصیه شماره (۱۳): (Correspondent banking)؛ علاقات الم راسلة المصرفية؛ بانکداری واسطه‌ای (به شکل کارگذاری)

لاتین	عربی	فارسی
cross-border correspondent banking and other similar relationships,	علاقات المراسلات المصرفية عبر الحدود والعلاقات الأخرى المشابهة	بانکداری واسطه‌ای (کارگذاری) بیرون مرزی و دیگر روابط مشابه
publicly available information the reputation	المعلومات المتاحة علناً	اطلاعات قابل دسترس عمومی شهرت یافته
quality of supervision	ومستوى الرقابة	سطح (کیفیت) نظارت
assess	أن تقوم بتقييم	ارزیابی کردن
to payable-through accounts	بحسابات الدفع بالم ارسلة	حساب‌های از طریق پی بال حساب‌های کارگزاری مورد استفاده مستقیم اشخاص
shell banks	البنوك الصورية	بانک‌های صوری

توصیه شماره (۱۴): (Money or value transfer services)؛ خدمات تحويل الأموال أو القيمة؛ خدمات انتقال دادن ارزش یا پول

لاتین	عربی	فارسی
licensed or registered	مرخص لهم أو مسجلين	مجوز داده شده یا ثبت شده
natural or legal persons that provide money or value transfer services (MVTS)	الأشخاص الطبيعيين أو الاعتباريين الذين يقدمون خدمات تحويل الأموال أو القيمة	اشخاص حقیقی یا حقوقی که خدمات انتقال پول یا ارزش را ارائه می‌دهند
appropriate sanctions	العقوبات المناسبة.	مجازات‌های مناسب
carry out	ينفذون	انجام می‌دهند
an agent	وكيل	نماینده

لاتین	عربی	فارسی
current list	قائمة محدثة	لیست جاری
Countries should take measures to ensure	وينبغي على الدول أن تتخذ تدابير من شأنها ضمان	کشورها می‌بایست اقداماتی جهت اطمینان یافتن اتخاذ کنند

توصیه شماره (۱۵): (New technologies)؛ التقنيات الجديدة؛ تکنولوژی‌های جدید

لاتین	عربی	فارسی
that may arise in relation	التي قد تنشأ فيما يتصل بما يلي	که ممکن است در خصوص آنها ظاهر شوند
the development of new products and new business practices, including new delivery mechanisms	تطوير منتجات وممارسات مهنية جديدة، بما في ذلك الوسائل الجديدة لتقديم الخدمات	توسعه محصولات جدید و فعالیت‌های تجاری نو از جمله سازوکار ارائه خدمات
the use of new or developing technologies for both new and pre-existing products	استخدام تقنيات جديدة أو قيد التطوير فيما يتعلق بكل من المنتجات الجديدة والموجودة سابقاً	استفاده جدید یا تکنولوژی‌های در حال توسعه در خصوص هر دو محصول جدید یا محصول از پیش موجود
a risk assessment should take place prior to the launch of the new products	أن يتم إجراء تقييم المخاطر هذا قبل إطلاق المنتجات أو الممارسات المهنية الجديدة، أو استخدام التقنيات الجديدة أو التي قيد التطوير	ارزیابی ریسک باید قبل از راه‌اندازی محصولات جدید شیوه‌های کسب‌وکار و یا استفاده از فن‌آوری‌های جدید یا در حال توسعه انجام شود
manage and mitigate those risks	إدارة تلك المخاطر وخفضها	کنترل و کاهش این خطرهای (ریسک‌ها)

توصیه شماره (۱۶): (Wire transfers)؛ التحويلات البرقية؛ نقل و انتقال الکترونیکی (وجوه)

لاتین	عربی	فارسی
required and accurate originator information, and required beneficiary information	المعلومات الكاملة والدقيقة المطلوبة عن منشئ التحويل والمستفيد نه	اطلاعات دقیق و کامل الزامی از فرستنده و گیرنده
payment chain	سلسلة الدفع	زنجیره پرداخت
related messages	الرسالة ذات الصلة	پیام‌های مربوطه (مرتبط)
successor resolutions	القرارات اللاحقه له	قطعنامه‌های متعاقب
in the context of processing wire transfers	في سياق معالجة التحويلات البرقية	در زمینه پردازش کردن نقل (و انتقال) الکترونیکی (وجوه)

ج: (RELIANCE, CONTROLS AND FINANCIAL GROUPS):
اتکاء (اعتماد)، کنترل‌ها و گروه‌های مالی

توصیه شماره (۱۷): (Reliance on third parties): الاعتماد على أطراف ثالثة؛

اتکاء (اعتماد) به اشخاص ثالث

لاتین	عربی	فارسی
provided that the criteria set out below are met	وذلك بشرط استيفاء المعايير المبيّنة أدناه	به شریط رعایت موارد ذیل
the ultimate responsibility for CDD measures remains with the financial institution	المسئولية النهائية عن تدابير العناية الواجبة تجاه العملاء تبقى على عاتق المؤسسة المالية	مسئولیت نهایی درخصوص اقدامات شناسایی کامل مشتری با (برعهده) مؤسسه مالی اتکاءکننده بر شخص ثالث، باقی می‌ماند
criteria	المعايير	استانداردها،
adequate steps	الخطوات المناسبة	گام‌های متناسب
without delay	دون تأخير	بدون وقفه
regulated, supervised or monitored	للتنظيم أو الرقابة أو الإشراف	جهت نظام‌مند یا نظارت یا پایش شده
in line with	مطابقة	مطابق
the third party that meets the conditions can be ased	التي يمكن أن يكون الطرف الثالث المستوفي للشروط موجوداً فيها	در زمان تعیین اینکه شخص ثالثی که با شرایط مطابقت می‌کند (واجد شرایط است)، می‌تواند در (آن) کشور مستقر باشد
on the level of country risk	مستوى المخاطر في تلك الدول	مبتنی بر سطح ریسک (خطر) کشور
information available	المعلومات المتوفرة	اطلاعات در دسترس
determining	عين	مشخص کردن (تعیین کردن)
necessary precondition	شروطاً مسبقاً ضرورياً	پیش شرط ضروری
part of the same financial group	ذات المجموعة المالية	بخش گروه مالی مشابه
requirements	متطلبات	الزامات
higher country risk	المخاطر المرتفعة المرتبطة بالدول	کشور با ریسک شدیدتر

توصیه شماره (۱۸): (Internal controls and foreign branches and subsidiaries):

الرقابة الداخلية والفروع والشركات التابعة في الخارج؛

کنترل‌های داخلی و شعبات و مؤسسه وابسته در خارج

لاتین	عربی	فارسی
required to implement group-wide programmes	المجموعات المالية مطالبة بتطبيق برامج	گروه‌های مالی الزام به تطبیق با برنامه‌ها (شوند)
sharing information	تبادل المعلومات	اشتراک‌گذاری اطلاعات
to ensure	بالتأكد	اطمینان یافتن
foreign branches and majority-owned subsidiaries	فروعها الخارجية والشركات التابعة التي تمتلك غالبية أسهمها	شعبات خارجی و نمایندگی تابعی که دارنده بیشترین سهام را دارا هستند
the home country	البلد الأم	کشور میزبان (کشور متبوع)

توصیه شماره (۱۹): (Higher-risk countries): الدول مرتفعة المخاطر؛

کشورهای با ریسک شدیدتر

لاتین	عربی	فارسی
enhanced due diligence measures	تدابير العناية الواجبة المشددة	اقدامات شناسایی کامل مشدده
effective and proportionate to the risks	فعالة ومتناسبة مع المخاطر	مؤثر و متناسب با خطرات (ریسک‌ها)
appropriate countermeasures	تدابير مضادة مناسبة	اقدامات مقابله‌ای
called upon to do	تدعوه بمافعل	دعوت به انجام... می‌شوند

ح: (REPORTING OF SUSPICIOUS TRANSACTIONS): الإبلاغ عن العمليات المشبوهة؛ گزارش دهی معاملات مشکوک

توصیه شماره (۲۰): (Reporting of suspicious transactions): الإبلاغ عن العمليات المشبوهة؛ گزارش دهی معاملات مشکوک

لاتین	عربی	فارسی
suspects	اشتبیهت	شک کردن، مظنون شدن
proceeds of a criminal activity	ناتجة عن نشاط إجرامي	اموال حاصل از فعالیت مجرمانه
are related to terrorist financing	مرتبطة بتمويل الإرهاب	مرتبط با تأمین مالی تروریست
report promptly its suspicions	بإرسال تقرير بالعمليّة المشبوهة فوراً	ظن (به عملیات مشکوک) خود را فوراً گزارش بدهند
reasonable grounds	أسباب معقولة	ادله عاقلانه

توصیه شماره (۲۱): (Tipping-off and confidentiality): التنبیه وسریة الإبلاغ؛

افشا کردن و محرمانگی

لاتین	عربی	فارسی
directors, officers and employees	ومديرون وموظفون والعاملون	مدیران کارکنان، مستخدمین
protected by law	متمتعين بالحماية بموجب القانون	تحت لوای حمایت قانون واقع شده
criminal and civil liability	المسؤولية الجنائية والمدنية	مسئولیت کیفری ومدنی
breach of any restriction on disclosure of information imposed by contract or by any legislative, regulatory or administrative provision,	عن انتهاك أي قيد على الإفصاح عن المعلومات يكون مفروضاً بموجب عقد أو أي نص تشريعي أو تنظيمي أو إداري	نقض هر محدودیت (ممنوعیت) در خصوص افشاء اطلاعاتی که به وسیله قرارداد یا هر مقررات قانونی اداری یا انتظامی (که به عدم افشاء) الزامی شده است، محفوظ بماند (مصون باشد)
imposed	مفروضاً	واجباً، الزاماً
regardless of whether illegal activity actually occurred;	وبغض النظر عن حدوث نشاط إجرامي فعلا	صرف نظر از اینکه فعالیت مجرمانه در حال حاضر اتفاق می افتد (یا خیر)؟
disclosing (tipping-off)	الإفصاح (التنبیه)	افشاء کردن (آگاه کردن)

خ: (DESIGNATED NON-FINANCIAL BUSINESSES AND PROFESSIONS): الأعمال والمهنة غير المالية المحددة؛ مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین

توصیه شماره (۲۲): (DNFBPs: customer due diligence): الأعمال والمهنة غير المالية المحددة: العناية الواجبة تجاه العملاء؛ مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین: شناسایی کامل مشتری

لاتین	عربی	فارسی
Casinos	أندية القمار	قمارخانه
applicable designated threshold	المستوى المحدد المعين.	سقف مقرر تعیین شده
financial transactions	بصفقات مالية	معامله‌های مالی
engage in	قيام ب...	می‌پردازند، انجام می‌دهند، اقدام می‌کنند
equal to or above	تساوي أو تتجاوز	معادل یا بیش از (سقف مقرر)
Real estate agents	الوكلاء العقاريون	بنگاههای معاملات
Dealers in precious metals and dealers in precious stones	تجار المعادن النفيسة وتجار الأحجار الكريمة	معامله‌گران فلزات و سنگ‌های گرانبها
they are involved in when	عند إبرامهم	در زمان مداخله کردنشان (شرکت کردنشان در...)
Lawyers, notaries, other independent legal professionals and accountants	المحامون وكتاب العدل وغيرهم من أصحاب المهنة القانونية والمحاسبين المستقلين	وکلاء، سردفتران دیگر مشاغل حقوقی مستقل و حسابداران
activities	الأنشطة	فعالیت‌ها
buying and selling of real estate	شراء العقارات وبيعها	خرید و فروش املاک (و مستغلات)
managing of client money, securities or other assets	إدارة الأموال أو الأوراق المالية أو غيرها من الأصول التي يمتلكها العميل	اداره پول مشتری، اوراق بهادار، یا دیگر اموال
management of bank, savings or securities accounts	إدارة الحسابات المصرفية أو حسابات التوفير أو حسابات الأوراق المالية	اداره حساب‌های بانکی، پس انداز یا اوراق بهادار

لاتین	عربی	فارسی
organisation of contributions for the creation, operation or management of companies	تنظیم المساهمات بغرض إنشاء الشركات أو تشغيلها أو إدارتها	سازماندهی هم‌کاری برای ایجاد، بهره‌برداری و یا مدیریت شرکت‌ها
creation, operation or management of legal persons or arrangements, and buying and selling of business entities	إنشاء الشخصيات الاعتبارية أو الترتيبات القانونية أو تشغيلها أو إدارتها، وشراء الكيانات التجارية وبيعها	ایجاد، بهره‌برداری یا مدیریت اشخاص حقوقی، و خرید و فروش نهادهای تجاری
Trust and company service providers	مقدمو خدمات الشركات والصناديق الاستثمارية	تراست و مهیاکنندگان (ارانه دهندگان) خدمات شرکت
acting as a formation agent of legal persons	العمل كوكيل للشخصيات الاعتبارية في تكوين الشركات	به عنوان یک نماینده تشکیلات اشخاص حقوقی فعالیت می‌کنند
acting as (or arranging for another person to act as) a director or secretary of a company, a partner of a partnership, or a similar position in relation to other legal persons	العمل (أو الترتيب لشخص آخر للعمل) كمدير أو سكرتير لشركة أو كشريك في شركة تضامن أو في منصب مماثل له علاقة بشخصيات اعتبارية آخر	فعالیت کردن به عنوان (یا ترتیب دادن یک شخص دیگر به این عنوان) یک مدیر یا منشی یک شرکت، یا شریک یک شرکت، یا موقعیت مشابه در رابطه با افراد حقوقی دیگر
providing a registered office, business address or accommodation, correspondence or administrative address for a company, a partnership or any other legal person or arrangement	توفير مكتب مسجل أو عنوان عمل أو مقر إقامة أو عنوان للمراسلات أو عنوان إداري لشركة أو شركة تضامن أو أي شخص اعتباري أو ترتيب قانوني آخر	مهیا کردن یک دفتر کار، آدرس تجاری یا امکانات و آدرس پستی یا آدرس برای انجام امور اجرایی که به ثبت رسیده باشد، برای یک شرکت یا شراکت یا هر نوع شخص یا ترتیبات حقوقی دیگر
acting as (or arranging for another person to act as) a trustee of an express trust or performing the equivalent function for another form of legal arrangement	العمل (أو الترتيب لشخص آخر للعمل) كوصي لصندوق استئماني صريح أو تأدية وظيفة مماثلة لصالح شكل آخر من أشكال الترتيبات القانونية	فعالیت کردن به عنوان (یا ترتیب دادن یک شخص دیگر به این عنوان) یک تراست صریح یا انجام دادن فعالیت مشابه در خصوص شکل دیگری (از) ترتیبات حقوقی
acting as (or arranging for another person to act as) a nominee shareholder for another person	العمل (أو الترتيب لشخص آخر للعمل) كحامل أسهم اسمي لمصلحة شخص آخر	فعالیت کردن به عنوان (یا ترتیب دادن یک شخص دیگر به این عنوان) یک سهامدار اسمی (صوری) برای شخص دیگری
prepare	إعداد	آماده کردن (فراهم کردن)
carry out	تنفيذها	اجرا کردن (آن)

توصیه شماره (۲۳): (DNFBPs: Other measures)؛ الأعمال والمهنة غير المالية المحددة: تدابير أخرى؛ مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین: اقدامات دیگر

لاتین	عربی	فارسی
Lawyers, notaries, other independent legal professionals and accountants	المحامين وكتاب العدل وغيرهم من أصحاب المهنة القانونية والمحاسبين المستقلين	وکلاء، سردفتران، دیگر حرفه‌های حقوقی مستقل و حسابداران
on behalf of or for a client	نيابة عن العميل أو لصالحه	به نمایندگی یا برای (نفع) مشتری
Dealers in precious metals and dealers in precious stones	تجار المعادن النفيسة وتجار الأحجار الكريمة	معامله‌کنندگان فلزهای گرانبها و معامله‌کنندگان سنگ‌های قیمتی
Trust and company service providers	مقدمو خدمات الشركات والصناديق الاستثمارية	تراست و مهیاکنندگان (ارانه دهندگان) خدمات شرکت

د) (TRANSPARENCY AND BENEFICIAL OWNERSHIP OF LEGAL PERSONS AND ARRANGEMENTS): الشفافية والمستفيدون الحقيقيون من الأشخاص الاعتبارية والترتيبات القانونية؛ شفافية و مالک منفعت (ذی نفع واقعی) اشخاص و ترتیبات حقوقی

توصیه شماره (۲۴): (Transparency and beneficial ownership of legal persons): الشفافية والمستفيدون الحقيقيون من الأشخاص الاعتبارية؛ شفافية و مالک منفعت (ذی نفع واقعی) اشخاص حقوقی

لاتین	عربی	فارسی
the misuse of legal persons	استغلال الأشخاص الاعتبارية	سوء استفاده از اشخاص حقوقی
control of legal persons	وحصص السيطرة في الأشخاص الاعتبارية	کنترل حاکم بر اشخاص حقوقی
to issue bearer shares or bearer share warrants	إصدار أسهم لحاملها أو سندات لحاملها	صادر کردن سهام‌های بی‌نام یا اسناد سهام بی‌نام
nominee shareholders or nominee directors	مساهمين اسميين أو مديرين اسميين	سهام‌داران صوری (اسمی) یا مدیران صوری (اسمی)

توصیه شماره (۲۵): (Transparency and beneficial ownership of legal arrangements)؛
 الشفافية والمستفيدين الحقيقيين للترتيبات القانونية؛ شفافية و مالک منفعت (ذی نفع واقعی)
 ترتیبات حقوقی

فارسی	عربی	لاتین
تراست صریح	الصناديق الاستمائية الصريحة	express trusts
امانت گذار، تراستی و ذی نفعان	بالموصي والوصي والمستفيدين	the settlor, trustee and beneficiaries

ذ: (POWERS AND RESPONSIBILITIES OF COMPETENT AUTHORITIES, AND OTHER INSTITUTIONAL MEASURES)؛
 صلاحیات و مسؤلیات السلطات المختصة والتدابير المؤسسية الأخرى؛ اختیارات و مسؤلیت‌های مراجع
 ذی صلاح و دیگر اقدامات نهادی (سازمانی)
 ر: (REGULATION AND SUPERVISION)؛ التنظيم والرقابة؛
 مقرره‌گذاری و نظارت کردن

توصیه شماره (۲۶): (REGULATION AND SUPERVISION)؛ التنظيم والرقابة على
 المؤسسات المالية؛ مقرره‌گذاری و نظارت کردن (در خصوص) مؤسسات مالی

فارسی	عربی	لاتین
ممانعت کردن مجرمین و اقوامشان از داشتن یا مالک منفعت (ذی نفع واقعی) بودن، (از داشتن) منفعت مهم یا کنترل‌کننده یا داشتن یک وظیفه مدیریتی، یک مؤسسه مالی	المجرمين أو من يرتبطون بهم من حيازة حصة كبيرة أو مسيطرة من أي مؤسسة مالية، أو أن يكونوا المستفيدين الحقيقيين من تلك الحصة، أو أن يضطلعوا بوظيفة إدارية في المؤسسات المالية	criminals or their associates from holding, or being the beneficial owner of, a significant or controlling interest, or holding a management function in, a financial institution
اصول اساسی، اقدامات قاعده‌مند و نظارتی	مبادئ الأساسية، التدابير التنظيمية والرقابية	the Core Principles, the regulatory and supervisory measures
اهداف احتیاطی	أغراض تحوطية	prudential purposes

لاتین	عربی	فارسی
a service of money or value transfer, or of money or currency changing	خدمات تحویل الأموال أو القيمة، أو صرف النقود أو العملات	خدمات انتقال پول یا ارزش یا پول یا تبدیل ارز
monitoring	المراقبة	پایش کردن

توصیه شماره (۲۷): (Powers of supervisors)؛ سلطات الجهات الرقابية؛ اختیارات ناظران

لاتین	عربی	فارسی
the authority to conduct inspections	صلاحية القيام بعمليات التفتيش	صلاحیت انجام بازرسی
including	بما في ذلك	از جمله
to impose sanctions	فرض عقوبات	الزام کردن مجازات
in line with	بما يتفق	مطابق با...
the power to withdraw, restrict or suspend the financial institution's license, where applicable	صلاحية سحب رخصة المؤسسة المالية أو تقييدها أو تعليقها، حيثما ينطبق ذلك	اختیاراتی جهت الزام کردن یک طیفی از مجازات‌های تویخی یا مالی از جمله اختیار در خصوص لغو کردن، محدود کردن، تعلیق کردن مجوز مؤسسات مالی در جایی که مناسب (مقتضی) باشد، داشته باشند
range of disciplinary and financial sanctions	نطاق من العقوبات التأديبية والمالية	مجموعه‌ای از مجازات‌های مالی و انضباطی

توصیه شماره (۲۸): (Regulation and supervision of DNFBPs)؛ تنظيم الأعمال والمهن غير المالية المحددة والرقابة عليها؛ نظامت کردن و نظارت کردن مشاغل و حرفه‌های غیر مالی معین

لاتین	عربی	فارسی
This should be performed on a risk-sensitive basis.	وينبغي تنفيذ هذا المطلوب على أساس درجة المخاطر	این می‌بایست مبتنی بر یک مبنای (درجه) حساسیت ریسک انجام شود
At a minimum	كحد أدنى	حد اقل
comprehensive regulatory and supervisory regime	نظام تنظيمي ورقابي شامل	سامانه نظامت و نظارتی جامع
licensed	مرخصة	مجوز داده شده

فارسی	عربی	لاتین
داشتن یک نقش مدیر یا بودن یک متصدی (گرداننده)...	یضطلعوا بوظيفة إدارية فيه، أو يقوموا بتشغيله	holding a management function in, or being an operator of,
یک (نهاد) خود کنترل متناسب	هيئة مناسبة ذاتية التنظيم	an appropriate self-regulatory body (SRB)
اعتبار داشتن به صورت حرفه‌ای (ماهر بودن در کار)	أن يتم اعتمادهم مهنيًا،	being professionally accredited
داشتن (دارا شدن)	أن يحوزوا	holding
ارزیابی اشخاص بر اساس امتحان صلاحیت و شایستگی	تقييم الأشخاص على أساس اختبار "الكفاءة والملائمة"	evaluating persons on the basis of a "fit and proper" test
مجازات‌های مؤثر، متناسب، بازدارنده	عقوبات فعّالة و متناسبة و اردعة	effective, proportionate, and dissuasive sanctions
برای مقابله با عدم انطباق با الزامات AML / CFT،	مناحة للتعامل مع الفشل في الالتمات ازم بمتطلبات مكافحة غسل الأموال وتمويل الإرهاب	to deal with failure to comply with AML/CFT requirements

ز: (OPERATIONAL AND LAW ENFORCEMENT): السلطات التشغيلية وسلطات إنفاذ القانون؛ عملياتي (اجرائی) و اجراء قانون

توصیه شماره (۲۹): (Financial intelligence units); وحدات المعلومات المالية؛

واحد های اطلاعات مالی

فارسی	عربی	لاتین
ایجاد یک واحد اطلاعات مالی	إنشاء وحدة معلومات مالية	establish a financial intelligence unit (FIU)
جهت دریافت و تحلیل (و بررسی)	لتلقي و تحليل	the receipt and analysis of
انتشار دادن نتیجه تحلیل (و بررسی)ها	لإحالة نتائج هذا التحليل	for the dissemination of the results of that analysis.
وظایفش	مهامها	its functions

لاتین	عربی	فارسی
from reporting	من جهات الإبلاغ	از طریق گزارش دادن
law enforcement information that it requires to undertake its functions properly	بإنفاذ القانون التي تحتاجها للقيام بمهامها بصورة صحيحة	به موقع به اطلاعات مجریان قانون که جهت انجام دادن وظیفه خود به نحو مناسب (مقتضی) لازم است، (دسترسی داشته باشد)

توصیه شماره (۳۰): (Responsibilities of law enforcement and investigative authorities)؛

مسئولیت سلطات إنفاذ القانون والسلطات المكلفة بالتحقيق؛

مسئولیت مراجع اجرای قانون و تحقیق

لاتین	عربی	فارسی
within the framework of national AML/CFT policies	ضمن إطار السياسات الوطنية في مجال مكافحة غسل الأموال وتمويل الإرهاب	در چارچوب سازوکارهای (سامانه) ملی مبارزه با پولشویی و تأمین مالی
At least	كحد أدنى	حداقل
major proceeds-generating offences,	جرائم كبرى ذات متحصلات	جرایم عمده در آمد زا
pro-active parallel financial investigation	تحقیق مالی ابتدائی مواز	تحقیقات مالی پیشدستانه به صورت موازی
pursuing	ملاحقة	دنبال کردن
outside their jurisdictions	خارج نطاق اختصاصاتها	خارج حیطه قضایی (خارج از صلاحیت محلی)
expeditiously	سرعة	فوراً
tracing and initiating actions to freeze and seize property	تحدید و تتبع وبدء إجراءات تجمید وحجز الممتلكات الخاضعة للمصادرة	انجام اقدامات توقیف کلی و توقیف جزئی اموالی که موضوع مصادره هستند
property may become, subject to confiscation, or is suspected of being proceeds of crime	التي قد تصبح خاضعة للمصادرة، أو التي يشتبه في كونها متحصلات من جريمة	اموالی که ممکن است که موضوع مصادره باشند یا مظنون به اموال حاصل از جرم بودن هستند
Countries should also make use, when necessary, of permanent or temporary multi-disciplinary groups 154 specialized in financial or	ينبغي على الدول أيضاً أن تستفيد، عند الضرورة، من مجموعات عمل دائمة أو مؤقتة ذات اختصاصات	کشورها می‌بایست همچنین در شرایط ضروری، از گروه‌های چند گانه، موقت یا دائمی که در خصوص تحقیقات مالی یا دارای تخصص دارند، استفاده کنند

فارسی	عربی	لاتین
	متعددة تكون متخصصة في التحقيقات المالية أو في التحري عن الأصول	asset investigations
تحقيقات مشترك	تحقيقات تعاونية	cooperative investigations

توصیه شماره (۳۱): (Powers of law enforcement and investigative authorities):

صلاحیات سلطات إنفاذ القانون وسلطات التحقیق؛

اختیارات مراجع اجرایی قانون و تحقیقاتی

فارسی	عربی	لاتین
تعقیب کیفری و اقدامات مرتبط	اقامة الدعاوى القانونية والإجراءات المتعلقة.	Prosecutions and related actions
اقدامات اجباری	تدابیر جبرية	compulsory measures
برآمد (برآمد)سوابق ثبت	السجلات	production of records
تفتیش اشخاص و بازرسی اماکن	تفتیش الأشخاص والمباني،	search of persons and premises
اظهارات شهود	إفادات الشهود،	witness statements
یک گستره وسیع از تکنیک‌های تحقق	مجموعة واسعة من أساليب التحقيق المناسبة للتحقيق	a wide range of investigative techniques
عملیات مخفیانه، شنود مکالمات و دسترسی به سامانه‌های کامپیوتر و ارائه محصولات به صورت کنترل کننده	العمليات السرية اعتراض الاتصالات ودخول نظم الكمبيوتر والتسليم المراقب	undercover operations, intercepting communications, accessing computer systems and controlled delivery
این تکنیک‌های تحقیق مشتمل است بر...	تضم تلك الأساليب	These investigative techniques include
بدون اخطار (آگاهی) قبلی به مالک	بدون إخطار مسبق للمالك.	Without prior notification to the owner
شناسایی کردن اموال	تحديد الأصول	identify assets
اطلاعاتی که واحد اطلاعات مالی نگهداری کرده است	المعلومات اللازمة التي بحوزة وحدة المعلومات المالية.	Information held by the FIU.

توصیه شماره (۳۲): (Cash couriers)؛ ناقلو النقد

فارسی	عربی	لاتین
اقدامات جهت کشف کردن انتقال برون مرزی فیزیکی ارز و اسناد قابل معامله بی نام	تدابیر مطبقة تمكنها من كشف النقل المادي للعملات والأدوات القابلة للتداول لحاملها عبر الحدود	measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments
یک سیستم اعلان و/یا سیستم افشاء	نظام للإقرار أو نظام للإفصاح.	a declaration system and/or disclosure system
ارز یا اسناد	العملات أو الأدوات	currency or instruments

ژ: (GENERAL REQUIREMENTS)؛ متطلبات عامة؛ الزامات

کلی

توصیه شماره (۳۳): (Statistics)؛ الإحصائيات؛ آمار

فارسی	عربی	لاتین
اثر بخشی و کارایی سیستم‌های ALM/CFT	بفعالية وكفاءة نظم مكافحة غسل الأموال وتمويل الإرهاب	the effectiveness and efficiency of their AML/CFT systems
تعیینات کیفری و احکام	والملاحقات القضائية وأحكام	Convictions prosecutions
معاضدت قضایی دوجانبه یا دیگر درخواست‌های بین المللی جهت همکاری	طلبات المساعدة القانونية المتبادلة وغيرها من طلبات التعاون الدولي	mutual legal assistance or other international requests for cooperation

توصیه شماره (۳۴): (Guidance and feedback)؛ المبادئ الإرشادية والتغذية

العكسية؛ رهنمود و بازخورد

فارسی	عربی	لاتین
بازخورد	التغذية العكسية	feedback
کمک بکند	أن تساعد	assist

س: (SANCTIONS)؛ العقوبات

توصیه شماره (۳۵): (SANCTIONS)؛ العقوبات؛ مجازات‌ها

فارسی	عربی	لاتین
کیفری، مدنی یا اداری	جناحیة أو مدنیة أو إدارية	criminal, civil or administrative
مدیران و مدیران ارشد	مدیریهها وإدارتها العلیا	to their directors and senior management

ش: (INTERNATIONAL COOPERATION)؛ التعاون الدولي؛

مکاری بین المللی

توصیه شماره (۳۶): (International instruments)؛ الأدوات القانونية الدولية؛

اسناد بین المللی

فارسی	عربی	لاتین
کنوانسیون سازمان ملل علیه فساد ۲۰۰۳	اتفاقية الأمم المتحدة لمكافحة الفساد لعام ۲۰۰۳	the United Nations Convention against Corruption
تصویب کردن	للمصادقة على	to ratify
کنوانسیون شورای اروپا پیرامون جرایم سایبری ۲۰۰۱	اتفاقية المجلس الأوروبي الخاصة بالجرائم الإلكترونية	the Council of Europe Convention on Cybercrime
کنوانسیون بین آمریکایی علیه تروریست ۲۰۰۲	الاتفاقية الأمريكية الدولية لمحاربة الإرهاب	the Inter-American Convention against Terrorism
کنوانسیون شورای اروپا در مورد تطهیر، جستجو، توقیف جزئی و مصادره اموال حاصل از جرم و در مورد تأمین مالی تروریست ۲۰۰۵	اتفاقية المجلس الأوروبي الخاصة بغسل الأموال وتقصي وحجز ومصادرة عائدات الجريمة وتمويل الإرهاب	the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism
اجرا کردن	تطبيق	implement

توصیه شماره (۳۷): (Mutual legal assistance)؛ المساعدة القانونية المتبادلة؛ معاضدت قضایی (حقوقی) دو سوپه (متقابل)

لاتین	عربی	فارسی
Mutual legal assistance	المساعدة القانونية المتبادلة	معاضدت قضایی دو جانبه (متقابل)
the widest possible range of mutual legal assistance in relation to money laundering, associated predicate offences and terrorist financing investigations, prosecutions, and related proceedings	وعلى أوسع نطاق ممكن فيما يتعلق بالتحقيقات والملاحقة القضائية والإجراءات ذات الصلة بغسل الأموال والتمويل الإرهاب	دامنه‌ای تا حد امکان گسترده در خصوص معاضدت قضایی دو سوپه (متقابل) در خصوص تحقیقات پولشویی، جرایم منشأ مرتبط و تأمین مالی تروریست، تعقیبات (قضایی) و رهنم الأصلية المرتبطة وتمويل الإرهاب
rapidly, constructively and effectively	سريع وبتاء وفعال	فوری، ساختارمند و مؤثر
Provide	أن تقدم	مهیبار کردن
treaties, arrangements or other mechanisms	اتفاقيات أو ترتيبات أو آليات أخرى	معاهدات، ترتیبات و دیگر سازوکارها
to enhance cooperation	لتعزيز التعاون	جهت تقویت کردن همکاری
unduly restrictive	مق یدة بشكل غير مبرر.	محدود شده به نحو ناروا
provision of mutual legal assistance	المساعدة القانونية المتبادلة	مقررات معاضدت قانونی متقابل (دوجانبه)
on the sole ground that	استناداً إلى أساس وحيد	صرفاً بدين دليل كه
Ensure that	أن تتأكد	اطمینان یافته از اینکه
prioritisation	لتحديد الأولويات	جهت اولویت بندی
To monitor progress on requests, a case management system should be maintained	ولغايات مراقبة التقدم في تلبية الطلبات، ينبغي وضع نظام لإدارة الحالات.	جهت فرایند پایش در خصوص درخواست‌ها، یک سیستم کنترول می‌بایست وجود داشته باشد.
to maintain secrecy or confidentiality	الحفاظ على السرية والخصوصية	جهت حفظ رازداری و محرمانگی
the integrity of the investigation or inquiry	نزاهة التحقيقات أو التحريات.	درستی تحقیقات یا پرس و جو
mutual legal assistance requests	طلبات المساعدة القانونية المتبادلة المستلمة	درخواست‌های مبادله قضایی متقابل (دوجانبه)
the requested country	الدولة المطلوب منها	کشور مورد درخواست واقع شده
the requesting country	الدولة الطالبة	کشور متقاضی (درخواست کننده)

لاتین	عربی	فارسی
dual criminality	ازدواجیة التجريم	مجرمیت دوسویه (متقابل)
notwithstanding	على الرغم	على رغم
coercive actions	إجراءات قسرية.	فعالیت‌های اجباری
adopting such measures	في تبني التدابير اللازمة	اتخاذ چنین اقدامات (لازم)
regardless of whether both countries place the offence within the same category of offence, or denominate the offence by the same terminology, provided that both countries criminalise the conduct underlying the offence	و عندما تكون ازدواجیه التجريم مطلوبه كشرط لتقديم المساعدة الاقانونیه المتبادله، ینبغی اعتبار ذالک الشرط متحققاً بغض النظر عن وضع الدولتین الجريمة في ذات الفئة، أو وصفها بالمصطلح نفسه شريطة أن تجرم الدولتان معاً السلوك الذي تطوي عليه الجريمة	در جایی که مجرمیت دوگانه (متقابل) جهت معاضدت قضایی دوسویه (متقابل) الزامی است صرف‌نظر از اینکه آیا هر دو کشور جرم مزبور را در یک (نوع) مشابهی (از) دسته جرم قرار داده‌اند یا خیر یا جرم را با همان اصطلاح (عنوان واحد) بیان می‌کنند یا خیر، مشروط بدینکه هر دو کشور انجام دادن ارتکاب جرم مزبور را جرم انگاری کرده باشند، این الزام باید (انجام شده) تلقی شود
the powers and investigative techniques available to	الصلاحیات وأساليب التحقيق متاحة	اختیارات و تکنیک‌های تحقیق در دسترس، موجود
the production, search and seizure of information, documents or evidence	الصلاحیات والأساليب المتعلقة بتقديم المعلومات أو المستندات أو الأدلة (بما في والتفتيش عنها وحجزها	
foreign judicial or law enforcement authorities	سلطات قضائية أجنبية أو سلطات إنفاذ القانون الأجنبية	مراجع قضایی خارجی یا مجری قانون
direct requests	الطلبات المباشرة	درخواست‌های مستقیم
domestic counterparts	مع إطار العمل المحلي	هم‌تایان داخلی
To avoid conflicts of jurisdiction,	ولتفادي تضارب الاختصاصات،	جهت امتناع از تعارض صلاحیت (ذاتی یا محلی)
in cases that are subject to prosecution in more than one country	الحالات التي يكونون فيها عرضة للملاحقة القضائية في أكثر من دولة	در مواردی که (متهمان) در بیش از یک کشور در معرض تعقیب کیفری قرار دارند
to devising and applying mechanisms for determining the best venue for prosecution of	في استنباط وتطبيق آليات لتحديد أفضل مكان لإقامة	تدوین و اعمال سازوکارهایی جهت تعیین مناسب (مقتضی) ترین حوزه

لاتین	عربی	فارسی
defendants	المدعى القضاىة ضد المدعى عليهم	صلاحیت دادگاه برای تعقیب کردن کفرى متهمان
in the interests of justice	لمصلحة العدالة	به مصلحت (نفع) عدالت
best efforts	قصارى جهودها	نهایت تلاششان (بهترین نوع کوششان)
need for urgency	ضرورة ملحة	نیاز ضرورى
to ascertain the legal requirements and formalities to obtain assistance	للتأكد من المتطلبات القانونية والإجراءات الشكلية اللازمة للحصول على المساعدة	شرح مآوقع واطلاعات حقوقى که اجراء کارآمد و به موقع اجراء درخواست‌ها اجازة می‌دهد را به کار گیرند
Central Authority	هيئة مركزية	نهاد مرکزی
high professional the staff	معايير مهنية عالية،	کارکنان به ملاک‌های حرفه‌ای عالی
integrity	النزاهة	درستی (درستکاری)

توصیه شماره (۳۸): (Mutual legal assistance: freezing and confiscation)؛ المساعدة

القانونية المتبادلة: التجميد والمصادرة؛
معاضدت قضایى متقابل (دوسویه): توقيف كلى و مصادره

لاتین	عربی	فارسی
property of corresponding value	الممتلكات المماثلة لها في القيمة.	اموال با ارزش معادل
the commission of these offences	ارتكاب تلك الجرائم	ارتكاب این جرائم
this is inconsistent with	لا يتسق	هماهنگ (متناسب) نمی‌باشد
the sharing of confiscated assets	اقتسام الالمصادرة.	به اشتراك گذارى اموال مصادره شده

توصیه شماره (۳۹): (Extradition)؛ تسليم المجرمين؛ استرداد (اشخاص)؛

استرداد (اشخاص)

لاتین	عربی	فارسی
execute	أن تقوم	اجرا کردن
safe havens	ملاذ آمن	بهبشت امن
prioritisation	حسب الأولوية	اولویت بندی
To monitor progress of requests	تلبية الطلبات	فرآیند پایش کردن تقاضاها

لاتین	عربی	فارسی
legal framework	إطاراً قانونياً	چارچوب قانونی
Each country should either extradite its own nationals, or, where a country does not do so solely on the grounds of nationality, that country should, at the request of the country seeking extradition, submit the case, without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution of the offences set forth in the request. Those authorities should take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a serious nature under the domestic law of that country. The countries concerned should cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecutions.	<p>ينبغي على كل دولة إما أن تسلّم مواطنيها، أو على الدولة، في حالة رفض تسليم المجرمين استناداً على أساس وحيد هو الجنسية، فإنه ينبغي عليها أن تحيل القضية من دون تأخير غير مبرر، بناءً على طلب الدولة التي تسعى لتسليمه، إلى سلطاتها المختصة لملاحقته قضائياً بشأن الجرم المبيّن في الطلب. وعلى تلك السلطات المختصة اتخاذ قرارها والقيام بالتحقيقات ذات الطبيعة الخطيرة بموجب القانون المحلي لتلك الدولة. وينبغي على الدول المعنية أن تتعاون فيما بينها، وخاصةً فيما يتعلق بالجوانب الإجرائية وواجبات الإثبات، ضماناً لفعالية تلك الملاحقات القضائية.</p>	<p>هر کشور می‌بایست تبعه خویش را یا استرداد نماید یا در جایی که یک کشوری صرفاً به دلیل تابعیت، انجام ندهد، آن کشور می‌بایست در خصوص درخواست کشوری که خواهان استرداد است، بدون وقفه ناروا مورد را به مراجع ذیصلاح جهت اهداف تعقیب (کیفری) جرایم، بیان شده در درخواست، تسلیم کند. این مراجع می‌بایست تصمیمات و اجرای دادرسی خویش را در یک شیوه مشابه مواردی که (برای) هر جرم با ماهیت شدید دیگری (وجود دارد) مبتنی بر قانون داخلی آن کشور، انجام دهند. کشورهای مرتبط به خصوص در خصوص جوانب دادرسی و (ادله) اثباتی، با یکدیگر همکاری کنند تا در مورد کارایی چنین تعقیبات (کیفری) اطمینان حاصل کنند.</p>
that both countries criminalise the conduct underlying the offence	أن تجرّم الدولتان معاً السلوك الذي تنطوي عليه الجريمة	هر دو کشور انجام دادن ارتکاب جرم مزبور را جرم انگاری کرده باشند
Consistent with fundamental principles of domestic law, countries should have simplified extradition mechanisms, such as allowing direct transmission of requests for provisional arrests between appropriate authorities, extraditing persons based only on warrants of arrests or judgments, or	<p>ومع مراعاة المبادئ الأساسية للقانون المحلي، ينبغي أن يكون لدى الدول آليات مبسطة لتسليم المجرمين، مثل السماح بالإرسال المباشر لطلبات التوقيف المؤقت بين السلطات المختصة وتسليم الأشخاص فقط على أساس</p>	<p>مطابق با اصول اساسی حقوق داخلی، کشورها می‌بایست سازوکارهای استرداد (مجرمین) به نحو تسهیل شده داشته باشند همانند مجاز شمردن انتقال مستقیم درخواست‌ها جهت بازداشت موقت در بین مراجع ذیصلاح، استرداد کردن اشخاص تنها بر اساس حکم دستگیری یا محکمه (باشد) یا یک</p>

لاتین	عربی	فارسی
introducing a simplified extradition of consenting persons who waive formal extradition proceedings	مذکارت الاعتقال أو الأحكام الصادرة أو إعداد إجراءات مبسطة لتسليم الأشخاص الذين يتخلون عن إجراءات التسليم الرسمية	استرداد تسهیل شده‌ای در خصوص اشخاص رضایت‌دهنده (نسبت به استرداد) که از فرآیندهای رسمی استرداد چشم پوشی می‌کنند (نمی‌خواهند فرآیندهای رسمی نسبت به استرداد آنها اعمال شوند با اینکه به مسترد شدن رضایت دارند)

توصیه شماره (۴۰): (Other forms of international cooperation)؛ أشكال أخرى للتعاون

الدولي؛ دیگر اشکال همکاری بین المللی

لاتین	عربی	فارسی
spontaneously and upon request	بشكل تلقائي وعند الطلب	به صورت مستقل و یا مبتنی بر درخواست
bilateral or multilateral agreements or arrangements, such as a Memorandum of Understanding (MOU)	اتفاقيات أو ترتيبات ثنائية أو متعددة الأطراف، كمذاكرات التفاهم	توافقات یا ترتیبات دوجانبه یا چندجانبه از جمله یادداشت تفاهم (MOU)
should be negotiated and signed in a timely way	فینبغی التفاوض بشأنها وتوقيعها في وقت مناسب	در یک شیوه‌ای به موقع با دامنهی گسترده‌ای، مورد مذاکره قرار بگیرد و امضاء شود
clear channels or mechanisms	قنوات أو آليات واضحة	مجاری یا سازوکارهایی شفاف
safeguarding the information received	حماية المعلومات التي يتم استلامها	جهت حفاظت (از) اطلاعات دریافت شده